

THE MAHAJANAN

Vol. XVI

1955

ஓம்

THE MAHAJANAN

தோத்திரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வாயாணை மனத்தாணை மனத்து ணின்ற

கருத்தாணைக் கருத்தறிந்து முடிப்பான் றன்னைத்
தூயாணைத் தூவெள்ளை யேற்றான் றன்னைச்

சுடர்த்திங்கட் சடையாணைத் தொடர்ந்து நின்றென்
தாயாணைத் தவமாய தன்மை யாணைத்

தலையாய தேவாதி தேவர்க் கென்றுஞ்
சேயாணைத் தென்கூடற் றிருவால வாய்ச்
சிவனடியே - சிந்திக்கப் பெற்றே னானே.

திருச்சிற்றம்பலம்

— திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

EDITORIAL BOARD

A. Ramasamy

T. Shanmugasuntharam

N. Sivapadasundaram

MAHAJANA COLLEGE, TELLIPPALAI

1955

கல்லூரிக் கீதம்

(ஜன கண மன என்ற மெட்டு)

பல்லவி

ஜயஜய மாஜன ஜயசுப மாதா
ஜயஜய மாஜன ஜயகே.

சரணம்

கல்லூரித் தாபகர் கல்விக் கலைஞன்
துரையப் பாபுகழ் துதிப்போம்
வில்லுறு விளக்கு வியன்மறை எழுத்து
விளங்கிடு தாமரை யுடையோம்
உனைநீ அறியென் றுரையை
நினைவுறு தொண்டிற் கண்டு
புனைமல ராகவே பெய்வோம்.

வெல்லுக வெல்லுக மாஜன மாதா
வெல்லுக மாஜன தலைவர்
நல்காய் நல்காய் நல்காய்
நல்லறம் பொருளின்பம் நல்காய்
வெல்லுக மாஜன மாதா.

— நா. சிவபாதசுந்தரன்.

CONTENTS

	PAGE
1. Editorial	1
2. Founder's Day and Prize - Giving	5
3. Welcome Speech	5
4. Principal's Report	7
5. Prize-Day Address	17
6. List of Prize-Winners	20

SPECIAL FUNCTIONS & PARTIES

7. Farewell Function to Mr. M. J. Gnanarajah	29
8. Farewell to Mr. C. B. K. Menon	29
9. Parents' Day	30
10. The Staff at Vallalai	31

REPORTS

11. Sports	32
12. Thuraiappah House	36
13. Lawton House	37
14. Adigar House	38
15. Teachers' Guild	39
16. Prefects' Guild	40
17. The H. S. C. Union	40
18. History and Politics Association	41
19. The Hostel Union	42
20. The Seventeenth Jaffna Troop	43
21. Girls' Union	43
22. தமிழ் மன்றம்	44
23. சைவ இளைஞர் சங்கம்	45

STUDENTS' SECTION

	PAGE
24. A Plan for Plenty & Prosperity	46
25. The Atom for Peaceful Purposes	50
26. Freedom of the Press	52
27. Our Uncared for Friends	53
28. Radio as a Means of Education	55
29. At the Zoo	56
30. Autobiography of a Chair	57
31. Travelling by Train	57
32. Deepavali	58
33. The Palmyrah Palm	59
34. My Favourite Pet	59
35. வெய்யோன்	60
36. இராமாயணம் — ஒரு சொல்லோவியம்	61
37. இல்வாழ்வின் இணையற்ற செல்வம்	64
38. புயலுக்குப் பின்	66
39. நூல் நிலையம்	68
40. வாழ்க்கை வழியில் பாரதியார்	69
41. ஒவியக் கலை	70
42. மனை விளக்கு	71
43. இசை இன்பம்	72
44. சினிமாவால் வரும் நன்மை தீமைகள்	74
45. Examination Results	75
46. மகாஜனா தந்த எழுத்துலக மும்மணிகள்	77
47. Notes from the Editor's Pen	79
48. The Staff	80
49. Calendar for 1955	81
50. Inter-House Competitions	81

EDITORIAL

Can We Afford to Blunder ?

MILITANT tongues are waxing eloquent over the language problem. Daily we hear speeches and slogans. Some ask for Sinhalese to be the only state language. Some want Ceylon to be renamed Sinhaland. Some want only Buddhism. Some prophesy the doom of Sinhalese if Tamil is given parity. Some plead that this island be made a sanctuary for Sinhalese as this language is not found in any other part of the world. Some bemoan the dearth of Tamil teachers to teach the Sinhalese Tamil, if parity were to be given. Some point out to some mysterious advantages of the Sinhalese language to the Tamil child. Some ask for parity. Some say it is Fifty-Fifty in another form. We are afraid, in this babel of voices, in this race to rake communal issues, on this stormy wave of sentiments, the fundamentals of democracy might be set aside. Calm deliberation, compromise, co-operation, tolerance — the hallmarks of democracy — these alone can help solve this problem.

It is not our intention to repeat the arguments thrown out from political platforms, or interested parties. We shall confine ourselves to a few salient features of this problem. With independence we decided to banish English. We did so, because educationally the case of the mother tongue was an irresistible one. The idioms of a foreign tongue would stunt the educational growth of the child. H. N. Brailsford put it brilliantly in these lines:- "One language only holds the key to our emotions; one language only conveys to us surely and instinctively the subtle overtones of suggestion which its words possess. That is the language that we used at our mother's knee; the language of our first prayers and our first spontaneous outbursts of joy and grief. To make any other the vehicle of education is not merely to add immeasurably to the pupil's labours; it is to lame his mind in its freedom of movement."

Education also must furnish the individual for life. Leisure time pursuits, a job, social welfare activities and a host of other things that make this life a complete one, must spontaneously come out of the education that the child receives at school. If this is so, no child or group of children however small it be, could be constrained to learn one language for living and another for cultural purposes.

Politically the case for a multi-lingual policy is an urgent one. We are to live in Ceylon. We must live happily. We will have to respect each other. So we must understand each other. These require an

intimate knowledge of each others language. If one community rides roughshod over the other, unmindful of the cultural heritage of the other, of its prized possessions of which its language is the most vital, its sentiments, it cannot expect the other to respond in any friendly or pleasant manner. In this context Professor Anderson's remark in the Central Y. M. C. A. Colombo on the eve of his departure after the seminar at Nuwara Eliya is worth recalling. When a Sinhalese V. I. P. asked him if it would not be possible for the Tamils to learn Sinhalese and solve the language problem he gave a pert reply that, that could never be the solution in the interests of democracy, prosperity and national rejuvenation.

Furthermore independence would be an empty platitude if Sinhalese alone is to be made the official language. It is claimed that the Tamils who learnt English under the British regime could as well learn Sinhalese in independent Ceylon. The very statement sounds ludicrous. We learnt English when we were ruled by the Britishers. Today it is not so. Today we are free. If the Sinhalese are ruling over us we can consider such an eventuality. If on the other hand the Soulbury award gave Ceylon freedom and if it is accepted that we the Tamils do form an integral part of this country's population a statement of this nature has no meaning. It is mentioned that the Tamil kings ruled Ceylon in the Sinhalese language. We accept it. We welcome it. It shows the men they were. Though in a sense absolute monarchs, they knew unlike their British successors that it was the wisest thing to do. They wanted to understand their subjects. They wanted to win their love and affection. They aimed at contentment and settled Government. For all these the language of the people was the ideal one.

It is fantastic for any of our Sinhalese brethren to run away with the conclusion that we the Tamils would be satisfied with anything less than a status of equality for our language.

"To renounce one's liberty is to renounce ones character as a man." If that is so to renounce our national right is to dig our own grave. It is our belief that it is impossible for one part of the nation to be free and the other part to be restrained. Our independence would be mere chimera if any citizen of this country is not in a position to transact his or her business in any part of this country in his or her mother tongue. Parity of status means just this and not the various shibboleths uttered by power-hungry politicians. We trust that sanity and leadership would steer us off these perilous waters where many another had wrecked ship and all.

The Home Front

This year would go down in the history of Mahajana as a unique one. We made our mark in most of our activities. A young institution like ours cannot rest on her laurels. We had to keep abreast with modern educational standards. This is no small task. We have every reason to be proud about our achievements both in studies and sports.

Examinations

On the academic front there has been real progress. Our results in the H. S. C. University Entrance, and G. C. Examinations have been quite convincing. The very creditable performance of Mas. G. Chandran at the H. S. C. and University Entrance Examinations deserves commendation. In the G. C. E. examination held in July last, our students acquitted themselves very well. Fifteen passed and twelve were referred.

Athletics

In extra curricular activities our boys and girls evince a lot of genuine interest. The record crowds that assemble to witness our friendly foot-ball matches, the cheering squads that keep up the morale of our foot-ballers and athletes and the profound interest displayed by the teachers from the very start are very healthy signs. These are as they should be. At the annual J. S. S. A. athletic meet our athletes held the field with consummate skill and grace. They flew our flag high and steady. To the end they fought with determination, pluck and sportsmanship. Unlike previous years the championship was anybody's, right up to the end. We missed the championship by a very narrow margin of three points. We wish our athletes better luck next time. In the meanwhile our congratulations to the team, the Physical Director and to all members on the staff who gave encouragement both in the field and outside.

Foot-ball

Our second eleven had a brilliant season this year. They opened the season with a victory. The match against Central College was just a foretaste of things to come. They lost to none in the tournament matches. Their group championship was a foregone conclusion. When they defeated Parameshwara College in one of the well fought matches of the season, they qualified for the final match. It was the 12th of November. They met the Jaffna Hindu College second eleven at the J. S. S. A. grounds. When Greek meets Greek need we say that the

match was interesting. There was a mammoth crowd of foot-ball fans to witness the match.

The match started. The tense crowd stood eagerly, eyeing every move with trepidation. Mahajana netted the first goal. Hindu scored her first goal over a penalty. In the second half, Hindu shot another and took the lead. There were just minutes more for the match to end. Every one felt that the victory was our opponent's. Our players made a gallant last minute attempt. They did not go unrewarded. A long range shot tore through the net. There was deafening applause. A long blowing of the whistle. The match was over. We became champions. Well done Mahajana!!

Foundation Laying Ceremony

The Foundation Laying Ceremony for the new Assembly Hall took place at an auspicious hour in the small hours of Friday the 21st of October. This is another great step in the onward march of Mahajana. The ceremony itself was unique in that it was preceded by a consecration ceremony at the Maviddapuram Kandaswamy Temple at a special Abishekam organised for this ceremony. The Principal, the members of the staff and the students of the upper school were present. The Navaratna and the Navaloga, deposited in nine conch shells, were placed at the altar of the temple for divine blessing. The huge snow-white conch-shell at the centre surrounded by eight smaller ones diffused an atmosphere of purity among the several hundred devotees gathered there to keep a night long vigil and pray for the prosperity of the College. It was a solemn occasion solemnly observed. After the Abishekam and poojah was over, the long procession left the temple premises at 1. a. m. The senior students carried a decorated palanquin containing the consecrated articles. It wended slowly along the Kankesanthurai-Jaffna road to the accompaniment oriental music. Fifteen minutes before the auspicious time it reached the school. Mr. C. Thampu, the most Senior member of the staff, to whom nothing is more dear than Mahajana, laid the foundation at 3-20 a. m. as the peals of blessings from the thousands present on the occasion rent the air. Floreat Mahajana.

Changes of the Staff

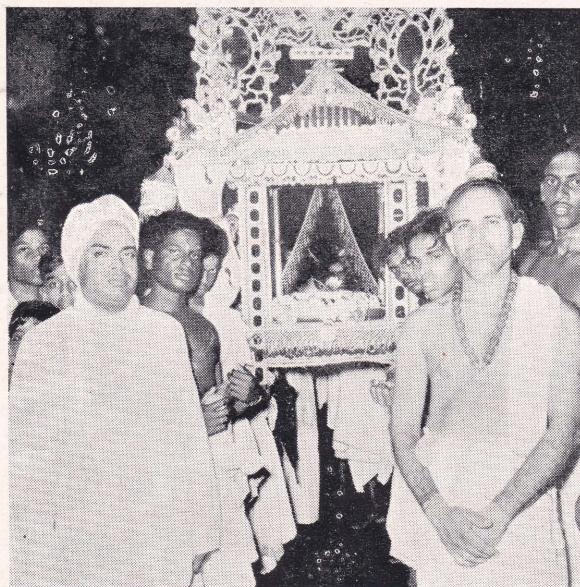
Messrs. M. J. Gnanaraj, C. B. Menon, R. Nagarajah and D. N. Upasena left us in the course of the year. We welcome to our staff Messrs. E. S. Menon, A. J. Chandy, K. Nagesparan, S. Sivapaskaran and A. Thambithurai.

OUR SECOND SOCCER ELEVEN

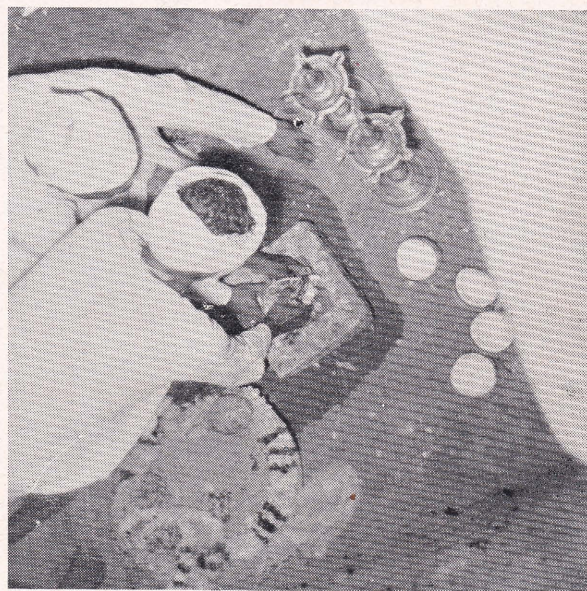

J. S. S. A. CHAMPIONS — 1955

FOUNDATION LAYING CEREMONY

FOR

THE NEW ASSEMBLY HALL

FOUNDER'S DAY AND PRIZE-GIVING, 24TH JUNE 1955

The Founder's Day celebrations and Prize-giving of the college came off on Friday, 24th June 1955, at 7 p. m. The Function was held in the open air to accommodate the large number of guests, well-wishers and patrons. The auditorium was simple, yet impressive. At 7 p. m. Mr. S. F. de Silva our Chief Speaker and Mrs. S. F. de Silva arrived at the college campus. Our Principal took the chair.

The proceedings commenced with Thevaram. Soon afterwards, Mas. S. Subramaniam of the H.S.C. Form welcomed the guests and visitors in a short speech. The Principal then gave a detailed account of his stewardship for the year 1954—1955. The report over, the prizes

were distributed by Mrs. S. F. de Silva. Then Mr. S. F. de Silva, in an illuminating address commended the selfless services of the Founder and appealed to us to live up to those high ideals. He said, that though he welcomed Swabasha as the language of instruction, English as a compulsory subject in our schools was never more urgent than at the present juncture.

An English playlet, entitled 'a Husband For Breakfast' a Tamil Drama, 'Ambigavathi' and two dance items by our girl students, won the applause of all present. Mr. C. Sinnathamby of our staff proposed a vote of thanks. With the singing of the college song and the national anthem, the function came to a happy end.

WELCOME SPEECH

President Sir, Ladies and Gentlemen,

This is our Founder's Day — a day dedicated to a colossal task of piety, duty and charity. In the second decade of this century when universal franchise, and universal education were unheard — of things here, when schools were few and far between and when ignorance and poverty went hand in hand, our Founder built this school to alleviate the hardship of Hindu children who were languishing for

want of educational facilities. He fought heart and soul to remove the two formidable barriers of ignorance and poverty while only a few trusted friends gave him their unstinted support. The Founder through his noble effort and perseverance overcame the many difficulties and disappointments that beset him. Sprung of common clay and brought up as a plebian he was deeply aware of the educational handicaps to which a large number of our children were

heirs. He wanted to raise the stature of "man", to repudiate the false claim that education was the privilege of a class or a creed and to substitute in its place the truth that education was the birth-right of all. Therefore in recognition of the supreme sovereignty of the people he called his school Mahajana,

Sir,

"Here was a man to hold against the world, a man to match the mountains and the sea"

The progress of the school during the last few years has been sensational and today it stands on the threshold of a new life. This year we have "wrenched the rafters from their ancient rest" not through disrespect to the Founder but to give him, who unflinchingly followed a path of high purpose and noble endeavour, a worthier memorial. The course of events developed on lines which were unforeseen by the Founder and hence a magnificent double-storied mansion will take the place of the humbler building built by him. Therefore, no *laudater temporis acti* need feel a sense of loneliness and emptiness as he enters the school.

To you, Sir, our Chief Guest we give a very warm welcome.

Most of us have read you and heard of you but this is the first time we see you in flesh and blood.

You have, Sir, earned among us, students, a large measure of popularity. Your books on civics which are our gospels on the subject, in spite of your warning against using them as text-books do suffer many a frequent change. We do not object to your revising them to bring them up to date, but we dislike your enlarging them. We are happy to have you as our Chief Guest for you are trusted, respected and looked up to as a man and as an educationist, throughout the length and breadth of Ceylon.

To Mrs. Silva, the charming wife of our Chief Guest, we extend a hearty welcome. We are deeply conscious of the honour you have done us by gracing this function. We are indeed very thankful to you, Madam, for having consented to distribute the prizes at very great personal inconvenience.

Finally we thank all parents, old boys and friends who have come here at our invitation.

Thank you.

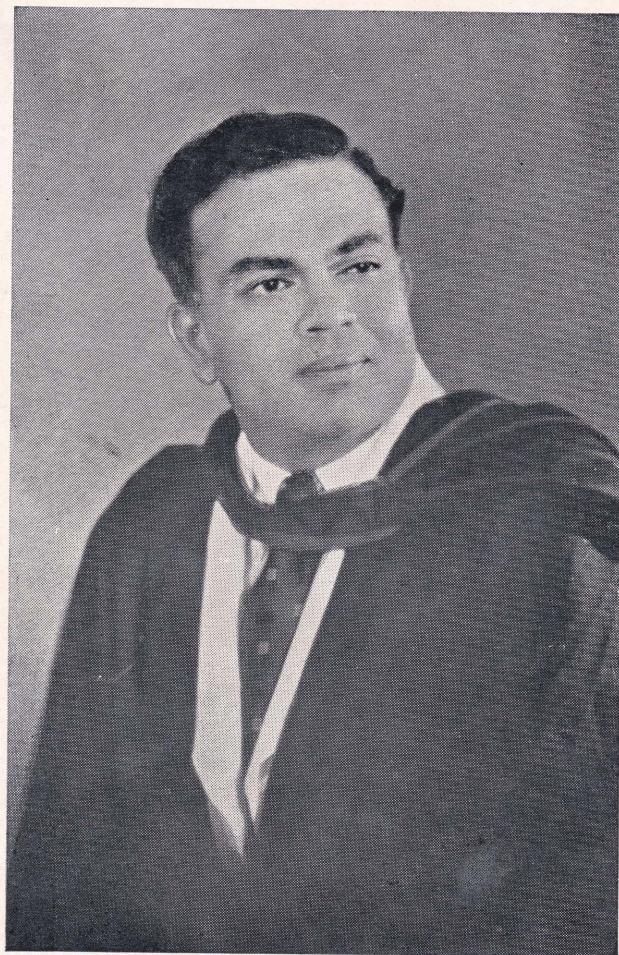
To deny one's own experiences is to put a lie into the lips of one's own life.

*

*

*

To regret one's own experiences is to arrest one's own development.

OUR PRINCIPAL

PRINCIPAL'S REPORT

Ladies and Gentlemen,

I have pleasure in welcoming you all to this happy function. As you are aware, this day is dedicated to the revered memory of our Founder, the late Mr. T. A. Thuraiappahpillai, but for whose vision and self sacrifice, Mahajana College would not be in existence today. To him, therefore, we do obeisance with dutiful humility. His life, which was a story of difficulties faced with courage and successes gained by dint of relentless toil, has been a shining example to those of us, who are privileged to carry on the institution which he so gallantly set on its feet.

I am thrilled to see before me parents, old boys and friends who attend our function year after year with unflinching duty and regularity. Their loyalty to the school and the assistance which they have extended to me at all times, are a source of encouragement to me and to my staff. Ladies and Gentlemen, I thank every one of you for all that you have been to this great institution of ours.

Our Chief Guest

It is now my privilege to extend a sincere and cordial welcome to Mr. S. F. de Silva, the Chief Guest of the evening, and to his wife, both of whom have responded to our invitation readily and willingly,

and at great personal inconvenience to themselves. I am not a little gratified to have an old teacher of mine deliver the Prize Day address tonight. Sir, I am personally honoured by your presence with us. Your unimpeachable integrity, your penetrating intellect, your practical common sense, your sincerity of purpose and your inestimable store of human kindness have won for you the admiration and affection of all the students, who have had the privilege of sitting at your feet. Your quick and sure grasp of our country's educational, social and economic problems and your wide and varied experience as an administrator make you eminently fitted to preside over the educational destinies of this country. Let me fervently hope that, ere long, Ceylon will be fortunate enough to have you elevated to such a position of responsibility. We are grateful to you, Sir, for having come to us, all the way from Colombo, despite the many calls on your precious time.

I am not unmindful of the honour Mrs. de Silva has done us by associating herself with this function this evening. According to the Eastern concept of marriage, a wife is the source and fountain head of all the perfections of her consort. I, therefore, hope that the many sterling qualities of Mr. de Silva have flowed from his domestic

environment. We thank you, madam, for your very kind presence here.

The Place of English

One of the problems, which engages the anxious attention of educationists today, is the place of English in the future educational set up of the country. It is time that a Governmental declaration was made in this regard. Time was, when English occupied a place of paramount importance in the educational and national life of the island. A knowledge of English was the hall mark of respectability. These were the days of English, more English and better English. The Vernaculars, as the national languages were then called, were looked down upon and relegated to a back seat. With the religious and national awakening in the early years of this century and particularly with the granting of responsible government in 1931, English came to yield its pride of place to the people's languages. The medium of instruction in schools was changed, and the national languages came back to their own. The country almost to a man acclaimed the change as a step in the right direction. At the same time, an attempt was made to make English what was called an adopted language, so that it might retain a place of importance in the national life of the country, though not as its most important vehicle of expression and communication. So English came

to be taught in all schools, including the Swabasha Schools, so that in due time, it might be widely understood by the majority of the people. The progressive educationists even envisaged a trilingual system, by which the second national language too would be introduced in all the schools, so that the two major linguistic groups might soon weld themselves into one organic whole. It was also accepted that a sound knowledge of English would be necessary for a small but important sector of the public service, for the professions and for the diplomatic service. The place of English in the future scheme of things seemed assured. But now, to the dismay and chagrin of all sensible people, rabid nationalism has begun to run riot. There are sentimentalists, who want the University to do away with English almost immediately, and adopt the national languages in its place. It cannot be gainsaid, that English should remain the medium of higher education, for at least another generation. Any attempt to force the pace will spell disaster on the educational future of the country. It would be suicidal to tamper with University Education in this manner, for it would be the surest way of cutting ourselves adrift from the moorings of modern trends in various fields of knowledge. English shall not be sacrificed on the altar of national sentiment. In this matter we shall do well to take a leaf from India, whose policy

in regard to the medium of University Education is too well known to need repetition here.

Far more mischievous is the rumoured majority recommendation of the Commission on Higher Education in the National Languages, that only one language should be the medium of higher education after 1962. This outrageous suggestion to use just one language for the purpose of acquiring knowledge and propagating culture, cuts at the root of the aims of University Education, and upsets the pattern of language policy, which has been carefully built over the years. It is, therefore, our earnest hope that the new one-way policy will be summarily rejected, and University Education saved from the stranglehold of our local Cyclopes.

Admission to the H. S. C. Class

Higher education in Ceylon has become such a competitive business that many of our young men and women fight shy of the University Entrance Examination. The stiffness of the test and the uncertainty of securing admission to certain faculties even if one passed in all the four subjects, affect admissions to our H. S. C. classes. Many of our sensible boys and girls migrate to Indian Universities where standards are more reliable and where the avenue to Higher Education is not beset with such serious handicaps as it is in Ceylon. Here I wish to refer to one other hardship which

has been placed in the way of higher education. Early last year the order came forth, not from the University, but from the Department of Education, that admission to the H. S. C. classes should be restricted to those who had secured a minimum of three credit passes in the G. C. E. examination. It was explained that there was much wastage at the H. S. C. level and that some restriction had to be placed on admissions to this class. The implication was that only those who had at least three credit passes had a reasonable chance of passing into the University. This is not always true. I know of cases in the past where students who obtained only one or two credit passes entered the University with ease. However it was thought prudent to give the rule a trial.

But it has now been further tightened to say that in and after 1956 two of the three credit passes should be in the subjects the student chooses to follow in the H. S. C. class. This means that a student who obtains credits in English, Mathematics and Chemistry, for example, cannot hope to enter the Faculty of Medicine, for he has only one credit in the subjects listed for Medical Entrance. Similarly, a student with credits in English, Physics and Geometrical Drawing cannot aspire to join the Faculty of Engineering, as he too has not scored two credits in the subjects he has to take for admission to

that Faculty. But as teachers, we know that it needs a high Intelligence Quotient to secure credit passes in the subjects mentioned above, and that both these students may be reasonably expected to do well in their respective fields of study. Again, a student who obtains credit passes in General Science or Biology has still greater handicaps. General Science will not be accepted in place of Physics or Chemistry or both. Nor will Biology be regarded as equivalent to Botany or Zoology or both. The selection of subjects at the S. S. C. level has, therefore, to be conditioned by the H. S. C. curriculum. This clearly cuts across the principle, that Secondary Education must be as broad-based as possible, and that specialisation should be avoided at such an early stage. Nor does it seem to recognise the theory of transfer of abilities. In the words of Sir Ivor Jennings, "Success in an examination is not determined only by the degree of knowledge in the chosen field; it is evidence of a broad mental development which may have occurred through entirely dissociated activities. For instance, a study of politics or much intelligent reading of novels or poetry or a study of music as a hobby may help to obtain a First Class in Sanskrit or Physics, not because there is any direct connection between the two activities but because any sort of study trains the mental capacity of the student."

It is to be regretted that the University or any other body of educationists has not been consulted in regard to the wisdom of this rule.

Productive Enterprise

Let me take this opportunity to address a few words to the parents in regard to the future of their children. I need not repeat what they have heard times without number about the futility of expecting their sons to secure white collar jobs hereafter. The attitude of parents and of our young men in this respect has to change radically. Far too many of our young men want ready-made jobs to be waiting for them when they leave school. Far too many of them do not wish to produce wealth themselves; but would rather live on the fruits of others' labours. They must realise that it is dangerous to be dependant on other people. They must rather learn to work with their hands in field, farm and factory or should be enterprising enough to go into business, which has been for so long the preserve of non-nationals. It may be contended that one needs large capital for business. But we must not forget that there have been hundreds of prosperous businessmen, who rose from very small and humble beginnings. Some of them even started life as pedlars and dealers in petty wares. It is imperative, therefore, that our young men should

attune themselves to changing circumstances. I am proud to say that some of our boys displayed a refreshingly healthy attitude recently, when not less than 12 of them with J. S. C. and S. S. C. qualifications applied for land allotments under the Karachchi Scheme for the Settlement of Educated Unemployed Youths on the land. We are happy to find that five of them have been granted allotments, and that they have started work there in right earnest. Our best wishes are with them. I hope that many more of our boys will avail themselves of such offers, if and when they are made by Government in the future.

It is time that all able bodied young men and women in the country, including those at school, began to engage themselves in some productive enterprise. That is a sure means of increasing our national wealth. I am happy to announce that I have launched a scheme whereby our pupils have been asked to rear goats or keep poultry, not only with the object of producing something where naught existed, but also with the idea of improving the breed of our livestock. An exhibition of goats and poultry so reared is to take place in the College campus in 1956. I trust the parents will give us their hearty co-operation in this matter.

Numbers

The number on roll today is 1026, of which 287 are girls. The primary department has 228, the middle school, 386 and the Senior Secondary section, 412 pupils. We have been maintaining almost the same number as last year, and this has been possible by our being unduly cautious in admitting new comers. It is my earnest hope, and there are unmistakable signs of this being realised, that the rush from Swabasha schools to what are called English schools will cease in the near future. I, for one, will not be surprised if the current starts flowing in the other direction. Absence of jobs for those who pass out of schools, the change in the medium of instruction, the deteriorating economic condition of the ordinary man and a host of other factors will, I trust, help in the natural selection of pupils for schools such as ours. This reminds me of the Eighth Standard Fitness Test, which has failed to serve the purpose of selecting pupils for Secondary Education, an object for which it was originally intended. Therefore, there does not seem to be any justification whatsoever, for its continuance.

Staff

We have forty four teachers on the Staff, seventeen of whom are graduates. Among the changes in our ranks was the departure of Mr. D. E. A. Wickramasinghe, B. A. (Lond)

in December last year to join a school nearer home. His staid and unruffled temper, his ability to adapt himself to new circumstances, his willingness to be of service to others at all times and above all his pleasant and amiable manners won for him the respect and affection of all of us with whom he worked for seven years and more. We miss him very much indeed. Let me wish him and his family every happiness and success in their new station.

Mr. T. Suntharamoorthy Ayer left us in December to join a school in his immediate neighbourhood. During the short time he was with us, he participated in the varied activities of the College with great zeal. We wish him well.

I have also to refer to the impending departure of two of our Non-Ceylonese graduates. Mr. M. J. Gnanaraj, M. A., L. T. leaves us, after a stay of nearly five years and nine months, to take up an appointment in one of the Teachers' Training College in his own country. His overbrimming energy, his burning enthusiasm, his practical wisdom and his capacity for sustained work gave him an esteemed place in the life of the school. His valuable advice was much sought after on all subjects ranging from scouting and Football to Higher Mathematics and Structural Engineering. His contribution to the success of our Carnival and Sweep in 1954

is widely known. As Accountant and as convener of the Construction Committee he was in charge of very responsible duties which ultimately proved too strenuous even for our man of steel. As Mathematics master he has been most painstaking and effective. His students cannot be too grateful to him for all that he has done for them. We wish him and his family health, prosperity and success in the future.

Mr. C. Balakrishnan, B. Sc. (Hons) leaves early next month to join the Municipal College, Salem, as a lecturer in Zoology. During the three and a half years he has been with us he threw himself heart and soul into all our activities. His amiable ways, his willingness to take responsibility and the efficiency with which he carried it out, and the modesty which always lent dignity to whatever he did, made him one of the most lovable members of the Staff. Systematic and methodical in his work and devoted to his duties, he was an example worthy of emulation by his pupils. We are sorry to lose him. Let me wish him all success and prosperity in his new sphere of work.

The staff has had three new additions during the year. Miss Jegasothy Chellappah, an old girl, returned to us after a course of Training while Miss R. Tambu, also an old girl, joined us in January as a probationary teacher. Miss M. Sellathurai came to us in

February this year as our Physical Training Instructress. I wish them all a happy and useful spell of service at Mahajana College. Miss T. Murugesampillai, an old girl, who joined us early last year secured a First Class Degree in Botany while Mr. R. Nagarajah obtained his London B. Sc. degree. My heartiest felicitations to them. Another noteworthy event during the year was the wedding of Miss R. Ruthirapathy with Mr. P. Singarajah, an old boy. I wish them every happiness.

Religious Education

Religion is the bond which holds an individual to his Creator. If we accept that Life with all its complexities, is God-centered and that one of the aims of Education is the interpretation of life, we see the close correlation between Education and Religion. We do realise the importance of education being religion-centred. It is therefore our duty, no less than that of parents, to see that the growing minds of our pupils are steeped in our time honoured religious concepts and practices. This function of the school is kept steadily before the teachers and the pupils. Gurupoojahs of our Hindu Saints, Navarathiri Poojahs, Observance of Navalar and Valluvar days, religious knowledge competitions, Thevaram classes and Deekshi ceremony are some of the means whereby we try keep our pupils religion-conscious. Besides,

we present pupils for the religious knowledge examination held annually by the Colombo Vivekananda Society. Saivism is also taught regularly to all our Hindu pupils in accordance with a carefully planned syllabus of work.

Examination Results

Our results in the public examinations have been as satisfactory as ever, except for the abnormally poor results in the S. S. C. Examination of December 1954. Six passed and ten were referred out of forty candidates presented. This would be regarded as poor performance, were it not for the attenuating circumstance that the results were atrociously bad throughout Ceylon. Two of the six successful candidates were placed in the First Division, one of them Ganapathipillai Satcunam securing as many as five distinctions and credit passes in two other subjects. I shall not venture to explain the poor results which have baffled educationists and parents alike. They could not have been solely due to the examinees' poor standard of attainment, for such a serious drop in standards throughout the country would be a very strange phenomenon indeed. There must have been a combination of causes and we are glad that the Hon'ble the Minister of Education and others in authority are studying the question closely. Let us hope that beneficial results will attend their labours.

At the University Entrance Examination of December 1954 five of our students were selected for admission, two to the Faculty of Arts and one each to the Faculties of Medicine, Engineering and Science. Seven others have passed in two or more subjects each.

Our H. S. C. results were even better. Four passed and three were referred out of fourteen candidates presented. Ganapathipillai Chandran has had the unique distinction of obtaining a First Division and distinctions in three of the four subjects offered, viz. Pure Mathematics, Applied Mathematics and Physics. I hope this achievement is without parallel this year, if not, in the history of the H. S. C. Examination. My heartiest congratulations go to him on his brilliant success.

The results of the J. S. C. Examination, held by the Northern Province Teachers' Association, were good as usual. Of 93 candidates sent up 55 passed with 6 in the First Division. In the Eighth Standard Fitness test 135 were certified fit out of 143. At the Standard V test, also held by the Northern Province Teachers' Association, 96 pupils passed out of 104.

Sports

Our performance in the field of sports and games has been good. Among the twenty schools which participated in the Inter-Schools

Athletic Meet (Group I) in August last, we did well to secure the third place with 29 points. We also sent a small team to the All Ceylon Public Schools Meet in Colombo and S. Sivarajah came second in the Juniors High Jump event.

In the First Eleven Soccer tournament we were rather unlucky. We lost four matches out of six. In the Second Eleven competition, we fared better winning three and drawing two matches.

In cricket, however, we did well winning three out of the four matches played. Our girls entered the net-ball competition and won the first match comfortably. But, as ill luck would have it, they lost the second match and were eliminated from the competition, as it was run on a knock-out basis. In the Physical Training competition, organised by the Education Officer, our Senior Boys came first in the regional contest, but were placed third in the All Jaffna competition. Our Inter girls won the second place in the regional contest.

Inter-House Activities

The highlight of our Inter House Competitions was the Athletic Meet held on the 18th instant under the distinguished patronage of Mr. V. M. Cumaraswamy, Magistrate, Point Pedro. Mrs. Cumaraswamy was good enough to give away the prizes. A card of very interesting items was worked out. The three

FOUNDER'S DAY FEATURES

THE CHIEF GUEST SPEAKS

PROUD PRIZE - WINNER

GRACE

AND

GAIETY

houses fought gallantly from beginning to end. Lawton House annexed the Athletic Championship with a total of 218 points. The All Round Championship, the most coveted distinction, was won by Thuraiappah House. My hearty congratulations to both the Houses on their splendid performance. I must here record my appreciation of the hard work put in by Mr. P. Ehamparam, our Physical Director and Miss M. Sellathurai, our Physical Training Instructress, and by the House Masters, House Mistresses and Captains, to make the meet a success.

Inter House Competitions in Cricket, Foot ball, Volley ball, Tenekoit, Net ball and Thatchie were also held during the year. Contests were held too in Declamation (English and Tamil), General Knowledge, Drawing, Handwriting, Spelling and Music in accordance with a programme prepared at the beginning of the year. My thanks are due to the Organising Secretary, Mr. V. Thiagarajah, and to the Sports Committee for the smooth and efficient manner in which the competitions were organised and run. I am also grateful to the Judges who officiated at all these events.

Student Associations

Chief among the Literary and Debating Societies of the College is the H. S. C. Union which plays an important role in making our

young men and women ready witted, resourceful and self-reliant. The members are earnest and enthusiastic and are an example to other student associations in the school. The Union had its Annual Social in October last with our popular Government Agent, Mr. M. Sri Kantha, and Mrs. Sri Kantha as the chief guests. The Prefects Guild continues to do good work and is a means of training our boys and girls in leadership of the right kind. The Young Men's Hindu Association, the Dramatic Society, the Scout Troop, the Science Association, the History and Politics Association and the Tamil Society do regular work under the guidance of masters-in-charge.

Assembly Hall Project

On entering the Campus of the College this evening, many of you would have missed a familiar landmark. The T shaped building which until a few years ago accommodated the entire school is no longer there. Thousands of our old boys will feel a pang in their hearts when they learn that the humble building in which they moved and had their educational sustenance, has ceased to be. But I should hasten to tell that it has not been reduced to nothingness after all, and that though the masonry has been pulled down, the superstructure has been carefully shifted and is being preserved at the Northern end of the premises as a memento

of the Founder and of his singular endeavours. Nor are they unaware of the circumstances in which it has been shifted from its old site. A two storeyed building at a cost of nearly Rs. 150,000/- is to spring up there as a more fitting and more eloquent memorial to the Founder; and naturally enough the old building had to make way for the new.

It is my earnest hope that the new block will be ready for occupation in about an year from now. As you know, the proceeds of the Carnival and Sweep is in the neighbourhood of Rs. 90,000/-. About half a lakh of rupees is still necessary, but I am confident of finding it. Faith in our destiny and in the goodwill and generosity of friends will, I hope, crown our efforts with success, as they always did in the past.

Additions to our Physical Set-up

A spacious building meant for our workshop was completed during the year at a cost of nearly Rs. 11,000-00. As it is now being temporarily used to house classes, the workshop has not yet become a reality. It is hoped that in the course of this year we shall be able to fit up the workshop and supply what has been a long felt need.

A beginning has just been made to build a new Biology room,

which is estimated to cost about Rs. 10,000.

Early this month a plot of land, about 5 lachchams in extent was acquired to the North of our premises, and added to the grounds. Our playing field is still inadequate, and I trust that very soon it will be possible to bring it to the optimum size.

Our Alumni Association

The Annual General Meeting of our Alumni Association came off on the 18th of April this year. A whole day programme including matches in Cricket, Tennis, Volley ball and Net ball and a community lunch and tea was gone through. Provision was also made for various indoor games. There was a good turn out and all those who came had a very enjoyable time indeed. It was refreshing to see old boys and girls of different generations participating together in all the activities of the day.

The Colombo Branch of the Alumni Association had its annual foregathering at the Y. M. C. A, Forum Hall on 31st October 1954. The Vice-Principal, a few other teachers and I were present. It is a matter of great satisfaction that our old boys in Colombo are so well organised, and judging from the very valuable help they gave us during our Carnival, I feel they will be of tremendous assistance to us in all our projects in the future.

Thanks

In conclusion let me thank the Vice-Principal and the other members of Staff for the loyal co-operation they have always extended to me in all my work. With the growth of the School and the increasingly heavy work of administration that devolves on me, it will be well nigh impossible to carry on the school with any degree of efficiency if it were not for the readiness with which my teachers come

forward to take their share of the burden. My thanks are also due to the non-teaching staff both in the office and on the field and to the pupils for all the help they have rendered to the school. It is also my duty to express my sincere gratitude to the donors of prizes and to the friends of Mahajana College whose moral support, more than anything else, keeps our flag flying. Ladies and gentlemen, I thank you all once again.

PRIZE - DAY ADDRESS

I must thank the Principal for his kind invitation. It is a very fascinating day for me. I knew your Principal Mr. T. T. Jayaratnam as a young man. He is very keen and honest. It is a personal pride for me to see him here, occupying this position. I did not know that his father was the Founder of this College, until few hours ago. Here is a young man who has got to carry on the great work of the Founder. Yours is a great responsibility. You have the courage and energy to carry on the noble work.

The Founder may have suffered and sacrificed a lot. Like all visionaries he may have undergone great hardships in his endeavour. Today he is not visible in flesh; but he lives in the heart of the old students and the present students. Unborn generations will

remember his services. People like the Founder are an asset to society. You have to follow the great steps of the Founder. See that your lives are a tribute to the Founder. Mr. Jayaratnam has not changed since I knew him in the training college. I can hear the same familiar training college accent; but he has gained experience and wisdom.

I like to say a few words about the national languages. Today the national languages are given their rightful place. I belong to the passing school, an old school of Latin, Greek and English. We may go to a good school; but it may be a wrong one for us. We are very happy to see that the national languages have come to their own. In this connection, I wish to make a reference to a memorandum, that was submitted years ago by a

French Father, who taught in Jaffna, to the then Governor of Ceylon. He pointed out the importance of teaching the children in their mother tongue. He wanted to know why English children were not taught in French, but English. This really offended the Governor; but it was a very rational one. By teaching our children in a language which they do not understand we are making them less vigorous!

In my young days I never spoke English at home. We spoke in Sinhalese; but in my days, our education was in English. I am very glad to see that our children are taught in the national languages, which they understand. When children are taught in their own language they will start questioning the teacher about the subject. Questioning the teacher is not bad manners. It is a sign that the child has understood the subject. Before we start teaching in the national languages, we teachers must see that we are competent in the national languages. Knowing the glossary or the technical terms alone will not do. We must have a command of the national languages. Then only the child can grip and grasp the teacher. Many people are bemoaning the deterioration in the standard of education. Your Principal has rightly pointed out that when the people of this country were granted universal franchise they had the right to speak their national languages.

In the past a teacher of English was expected to know the rules of grammar well and to write a good hand. These were his qualifications. No one cared to find out whether he was competent in the national languages. I am speaking to you as a parent. Children should not be sacrificed. We want to see that our children benefit. Healthy education is like healthy food. There must be no vacillation. It is the child that matters. I know that English is a useful subject not a medium of Instruction. English was the language of instruction because the administration was then carried on in English. Today we want to make English a subject in the schools. We teach the children English as a second language. If a child can speak English fluently it is good; but I like to see my child read, write and speak my language fluently.

Recently I happened to go to a school where 'Lamb's Tales from Shakespeare' was taught. They found it difficult to express themselves in English, but when I asked, the children in Sinhalese, "What do you think of Portia?" their eyes brightened and they became lively and replied that she was a bad woman. When I asked for the reason they said that she dressed like a man and went to the courts. This type of intelligent reading is better than parrot-like repetition of standard criticisms. The

ability to read and write English is good; but every child should be able to read, write and speak its own language. If a child can speak its own language then it will be simple and elegant. I like to tell this to the parents. If the standard of Tamil or Sinhalese falls you must worry.

The Principal in his report has mentioned about the grant of lands to four or five lads of this school under the scheme of allotting lands to educated youths. It is a very significant point. Pandit Nehru once said that the present generation has got to work very hard. That is true here in Ceylon also. Another important item mentioned by your Principal is the workshop. Woodwork or metal work do matter. Pen and paper education alone is not good. If it is the only education given to the child, it naturally thinks on clerical lines. Education based on books is good; but all children must be taught to think. You take the case of the study of Geometry. It is a dry abstract subject. In my younger days, I was taught that a straight line has length but not breadth. My young mind was not able to conceive this idea. With such education we have gone too far. My mind was loaded with so many things that do not matter in life. We must be taught things that matter. Geometry was not meant for the young mind. We can teach

Geometry in such a way so that the child thinks. Take an example like toy-cart making. Toy-cart making requires a plan. In that there is lot of thinking and calculations; so it becomes a subject as well. In India I found that they have allotted two periods a week for such education. Education on these lines becomes not merely mechanical but intellectual as well. A good deal of calculations go into the making of a toy-cart. The child thinks vigorously and accurately. It thinks constructively and not mechanically. I like to make another special reference about your Principal's report. He mentioned gardening—not agriculture. Small plots of lands which suit the young and little limbs must be assigned to the children. They must be taught to grow the things they eat. Then they will observe how the plant grows and how it reacts to sun, air and water. They learn something as they do some productive work. They get interested in nature. The Principal mentioned the competition in animal husbandry. The fowl or the goat need not be a pedigree one. It can be of an ordinary type, but the children must be taught to love the animals and the plants and to observe them and incidentally to learn.

Religious education is very important. I was taught in a Christian school. I can remember the college crest. A stormy sea, a

weather beaten boat and a star were on the crest. The star stands for the superior light. Surely we cannot travel without the guidance of a superior light. The press and the film influence the education of the child. Then there is very cheap literature which disseminates poisonous knowledge. Such a knowledge does more harm than ganja. We are not digestive machines. We do not live by bread alone. The tremendous influence of the press, film and cheap literature make the child neglect his religious education and duties. The child must be

taught to walk with the guidance of a superior lamp. The students must learn to do their duty. They must do their duty to their parents and to the school. Parents must help to teach the children in the right way. Teachers are to be guides to the children. Young children, learn to do your duty, respect your teachers and have a zest for learning. A life of amity and service may not give you a higher salary, name and garlands of fame; but I firmly believe that a life of amity and service will be ultimately rewarded.

Thank you.

LIST OF PRIZE - WINNERS—1955

Outstanding Performance at Public Examination

H. S. C. 1954

1. G. Santhiran : First Division and distinction in Physics, Applied Mathematics and Pure Mathematics.
Prize donated by *Mr. V. Muthulingam* in memory of the Founder.
2. S. Subramaniam : Prize donated by *Mr. S. Sivasambo* in memory of the Founder.
3. A. Paramanathan : Prize donated by *Mr. P. Thuraisingham* in memory of *Mr. K. Ponniah*.
4. Miss S. Moothathamy : Prize donated by '*Eelakesari*' in memory of *Mr. N. Ponniah*.
5. G. Santhiran : Prize awarded by the *Old Students of Mahajana College* in the University of Ceylon for the very creditable performance in the *H. S. C.*

University Entrance, 1954

1. G. Santhiran : Admission to the Faculty of Engineering.
Prize donated by *Mr. V. Chelliah, M. B. E.*
2. S. Subramaniam : Admission to the Faculty of Medicine.
Prize donated by *Mr. T. Sivaramalingam*.
3. S. Kathirgamathaya : Admission to the Faculty of Science.
Prize donated by *Mr. T. T. Jayaratnam* in memory of *Mrs. Thailnayakam Thuraiappahpillai*.

4. A. Paramanathan : Admission to the Faculty of Arts.
Prize donated by *Mr. P. Eliathamby*.
5. A. Ratnam : Admission to the Faculty of Arts.
Prize donated by *Mr. N. Cugadasan* in memory of *Mr. C. Narasingham*.

G. C. E. (Ord) Level Dec., 1954

1. G. Satkunan : First Division, Distinctions in Chemistry, Pure Maths, Applied Mathematics, Advanced Mathematics and Hinduism.
Prize donated by *Mr. M. Thanabalasingham* in memory of *Mrs. Thailnayagam Thuraiappillai*.
2. S. Navaratnam : First Division,
Prize donated by *Mr. R. Singarajah*.
3. A. Vamathevan : Distinction in Physics.
Prize donated by *Mr. T. Sellappah*.
4. N. Poopalasingam : Distinction in Hinduism.
Prize donated by *Dr. P. Ponnampalam*.

J. S. C. Examination held by the Northern Province Teachers' Association — Dec. 1954.

1. T. Balasubramaniam : First Division and Distinctions in English and Hinduism
Prize donated by *Mr. K. Murugiah*
2. M. Mahendran : First Division and Distinction in Hinduism.
Prize donated by *Miss Somasundaram*.
3. A. Sivagnanam : First Division and Distinction in Hinduism.
Prize donated by *Mr. S. Thiagarajah*.
4. P. Nadarajah : First Division and distinction in Hinduism.
Prize donated by *Mr. S. Subramaniam*.
5. S. Kamalanethira : First Division.
Prize donated by *Mr. M. Mahadevan*.
6. V. Thamotharampillai : First Division.
Prize donated by *Mr. T. Sellathurai*.

H. S. C. II

Class Prizes

1. General Proficiency, Pure Mathematics, Applied Mathematics, Physics and General knowledge. } *G. Santhiran*
Prize donated by *Mrs. S. J. V. Chelvanayagam*.
2. Botany and Zoology : *S. Subramaniam*
Prize donated by *Mr. K. Krishnapillai*.

3. Chemistry : S. Kathirgamathaiya
Prize donated by Mrs. P. Markanadayar.
4. Ceylon History : R. Kamalanathan
Prize donated by Mr. K. S. Dharmarajan.
5. Government : A. Ratnam
Prize donated by Mr. S. Kandiah.
6. Tamil : T. Gananathalingam
Prize donated by Mr. M. Sithambaranathan.

H. S. C. I

1. Pure Mathematics, Applied Mathematics, Chemistry and Physics } M. Vairavapillai
Prize donated by Mr. C. Sinnathurai in memory of Mr. K. Chinnappah.
2. Tamil and Ceylon History : } V. Muthulingam
Prize donated by Mr. S. Nadarajah.
3. Government : K. Dharmadevan
Prize donated by Mr. S. Sinnathamboo.

G. C. E. (Final)

1. English : S. Navaratnam
Prize donated by Mr. N. Sangarapillai.
2. Tamil S. Balayokini.
Prize donated by Miss G. R. Chellappah.
3. Mathematics, Physics and Advanced Mathematics } G. Satkunan.
Prize donated by Mr. K. Balasubramaniam.
4. History, Tamil Literature and Logic } K. Kamalavalli,
Prize donated by Mr. K. Ponniah.
5. Civics : M. Saraswathy
Prize donated by Mr. K. Sri Sundaramoorthy.
6. Chemistry, Hinduism K. Kathirgamathamby
Prize donated by Mr. P. S. Selladurai.
7. Botany : N. Poopalasingam
Prize donated by Mr. K. Kandiah.
8. Hygiene : S. Thurairajah.
Prize donated by Mr. S. Varatharajaperumal.

9. Art : V. Balasundaram.
Prize donated by *Mr. M. S. Sithamparapillai*.
10. Arithmetic : T. K. Kandiah.
Prize donated by *Mr. E. K. Rajanayagam*.
- G. C. E. (Prep.)**
1. General Proficiency : K. Thangaratnam.
Prize donated by *Mr. M. P. Sivapathasundaram*.
2. General Proficiency : S. Velautham.
Prize donated by *Mr. A. K. Kandiah*.
3. General Proficiency : C. Ramachandran.
Prize donated by *Mr. R. Thuraichamy*.
4. General Proficiency : S. Parvathi Devi.
Prize donated by *Mr. S. Sivapiragasam*.
5. English and Botany : G. Sarojini
Prize donated by *Mr. S. Sivapatham* in memory of *Mr. A. Vigneswaran*.
6. Tamil Literature, Religion and Arithmetic : S. Umapathy.
Prize donated by *Mr. K. Thuraichamy*.
7. Tamil : S. Parvathinathasivam
Prize donated by *Mr. A. Kanagasundaram*.
8. Mathematics, Chemistry, and Mechanics : C. Balasubramaniam.
Prize donated by *Mr. P. Palasingam*.
9. Logic : K. Thangaratnam.
Prize donated by *Miss M. Saraswathy Ammah*.
10. Physics : S. Thangammah.
Prize donated by *Miss K. Kanaganayagam*.
11. Advanced Mathematics : K. Thirugnanachandran.
Prize donated by *Mr. S. Ratnasabapathy*.
12. Zoology : P. Sugunavathy.
Prize donated by *Mr. N. Ramanathan*.
13. Hygiene : S. Ambigathevi.
Prize donated by *Mr. V. Thiagarajah*.

J. S. C.

1. General Proficiency : S. Sivagnanam.
Prize donated by Mr. P. S. Chelvadurai.
2. General Proficiency : V. Thamothersampillai.
Prize donated by Mr. S. Karthigesu Iyer.
3. General Proficiency : K. Thangarajah.
Prize donated by Mr. T. Shanmugasuntharam.
4. General Proficiency : M. Sivanathan.
Prize donated by Mr. C. Sinnathamby.
5. General Proficiency : N. Kankesapooshany.
Prize donated by Mr. T. M. Daniel.
6. English and Civics : S. Sivagnanam.
Prize donated by Mr. M. Karthigesu.
7. Arithmetic : S. Pathmamanoharan.
Prize donated by Mr. E. T. Samuel.
8. Mathematics : K. K. Pathmanathan.
Prize donated by Mr. S. B. G. Warriar.
9. Tamil : K. Rajaluxmy.
Prize donated by Miss T. Murugesapillai.
10. General Science I : V. Thamothersampillai.
Prize donated by Mrs. C. Sinnathamby.
11. General Science II : M. Mahesan.
Prize donated by Mr. K. S. Ratneswara Iyer.
12. History : A. Sivagnanam.
Prize donated by Mr. C. Thampu.
13. Geography : S. Subramaniam,
Prize donated by Mr. A. V. Chittampalam.
14. Art. K. Ampitkarasi.
Prize donated by Mr. T. Aiyathurai.
15. Needlework : P. Thavamani
Prize donated by Mrs. P. Rajah
16. Needlework : K. Thangaratnam.
Prize donated by Mr. P. Ehamparam.
17. Religion : K. Rajalingam.
Prize donated by Mr. P. Singarajah.

II Form

1. General Proficiency : S. Sanmugalingam
Prize donated by *Mr. S. Nagalingam.*
2. General Proficiency : S. Sanmugalingam
Prize donated by *Mr. S. Cathiresarpillai.*
3. General Proficiency , S. Thanalukmy.
Prize donated by *Mrs. P. Navaratnam.*
4. General Proficiency : A. Ganeshalingam.
Prize donated dy *Mrs. R. Kandiah.*
5. General Proficiency : G. Natkunan.
Prize donated by *Miss. J. Chellappah.*
6. Religious Knowledge } S. Thanaluxmy.
& English : }
Prize donated by *Mr. S. Arumugam.*
7. English : S. Shanmugalingam.
Prize donated by *Mr. P. S. Sellathurai.*
8. Arithmetic : K. Visagaperumal.
Prize donated by *Mrs. S. Singarajah.*
9. Tamil, Mathematics, } T. Ruthiramoorthy.
Science, and Geo- }
graphy : }
Prize donated by *Miss R. Thampu.*
10. History : S. Natkunan.
Prize donated by *Mr. K. Nagalingam.*
11. Civics : K. Nagarajah.
Prize donated by *Mr. V. Chelvadurai.*
12. Needlework : T. Kamalambikai.
V. Thanapackiam.
Prizes donated by *Mrs. S. Rajaratnam.*
13. Handicraft : K. Subramaniam.
Prize donated by *Miss M. Sellathurai.*
14. Geography : S. Kaladevi.

I Form

1. General Proficiency : K. Sundaralingam.
Prize donated by *Mr. A. Ramasamy.*
2. General Proficiency : V. Thiagaledchumy.
Prize donated by *Mr. K. Arumugam.*
3. General Proficiency : N. Sathiathasan.
Prize donated by *Mr. A. T. Subramaniam.*
4. General Proficiency : A. Sathiaseelan.
Prize donated by *Mr. T. Sundaramoorthy.*
5. Religion, History and Civics : S. Paramasivam.
Prize donated by *Mrs. K. Sivapiragasam.*
6. English : S. Kamalathevi.
Prize donated by *Mr. K. Sundarampillai.*
7. Tamil : V. Thiagaledchumy.
Prize donated by *Mr. N. Sivapathasundaram.*
8. Arithmetic : S. Thevikaranee.
Prize donated by *Mr. M. Sithamparanathan.*
9. Mathematics : S. Balambikai.
Prize donated by *Miss G. R. Chellappah.*
10. Science : T. Thurai Rajasingam
Prize donated by *Mr. P. Sivapathasundaram.*
11. Geography : A. Sathiaseelan.
Prize donated by *Mr. N. Sangarapillai.*
12. Art : V. Mahadevan.
Prize donated by *Mr. S. Nadarajah.*
13. Music : N. Nesapoopathy.
Prize donated by *Mrs. P. Markandeyar.*
14. Handicraft : S. Kugadasan.
Prize donated by *Mr. K. Ganesharatnam.*
15. Needlework : V. Annapackiam.
Prize donated by *Mrs. S. J. V. Chelvanayagam.*

Std. V.

General Proficiency :	T. Ganesan	Arithmetic	V. Sinnammah
	S. Parameswary	Tamil :	A. Krishnambal
	S. Paramsothy	History & Geography :	S. Thankavelu
	A. R. Veenthiran	General Knowledge :	T. Nalayini
English :	S. Parameswary	Needle work :	P. Pathmavathy

Std. IV.

General Proficiency :	S. Paramanayaki	Arithmetic & Health :	S. Paramanayaki
	G. D. Jayakumar	History :	V. Ranjan
	T. Jayabhavani	Music & Needle work :	T. Jayabhavani
English & Geography :	G. D. Jayakumar	Hinduism :	T. Sriskandarajah
Tamil :	S. Kandasamy		

Std. III.

General Proficiency :	S. Vijearatnam	English :	K. Ruby
Religious Knowledge :	J. Sivaneswary	History & Geography	S. Vijearatnam
Number :	S. Sanmuganathan	Needle work :	S. Mahaladchumy
Tamil :	N. Jayanathan		

Std. II.

General Proficiency :	S. Pathmarany	Number :	V. Gunalan
	M. Thevarajan	English :	N. Kanagasanthu
	S. Ramachandran	Needle work :	S. Pathmarany

Upper Kindergarten.

General Proficiency :

S. Selvarany	C. Sivaladchumy
R. Raniratnam	M. Prema
A. Sivaganesanathan	

Lower Kindergarten.

General Proficiency :

S. Vinayagam	M. Sivagnanam
S. Kamaladevi	N. Manoharan
S. Pusparany	

Results of the Examination conducted by the North Ceylon Oriental Music Society

S. Parameswary
S. Parasakthy
G. Sarojini
S. Balayokini

Distinction in Theory

" " "
" " "
" " "

SPORTS PRIZES

Athletic Championships: 1955

Boys :	Juniors :	V. Arulampalam	Girls :	Juniors :	K. Thilagavathy
	Inters :	K. Thiagarajah		Inters :	S. Parvathydevi
	Seniors :	P. Kulasingam		Seniors :	K. Thanapathy
					M. Pathmavathy

Colours :

Athletics : K. Kandiah
S. Sivarajah

Football : C. Thiagarajah

Cricket :

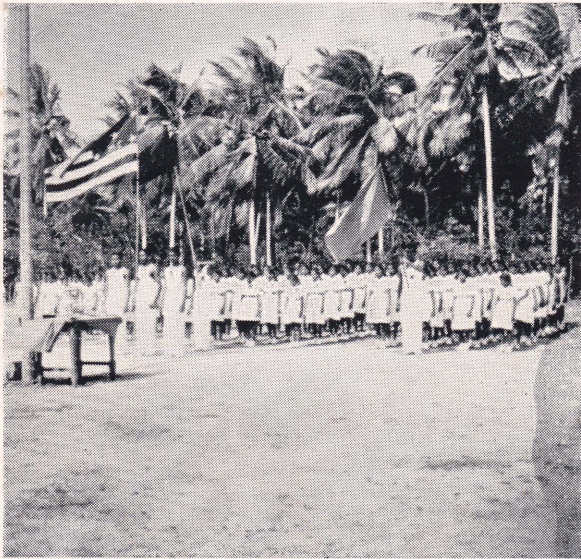
Batting Prize : . A. M. Kandiah
M. Arulanantham

All Round Prize : K. Navaratnam

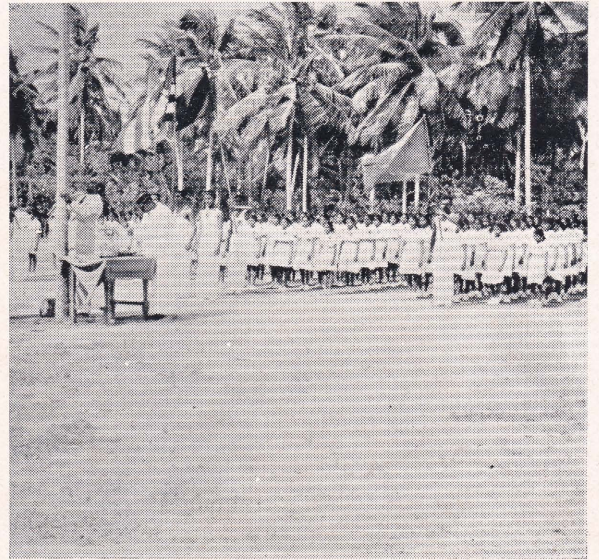
Special Prize for Inter House Activities

1. Tamil Essay :	Seniors :	A. Ratnam	(T)
	Inters :	S. Sumathy	(T)
	Juniors :	S. Rajeswaran	(A)
2. Tamil Elocution :	Seniors :	S. Subramaniam	(L)
	Inters :	M. Sivanantham	(T)
	Juniors :	S. Paramanayaki	(T)
3. English Essay :	Seniors :	S. Subramaniam	(L)
	Inters :	S. Sivagnanam	(L)
	Juniors :	A. Paramsothy	(T)
4. General Knowledge :	Seniors :	T. Rasamuthiah	(L)
	Inters :	N. Kathirgamanathan	(A)
	Juniors :	T. Sriskandarajah	(L)
5. Music :	Seniors :	K. Selvanayaki	(T)
	Inters :	V. Selvadurai	(L)
	Juniors :	M. Umadevi	(T)
6. Art :	Seniors :	V. Balasundaram	(L)
	Inters :	A. Guhathasan	(A)
	Juniors :	K. Suntharalingam	(L)
7. Best Actor :		M. Muthulingam	(L)

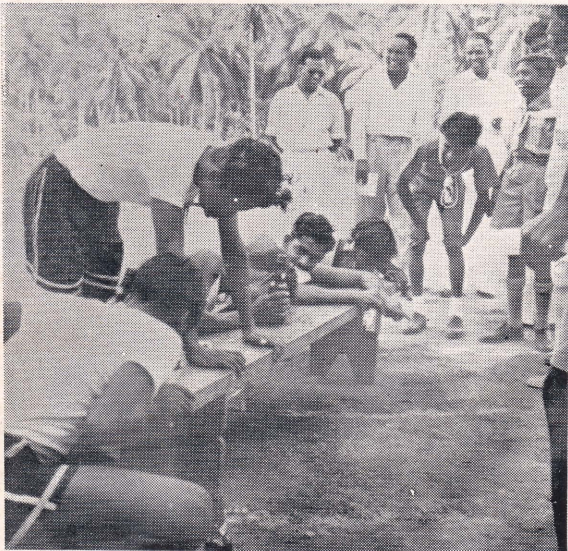
SPORTS MEET

THE MARCH PAST

THE FLAG IS FLOWN

BIG BUNS

OBSTACLE RACE IN PROGRESS

SPECIAL FUNCTIONS

FAREWELL FUNCTION TO MR. M. J. GNANARAJ

IN June this year Mr. M. J. Gnanaraj left us for good to take up appointment as training master at Tuticorin, India. He was in charge of Mathematics in the upper forms. He had been with us for about six years and during that period he associated himself neck and crop, with every activity that took place both at college and outside. As scout master, he organised a brilliant pack of scouts from almost scrap. He always insisted on thoroughness and sincerity. As president of the Teachers' Guild for a period, he carried on its activities with vim and vigour. His almost superhuman efforts at the carnival speak volumes of his forceful personality and brilliant energy.

The many speeches and presents by staff and students are a token of the high esteem and affection in which they held him. At a meeting of the whole school both

the staff and the students paid tributes to his effective teaching, his sense of responsibility and his insistence on going the whole hog, once a thing was decided upon. The students presented him with a few gifts. Though some times exacting as regards his lessons were concerned, he was quite popular with the students. His deep scholarship had won for him a permanent corner in the hearts of students. The members of the Guild held a party in his honour. They referred to the many sterling qualities of Mr. M. J. Gnanaraj and wished him every success in his new sphere. They also presented him with a few presents as token of their love and affection. Indeed, we miss him very much. Mr. Gnanaraj said how unworthy he was of the many good things that were said of him and further remarked that Mahajana would always have a warm corner in his heart.

FAREWELL TO MR. C. B. K. MENON

MR. C. Balakrishna Menon left us in July this year to join the Municipal College, Salem as Lecturer in Natural Science. During the comparatively short period of two and a half years he got himself so endeared to both the staff and the students that his parting was a real wrench to all of us. He annexed the M. Sc degree in Zoology at the young age of twenty two. His

mastery of the subject was admirable and his success in the class room depended on his ability to impart this knowledge to the students. He proved himself an effective and popular teacher.

Shy and unassuming he put his heart and soul into every responsibility he undertook. He was the Secretary of the Teachers' Guild

for one year and during his term of office, he was the live-wire of the association. The number of successful parties and receptions he organised at college are proof enough of his ability as an organiser. At the grand carnival and sweep we held last year, he worked with untiring energy. A special word of thanks must go to him for the assiduous work he did in that nerve-racking sweep committee.

On the eve of his departure a special assembly was held at college at which the students bade him farewell. It was a gloomy day for all his students. They wished him all success in his future career and hoped that he would be worthy of the great traditions, Menons had built up in the international field. Students presented him with a few gifts as token of their love and affection.

At a social got up by the Teachers' Guild many members spoke of his amiable ways and winsome personality. They were deeply indebted to him for the excellent work he did as the Secretary and the Treasurer of the Guild. They made him a presentation and wished the best of luck in his future career. In his reply Mr. Menon said that he was so overwhelmed at the kindness shown to him by the Principal, the staff and the students that he was unable to thank them adequately. With a voice choked with emotion, he said that Mahajana would ever remain green in his memory and at the earliest available opportunity he would make it a point to visit the college. He hoped that Mahajana would keep up the present pace of improvement and success in every field.

PARENTS' DAY

EDUCATION is a complex process. The school is but one among the many agencies and forces in society that educate the child. The most formative period in the child's life is supervised by the parents; yet the school had arrogated such a prominent position for herself in the recent past that most laymen were tempted to believe that the school was almost the only agency of education. Today, research and enlightened educational opinion favour a closer relationship between the parents and the school.

We at Mahajana always strive to keep abreast with the latest in Education. With a view to put these ideals into practice we summoned a meeting of the parents on 18-9-1955. Parents and guardians responded to our invitation in large numbers. This was really heartening. Our Principal inaugurating the function referred to the strong necessity for such a meeting and appealed to them to co-operate with the school in the task of educating the children. He requested them to come to us more frequently with the pro-

blems that confront them in the education of their children. He also invited their opinions and suggestions. Several parents came out with useful suggestions. After the meeting there were group discussions and parents met the teachers of the several subjects. Here they were informed of the attainments of their children.

The informal and friendly atmosphere that prevailed throughout the discussion augurs well for the future. This year this event was confined to the middle school. We hope to make this an annual feature, roping in the parents and guardians of all our children to play their part.

THE STAFF AT VALLALAI

THE teachers felt that an outing at the end of the longest term was necessary to soothe their nerves. The last day of last term by 4 O'clock in the evening, an unexpected shower descended from the heavens; but that did not damp the enthusiasm of our young Secretary and the other members of the Guild. Half a dozen cars steered out of the gate of the college with a convivial and hilarious toot. We motored along the palm fringed shores of the northern most part of Jaffna. A gentle wind wafted over the waters of the Palk Strait. There was singing heard; but was it by the mermaids?

Within an hour we were at the palatial building. Three large mastiffs welcomed us with their sonorous barks; they were friends not foes. A smile spread over the wrinkled face of Mr. Gardener's mother.

She was all kindness and courtesy. The large bungalow with all modern conveniences was ours though only for a few hours. The teachers scattered themselves along different directions as age and fancy grouped them. There was mirth and frolic. Tea was served by our lady teachers by 5-30 p. m. It had an excellent flavour. The cakes and patties were delicious. We consumed large quantities. The sea breeze whetted our appetites and we were for more. It was now nine O'clock and time for dinner. A cheering sound was heard. We squatted on the concrete embankment at the beach and did full justice to the very rich dinner. At the sing-song, youth and jolity went hand in hand. By ten, we were all in the cars to return home. We profusely thanked the lady of the house and our young and energetic Secretary, Mr. M. Karthigesu. The memory of the party still lingers in our minds.

Reports

SPORTS

It is with genuine pride that I present the report of our sports activities for the year 1955. At the outset it can be stated that our achievements this year has been outstanding. In the field of athletics, and soccer, our successes this year have given us the conviction that effort and co-operation will always pay heavy dividends.

Cricket

In cricket, we beat Urumpiray Hindu, Vaideeswara and Victoria and lost only to Kokuvil.

Athletics :

In athletics, this year we are proud to state that we were runners up in the J. S. S. A. Meet and we lost the championship by the very narrow margin of four points. We are glad to state that we gave them the closest run in recent years. Our sprinters carried everything before them as expected. In field events also, we did just as well.

Mas. S. Sivarajah established a new Inter-collegiate record in Junior Long Jump clearing 16ft. 11 ins. Our congratulations to him. While congratulating all athletes who did so well for their school, a special word of praise must be given to the teams which set up new J. S. S. A. records in Junior and Inter 4 × 110 yds. relay.

Football:

In the J. S. S. A. soccer tournament we are proud to record that we have won the 2nd eleven championship. Our congratulations to the youngsters whose determination and courage placed us on the Jaffna soccer map. The first team did tolerably well.

Net ball :

We also entered the Northern Province Net ball tournament. The standard of the game was high.

We give below the detailed results of the activities of this year :-

RESULTS OF THE INTER HOUSE SPORTS MEET

Individual Champions

Infants :	(Boys)	T. Mahalingam	Adigar House
	(Girls)	T. Sivanewari	Lawton House
Juniors :	(Boys)	S. Sivarajah,	Lawton House
	(Girls)	K. Thilagavathy,	Lawton House
Intermediate :	(Boys)	K. Thiagarajah,	Lawton House
	(Girls)	S. Parvathy Devi,	Thuraiappah House
Seniors :	(Boys)	P. Kulasingam,	Adigar House
	(Girls)	K. Thirupathy,	Lawton House
Post Seniors :	(Boys)	K. Sangarappillai,	Lawton House
Relay champions :			Thuraiappah House

OUR ATHLETIC TEAM — 1955

J. S. S. A. RUNNERS UP

Ranking of Houses

Lawton House	..	218
Thuraiappah House	..	159
Adigar House	..	150

House Captains

Master M. Arulananthan	..	Adigar House
„ R. Kamalanathan	..	Lawton House
„ S. Kanagarajah	..	Thuraiappah House

RESULTS OF THE INTER COLLEGIATE SPORTS MEET

Junior Division

EVENT	PLACE	NAME
Long Jump	1st (new record)	S. Sivarajah
High Jump	1st „ „	„
100 Yds.	1st „ „	„
100 Yds.	2nd	S. Balasubramaniam

Intermediate

EVENT	PLACE	NAME
Long Jump	1st	C. Sivasuntharan
100 Yds.	1st	K. Thiagarajah
100 Yds.	2nd	C. Sivasuntharan
220 Yds.	1st	K. Thiagarajah
220 Yds.	2nd	C. Sivasuntharan

Senior Division

EVENT	PLACE	NAME
100 Yds.	1st	P. Kulasingam
High Jump	1st	T. Vijiasingam
High Jump	2nd	S. Sivarajah

Inter Collegiate Champions

Juniors :	S. Sivarajah
Intermediate :	C. Sivasuntharan
Athletic Captain :	P. Kulasingam

Cricket Matches :

Mahajana College	Vs.	Urumpiray Hindu College	— Won
" "	"	Vaitheeshwara Vidyalaya	— Won
" "	"	Victoria College	— Won
" "	"	Kokuvil Hindu College	— Lost

Foot ball :

1st Eleven Tournament Matches :

Mahajana College	Vs.	Skandavarodaya	..	1 — 2
" "	"	Kopay Christian	..	1 — 0
" "	"	Chavakachcheri Hindu	..	2 — 0
" "	"	Kokuvil Hindu	..	2 — 3
" "	"	Vaitheeswara Vidyalaya	..	2 — 2

Friendly Matches :

Mahajana College	Vs.	Jaffna Hindu	..	1 — 4
" "	"	Victoria	..	1 — 1
" "	"	Arunodaya	..	7 — 2

Second Eleven Tournament Matches

Mahajana College	Vs.	Jaffna Central	..	4 — 3
" "	"	Skandavarodaya	..	3 — 1
" "	"	Urumpirai Hindu	..	1 — 1
" "	"	Kokuvil Hindu	..	3 — 2
" "	"	Parameshwara	..	2 — 1
" "	"	Jaffna Hindu	..	2 — 2

Friendly Matches

Mahajana College	Vs.	Jaffna Hindu	..	3 — 2
" "	"	Victoria	..	1 — 3
" "	"	Parameshwara	..	2 — 3

Captains

First Eleven	—	K. Shanmugaratnam
Second Eleven	—	T. Sreetharan

My thanks are due to our Principal. This is not an empty platitude. Those of us who have worked with him in all our activities would grant that his interest in the school and particularly in its extra-mural activities is the prime cause of our success in the athletic field this year. I would be failing in my duty if I do not thank the various House Masters and House Captains for their co-operation

during the entire year. I also take this opportunity to thank Mr. V. Thiagarajah for his ready help at all times. Our Physical Instructress, whose zeal and interest in physical education is unbounded, contributed in no small measure to our successes in all activities.

Thank you all.

P. EHAMPARAM.

Physical Instructor.

RESULTS OF THE INTER - HOUSE COMPETITIONS 1954 — 1955

EVENTS	ADIGAR HOUSE	LAWTON HOUSE	THURAIAPPAH HOUSE
Foot ball	7	4	10
Tamil Essay	7	4	10
Music	4	7	10
Net-ball	4	10	7
Thatchie	10	7	4
Art	8½	8½	4
Volley-ball	10	4	7
Cricket	7	4	10
Tamil Elocution	7	4	10
Hand writing and spelling	7	10	4
English Essay	4	7	10
English Drama	7	4	10
General Knowledge	4	7	10
Athletics	5	15	10

All round Champion Thuraiappah House

V. THIAGARAJAH

Org. Secretary

THURAIAPPAH HOUSE

House Masters :

T. M. DANIEL ESQ.
C. KATHIRESAMPILLAI ESQ.,
K. SUNDARMPILLAI ESQ.

House Mistress :

MRS. R. SINGARAJAH

House Captains :

MAS. S. KANAGARAJAH
MISS K. PUSHPARANEE

I deem it a great pleasure and privilege to submit the report for the year under review, for it has been a triumphant one. This year is an annus mirabilis for the Greens because we witnessed success in abundance. The much coveted "all round championship Trophy" for the second year in succession had been annexed by us.

Fortune smiled on us in the activities held during this year. In the Tamil Elocution Contest, Tamil Essay competition and English Essay competition we not only swept the board easily but also dominated practically almost all the places. In the General Knowledge and Religious Knowledge competitions we were an easy first. The English Dramatic competition was interesting as usual. We staged "The Invisible Duke" and we got the first place. In athletics we came off a good second yielding the first place to the Browns. Our congratulations to them. The outstanding performances of Mas. S. Kanagaratnam in the Senior division and Miss S. Parvathithev in the Girls' Intermediate division deserve special mention. Besides

a few individual championships, we annexed the "Relay Championship Cup." In the march past we were adjudged the best.

Our volley ball team under the efficient captaincy of Mas. A. Pathmanathan fought tooth and nail; but we were placed second. In the Tamil Dramatic competition we maintained a high standard of excellence. In the Inter House Cricket competition we were placed first.

It is a matter for regret that we have been deprived of the invaluable services of one of our energetic House Masters, Mr. C. B. K. Menon, who left us in the latter part of this year to better his prospects. We wish him all success.

Let me in winding up this report, extend my sincere thanks to our House Masters and House Mistress who with their abounding enthusiasm inspired and guided us to victory. I also take this opportunity to thank the Girls' Captain and all the members of the House for the ready co-operation they have always given me.

Let Thuraiappah shine for ever!

S. KANGARAJAH,
House Captain.

ALL ROUND CHAMPIONS — 1955

THURAIAPPAH HOUSE

LAWTON HOUSE

House Masters : MR. T. SHANMUGASUNTHARAM
„ M. KARTHIGESU
„ S. RATNASABAPATHY

House Mistress : MRS. K. SIVAPIRAGASAM
MISS J. CHELLAPAH

House Captain : MRS. R. KAMALANATHAN
MISS K. THANAPATHY

It is my pleasant duty to present this year's report. The athletic meet is perhaps the most colourful event in our competitions. We swept the board by a wide margin of 50 points. The athletic championship cup is ours. Masters K. Sangarapillai, K. Thiagarajah and V. Arulambalam did very well in the athletic meet and emerged as Post Senior, Intermediate and Junior champions respectively in the boys' division. Miss K. Tanapathy, K. Thilagavathy and T. Sivaneswary became the Senior, Junior and Infant champions respectively in the girls' division.

In the Tamil dramatic competition, we were placed first. Mas. M. Muthulingam of our House was adjudged the best actor. In the English dramatic competition, we secured the third place but made amends by securing the first two places out of the three assigned for the best actors. Here again Mas. M. Muthulingam was placed first. Mas. S. Subramaniam was placed second. Our congratulations to them.

In the Tamil Elocution and Volleyball competitions our teams did not do well. In cricket, we secured the third place. In the English Essay competition we were placed second. In the General Knowledge competition we were placed second; but Mas. T. Rasamuthiah of our House got the first place in the senior division. In the Religious Knowledge competition we ranked first. Mas. S. Balachandran and Mas. V. Sellathurai got the first and second places in the senior and Inter divisions respectively.

We are very glad to mention that Mas. S. Sivarajah, who annexed the Junior championship cup and also lowered the Long Jump Record in the J. S. S. A. athletic meet and Mas. K. Thiagarajah who secured the first place in 220 yards and second place in 100 yards hail, from our House. Our best wishes to them.

A word of thanks is due to the Vice Captain Mas. M. Muthulingam, Girls' Captain Miss K.

Thanapathy, athletic Captains Mas. V. Thevarajah and Miss K. Thirupathy and other captains of our House, who have been extremely helpful to me in carrying out the various activities of the House. We also take this opportunity to welcome Miss J. Chellapah an ex-captain

of our House, as the House Mistress. In winding up this report, let me express our gratitude to the House masters and Mistresses for their invaluable guidance and encouragement.

R. KAMALANATHAN,
House Captain.

ADIGAR HOUSE

House Masters :

MR. M. MAHADEVAN

„ T. AIYADURAI

House Mistress :

MRS. P. NAVARATNAM

House Captain :

MAS. K. KANDIAH

Athletic Captain :

MAS. P. KULASINGAM

DURING the period under review we fared better than we expected. Though the athletic championship cup eluded our grasp we did considerably well in other activities.

In the early part of this year our volley ball team under the captaincy of Mas. N. S. Sivarajah annexed the first place by a comfortable margin. In the Inter House Thatchi competition we were placed first. In net ball, music and general knowledge competitions we had to contend with third places. We came off a good second in cricket, Tamil and English Elocution contests.

Mas. P. Kulasingam our inspiring athletic captain was chosen to captain the college athletic team which came off second by annexing 67 points in the J. S. S. A. meet.

We contributed a good deal towards the success. Our heartiest congratulations to Mas. P. Kulasingam.

In the Tamil and English dramatic competitions we came off a good second. The outstanding performance of Mas. M. Parvathinathasivam and T. Vijajasingam deserves special mention. In football we were defeated by Thurairappah but were able to win Lawton.

My thanks are due to the athletic captain and other assistants. I also extend my thanks to the House masters and mistress who gave us their unstinted support. I will be failing in my duty if I do not thank the girls' captain and the members of the House for their unceasing support.

K. KANDIAH

House Captain.

TEACHERS' GUILD

<i>President :</i>	MR. E. T. SAMUEL
<i>Secretary :</i>	MR. M. KARTHIGESU
<i>Treasurer :</i>	MISS T. MURUGESAPILLAI

It is my pleasant task to submit the report of the guild for the year under review. The year under review has been quite a successful and eventful one. The guild elected this year, Mr. E. T. Samuel as its president. Under his chairmanship Mr. M. Mahadevan gave a very interesting talk on Sex Education in Schools. Mr. A. Ramasamy read a paper on "Curricular Reforms in Schools" which was received with great interest. Suffice to say the discussions were of great benefit to the members and my sincere thanks are due to those who participated in them.

In the middle of the year, we had to bid farewell to four members of the guild, Messrs. M. J. Gnanaraj, C. B. K. Menon, R. Nagarajah and D. U. Nimal. All of them had been very active members of the guild and their activities won for them the friendship and admiration of all the members of the guild. A special mention must be made of Messrs. M. J. Gnanaraj and C. B. K. Menon who have held very responsible position in the guild — the former as President of the guild and as Auditor is well remembered for his illuminating audit reports and the latter as Secretary

for two years discharged his duties with such efficiency that it brought added prestige and dignity to his office. We wish them all every success in their new spheres.

During the course of the year, we had the pleasant opportunity of welcoming to our midst Messrs. E. S. Menon, A. Thambithurai, S. Sivabaskaran, A. J. Chandy, K. Nagesparan, Miss. R. Thampu and Miss J. Sellapah. We are looking forward to their contributions for the furtherance of the well being of the guild. I am also delighted to note here that the present membership of the guild stands at forty-six.

This year we had the opportunity of felicitating Mr. and Mrs. Singarajah after their wedding. We wish them all happiness in their wedded life. We are looking forward to many more nuptials to come during the course of the coming year.

The last day of the second term was an eventful one for the members of the guild. The member went out on a social outing to Valallai where Sir Sittampalam Gardener's Bungalow provided a convivial sanctuary for an evening teta-a-teta. The outing was as much

successful as it was eventful. We also had the pleasure of playing a foot-ball match with the Union College Staff and later entertaining them at tea.

Finally I wish to express my gratitude to all the members of the

guild for their co-operation and support given to me in the discharge of my responsibilities. I have a special word of thanks to the President and Treasurer for their invaluable assistance in all my activities.

M. KARTHIGESU
Hony. Secretary.

PREFECTS' GUILD

Patron :

Teacher-in-Charge :

Senior Prefect :

Secretary :

PRINCIPAL

MAS. K. KRISHNAPILLAI

MAS. S. KANAGARAJAH

MAS. V. THEVARAJAH

THIS year new Prefects were nominated to fill the vacancies, created by the departure of some of our members. There are twelve members in our guild. Mas. S. Kanagarajah is our Senior Prefect. In him we find an able guide. His enthusiasm has always inspired us to action.

The co-operation and harmony that exists among the members of our guild has enabled us to do our duty with considerable care. We had regular meetings once a

fortnight. At important functions like the Founder's Day, athletic meet, etc., the Prefects performed very valuable service. The great success of the guild can be attributed to the patient hard work and honesty of purpose of all concerned.

I take this opportunity, to thank our Patron and the teacher-in-charge for the words of advice and the keen interest taken by them in our activities.

V. THEVARAJAH
Secretary.

THE H. S. C. UNION

Patron :

Teacher-in-Charge :

President :

Secretary :

Treasurer :

MR. T. T. JAYARATNAM

MR. M. MAHADEVAN

MISS A. SHANMUGAM

MAS. A. SUBRAMANIAM

MAS. A. VAMADEVAN

FROM its inception our union has made steady progress. There are forty members in our union. All of

them extend their whole-hearted support to all activities organised by our union.

THE H. S. C. UNION

Mr. S. U. Somasegaram, the Chief Guest,
is second from left

AT DINNER

A General View

IN FULL STRENGTH

We had regular fortnightly meetings throughout the year. At some meetings members of our staff addressed us. Mr. S. B. G. Wariar and Mr. E. S. Menon spoke to us on the "Solar Eclipse" and "The Pageant of Life through the Ages" respectively. A few of the subjects debated at our union were:

- (i) "Should Prohibition be enforced in Ceylon?"
- (ii) "Should China be included in the U. N. O.?"

This year we celebrated our third anniversary with a grand dinner. The dinner came off on the 4th of November. Mr. S. U. Somasegaram, the Education Officer of

the Northern Province was our Chief Guest. We invited some distinguished personalities of Jaffna and covers were laid for ninety. This has given us great experience. Most of the toasts were proposed and responded to, by the members of the union. I extend my sincere thanks to the teacher-in-charge for his able guidance and advice. Mr. M. Karthigesu, a member of our staff helped us to a large extent in making the dinner a great success. I thank him on behalf of the union for his help. I will be failing in my duty if I do not thank the members for their unstinted co-operation.

S SUBRAMANIAM,
Hony. Secretary.

HISTORY AND POLITICS ASSOCIATION

Patron :

THE PRINCIPAL

Teachers-in-Charge :

MR. M. MAHADEVAN

MR. M. KARTHIGESU

President :

MAS. S. KANAGARAJAH

Secretary :

MAS. R. KAMALANATHAN

It is my pleasant privilege to submit the report for the year under review. The History and Politics association has just completed two years, but we are sure any one would feel proud of our achievements. In spite of the fact that we were pre-occupied with other activities we managed to have ten meetings this year. We had lively debates and discussions. We allocated most of the meetings for speeches by mem-

bers of the staff. I am sure that they are of great value to the members of the association. The following subjects were debated :-

(1) "The American colonies were justified in revolting against the mother country"

(2) "The U. N. O. is working for Peace"

(3) "There should be parity of status for the national languages."

The discussion groups we had were of immense value to the students of the association. Papers were read on subjects of Historical importance.

In March we arranged an extensive tour of the Jaffna Peninsula. It was attended by a party of about thirty members including girls under the guidance of three members of the staff. It is proposed to have an Island wide tour next April under the auspices of

our union and to make the Historical tour an annual event.

I hope the members would extend their co-operation and take a lively interest to add more vigour to the association in the ensuing years.

My sincere thanks are due to our patron and the teachers in charge for their inspiring guidance.

R. KAMALANATHAN,
Hony. Secretary.

THE HOSTEL UNION

<i>Patron :</i>	THE PRINCIPAL
<i>Warden :</i>	MR. T. AYADURAI
<i>President :</i>	MAS. K. SANGARAPILLAI
<i>Secretary :</i>	MAS. M. VIVEKANANDAN
<i>Treasurer :</i>	MAS. S. VEERESAN

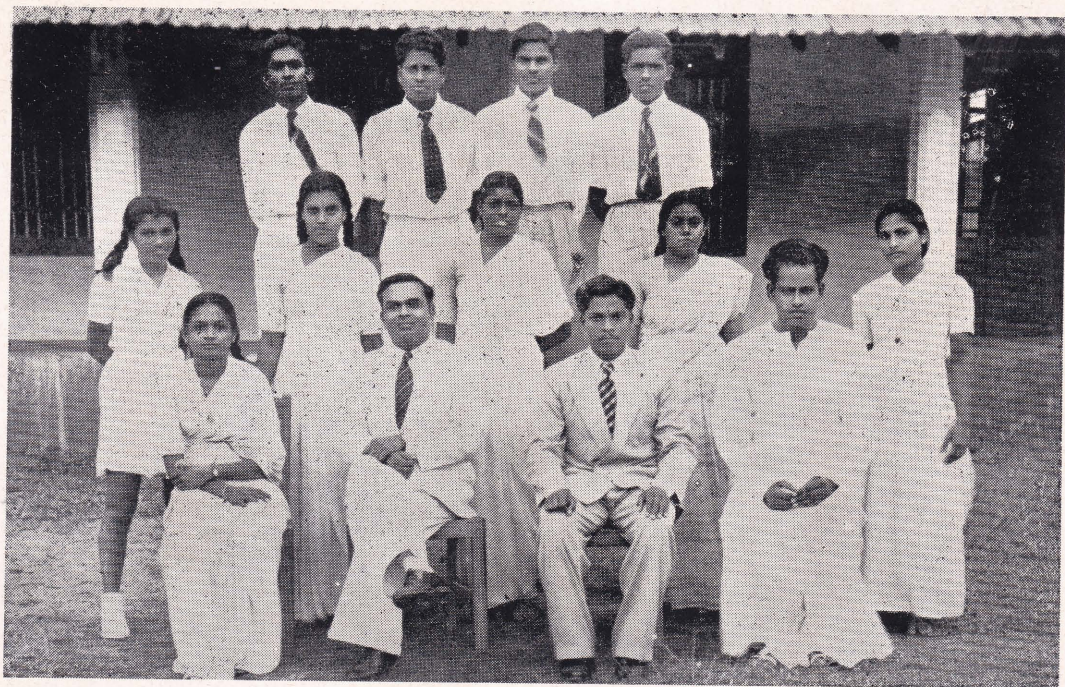
OUR union inaugurated last year is doing well. Since its inception our union has made remarkable progress. We were able to have regular weekly meetings for the most part of this year. Debates and speeches formed important items on the agenda. Special occasions were celebrated with great enthusiasm. Members of our college staff and outsiders were invited on such occasions. As in previous years, the birthday of Mahatma Gandhi was celebrated on a grand scale. We had the privilege of listening to Mr. A. Markandu on that occasion. He gave an interesting talk on the greatness of the Mahatma. I will fail in my

duty if I do not thank Mr. C. B. K. Menon for his instructive talk on Nuclear Energy.

The various achievements of our members at school in extra-curricular activities, need special mention.

Our thanks are due to our warden Mr. T. Ayathurai. His special care over us in regard to studies and games needs mention. We are also fortunate in having Mr. K. Nagesparan as our assistant warden from this term. In winding up the report let me thank all for their hearty co-operation.

M. VIVEKANANDAN
Hony. Secretary

THE PREFECTS' GUILD

THE SCOUT TROOP

THE SEVENTEENTH JAFFNA TROOP

Scout Master : MR. P. EHAMPARAM
Asst. Scout Master : MR. S. SIVABASKARAN
Troop Leader : MAS. V. THEAVRAJAH

OUR Troop consists of twenty-four members and is divided into three patrols. There is keen competition among the patrols in all activities. Our "Court of Honour" directs and plans our programme. We have done our best to be of service to the College. On important occasions such as the Founder's Day and Inter-House Athletic meet we took our due share of responsibilities and fulfilled them satisfactorily.

By the end of June this year, Mr. M. J. Gnanaraj our Scout Master left us to better his prospects in his own motherland. He was a source of inspiration to all of us. His power of organization, valuable guidance and advice, were the main causes of our success. I take this opportunity to thank him

for all the services he rendered towards the progress of our troop, during his term of office, and also wish him every success in the years to come. To our midst we welcome Mr. P. Ehamparam very cordially.

Owing to unavoidable circumstances we did not attend the 'camp-fires' held at Jaffna. During the 'Chip-a-Job Week' in July, our scouts did good work and collected an appreciable amount.

A word of thanks is also due to the Principal, our Scout Master and my brother scouts with whose whole-hearted co-operation and goodwill, our troop acquired great success.

V. THEVARAJAH,
Troop Leader.

GIRLS' UNION

Patron : THE PRINCIPAL
Teachers } MRS. K. SINNATHAMBY
in charge } MISS T. MURUGESAPILLAI

President : MISS M. SINNATHANGAM
Secretary : MISS M. KAMALAVALLY
Treasurer : MISS S. THANKAMMAH

I have much pleasure in submitting the report of the "Girls' Union." This union was inaugurated during the latter part of September 1955. Girls from the IInd form up to the H. S. C. class are the members of the union. Due to unavoidable circumstances we did not have many meetings. However, we had three meetings. The last meeting was addressed by Miss T. Murugesapillai of our staff. We extend our thanks to Miss Murugesapillai for her talk on the subject

"Women and Home." We also extend our thanks to our teachers in charge, Mrs. K. Sinnathamby and Miss T. Murugesapillai for their guidance and help. Our union is in its infancy and we hope that it will stand on surer grounds in years to come. In conclusion I thank all the members without whose co-operation it is well nigh impossible to carry on our activities.

KAMALAVALLY K.,
Hony. Secretary.

தமிழ் மன்றம்

பெருந் தலைவர்: திரு. தெ. து. ஜயரத்தினம் அவர்கள்

துணைத் தலைவர்: புலவர் நா. சிவபாதசுந்தரம் அவர்கள்

மாணவர் தலைவர்: க. தியாகராஜா

காரியதரிசி: வ. தேவராஜா

இவ் வாண்டு இதழில் எங்கள் தமிழ்மன்றத்தின் வருடாந்த அறிக்கையை வெளியிட மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். இவ் வாண்டு இறுதியுடன் எங்கள் மன்றத்தின் எட்டாவது ஆண்டு முடிவெய்துகிறது. பருவந்தோறும் மன்றத்தினால் வெளியிடப்படும் 'மாணவர் குரல்' என்னும் பத்திரிகை பல அரிய விடயங்களைக் கொண்டுள்ளது. எம் கல்லூரி நூல் நிலையத்திற் காட்சி தரும் இப் பத்திரிகை எம் மாணவர்க்கு அளிக்கும் பயன் அளப்பரிதாகும். இது தவிர மன்றத்திற் சொற்போர்களும், சொற்பெருக்கங்களும் பலகாலும் நிகழ்ந்து வந்தன.

எங்கள் மன்றத்தின் உறுப்பினர்களால் 'இலங்கையின்மொழிப் பிரச்சினை', 'மது விலக்கு', 'இலங்கை இந்திய உறவு' என்னும் விடயங்களில் சொற்பெருக்கங்களும், 'ஐ. நா. சமாதானத்திற்கு உதவிசெய்கிறது', 'யாழ்ப்பாணத்துக்கு அவசியம் ஒரு பஸ்கலைக் கழகம் வேண்டும்', 'விஞ்ஞான வளர்ச்சி மக்கள் வாழ்விற்குத் தீமையைவிட நன்மையே பெரிதும் பயக்கிறது' என்னும் விட

யங்களிற் சொற்போர்களும் நடத்தப்பெற்றன.

எங்கள் மன்றத்தின் வேண்டு கோட் கிணங்கி மன்றத்திற் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்திய கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு நாங்கள் நன்றி செலுத்தப் பெரிதும் கடமைப்பட்டுள்ளோம். இவர்களின் இன்னுரைகள் மன்றத்தின் கூட்டங்களைச் சிறப்பித்ததுடன் உறுப்பினர்களுக்குப் பெரும் பயனையு மளித்தன. சென்ற ஆண்டுகளைப்போல் இவ்வாண்டும் 'வள்ளுவர் விழா' மிகவும் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. அவ்விழாவிற் பண்டிதர் சி. நாகலிங்கம் அவர்கள் 'வள்ளுவர் நூல் நயம்' என்னும்பொருள் பற்றி அரிய சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார். 'பாரதி தினம்' முதலிய தினங்கள் மிகவும் சிறப்பாகக் கொண்டாட முடியாததையிட்டு வருந்துகிறோம். நவராத்திரியின் கடைசித்தினத்தைச் சிறந்த முறையில் நடத்த முடிந்தமைக்கு எங்கள் அங்கத்தினரின் ஒத்துழைப்பும் ஊக்கமுமே காரணமாகும்.

வாழ்க தமிழ் மொழி!

வ. தேவராஜா

காரியதரிசி

சைவ இளைஞர் சங்கம்

பண்டும் இன்றும் என்றுமுள்ள பரம கருணாநிதியாகிய எல்லாம் வல்ல இறைவனிடம்கொண்டுசெல்லும் மார்க்கத்தை மாணவர்களுக்கு வளர்த்து அதன் அடிப்படையிலிருந்து மாணவர்களை உருவாக்குவதில் இச் சங்கம் தயங்காது தொண்டாற்றி வருகிறது.

ஒவ்வொரு புதன் கிழமை தோறும் நடக்கும் கூட்டுப்பிரார்த்தனைவேளையில் சிவபுராணம் ஓதப்பட்டு வருகின்றது. சமயகுரவர்களின் குருபூசைத் திருநாட்களும், நவராத்திரித் தினங்களும் வெகுசிறப்பாக நடைபெற்றன. நவராத்திரி நாட்களில் மாணவர்கள் பொறுப்பில் பூசை சகல சிறப்புகளோடும் நடைபெற்றது.

தேவாரப் போட்டியும், சமய விஷயங்களிற் பேச்சுப்போட்டியும், வியாசப் போட்டியும் இவ்வாண்டு மூன்று இல்லங்களின் ஆதரவில் நடைபெற்றன.

இவ்வாண்டின் விசேட நிகழ்ச்சிகள் :-

(1) திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் குருபூசைத் திருநாள், சித்திரை 5ஆம் திகதி (18-4-55) வழமை போல் நடைபெற்றது.

(2) திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் குருபூசைத் திருநாள் வைகாசி 24ஆம் திகதி (7-6-55) நடைபெற்றது.

(3) மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் குருபூசைத் திருநாள் ஆனி 10ஆம் திகதி (24-6-55) நடைபெற்றது.

பேச்சாளர் :- ஆசிரியர் திரு. செ. சின்னத்துரை அவர்கள்.

(4) சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் குருபூசைத் திருநாள் ஆடி 11ஆம் திகதி (27-8-55) நடைபெற்றது.

பேச்சாளர் :- திரு. க. நாகலிங்கம் ஆசிரியர் அவர்கள். 'சுந்தரர் தேவாரம்'.

(5) தீட்சை வைபவம் :- இவ் வைபவம் கார்த்திகை 4ஆம் திகதி (20-11-55) சிறப்பாக நடைபெற்றது. ஏறக்குறைய 35 மாணவர்களும், வேறு சிலரும் சமய தீட்சை பெற்றார்கள்.

(6) விசேட கூட்டம் :- இச் சங்கத்தின் ஆதரவில் ஆவணி 18ஆம் திகதி (4-9-55) திரு. S. ஈஸ்வரசர்மா அவர்களால் 'மாணவர்களும் சமயமும்' என்னும் பொருள்பற்றி ஒரு சொற்பொழிவு ஆற்றப்பட்டது. கல்லூரி அதிபர் திரு. தெ. து. ஜயரத்தினம் B. A. அவர்கள் தலைமை வகித்தார்.

(7) ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுகநாவலர் பெருமான் குருபூசைத் திருநாள் கார்த்திகை 19ஆம் திகதி (5-12-55) கொண்டாடப்பட்டது. 'நாவலர் தொண்டு' என்னும் விஷயம் பற்றிப் புலவர் திரு. நா. சிவபாத சுந்தரம் அவர்கள் விரிவுரை நிகழ்த்தினார்கள்.

'மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.'

கா. கந்தையா
சங்கக் காரியதரிசி

A PLAN FOR PLENTY AND PROSPERITY

THE second six year plan recently launched by the Government heralds the beginning of a new chapter in the economic development of Ceylon. For a thorough appraisal of the scope and nature of the plan it becomes necessary for us to take a bird's eye view of the pattern of our economy and the vicissitudes it had undergone down the ages. Ceylon's economy is essentially an agricultural economy. The ancient kings of Ceylon placed great emphasis on the production of the essential food stuffs with a view to reach self-sufficiency in the matter of food. That they aimed at this ideal and that they achieved it, are well borne out by our ancient chronicles and the vast net work of irrigation works which could be seen even today throughout the length and breadth of the country. But with the advent of the Westerners there was a radical transformation in the pattern of our economy. With the introduction of plantation agriculture during the British period Ceylon's agricultural economy became lop-sided in its development. Her self-sufficiency in the matter of food became a thing of the past. Her economic stability came to depend on the major plantation commodities, tea, rubber and coconut. Export income directly amounted

to over two-thirds of the national income. On the expenditure side, one half of the national income has tended to be on imports, the bulk of which has been of an essential nature. On the fluctuations of the world market for these products, rotated the fortunes of the people of Ceylon. Thus in the periods of high export prices, income and employment increased while in periods of low prices incomes and employment fell. In periods of boom there was prosperity and in times of recession there was adversity and the Government was forced to embark on austerity drives. In this manner the prices of our export commodities came to stand as an index of our prosperity. This was the pattern of economy that Ceylon inherited when she became independent in 1948.

Ever since the attainment of independence, the Government true to its policy of transforming our land into a Welfare State, has been actively participating in the economic sphere to transform the pattern of economy, by diversifying it and has been adopting a number of measures to increase the volume of national income. In 1948, the Government launched the first six year-programme of economic development. The period under this programme

saw an appreciable increase in the living standard of the people and a rise in the per-capita income; but the pattern of the economy has tended to remain the same as in the past. Statistics of some of the major exports and imports in 1953 bears ample testimony to this unaltered pattern in Ceylon's economic structure. The export income derived from tea, rubber and coconut products amounted to 89.7 percent of the total income, and expenditure on imports stood at 41 percent of the total expenditure. It is worthy to note that Rs. 661 million or 41% of the total imports paid for from the exports comprised of the items of food, clothing and shelter, like rice, sugar, fish products, curry stuff, textiles, cement, paper and card board. Apart from this unbalanced pattern of the economy, there is still another important problem to which the Government will have to address its mind. This problem is to be found in the unprecedented population growth which is increasing at the rate of 200,000, annually. If the growth goes on unhampered, it is estimated that the population figure which stands now at 8,676,000 will reach

the 11 million mark in 1965. This has made it imperative for the Government not only to increase the productive capacity of the economy but also to create new employment opportunities to meet the demands of an ever increasing population. The second six year plan seeks to find solution for these problems. A brief survey of the six year plan may now be attempted.

The second six year plan is essentially a programme of investment. It attempts to indicate the lines of investment to be undertaken by the Central Government over the next six year period. The plan provides for an expenditure of Rs. 4,177 million. Of the total cost of Rs. 4,177 million, Rs. 760 million has already been spent on completing the projects commenced before 1954—1955 and Rs. 888 millions would be carried over for expenditure after the six year period on projects that would still be in a process of construction. In other words the Government proposes to spend Rs. 2,529 million between the years 1954/55 and 1959/60.

The distribution of expenditure under the Plan is indicated below as follows :-

	(Rs. 1000)	(As the percentage of total)	
Defence	94,623	3.74	
Administration	89,477	3.54	
Social Services	402,738	15.93	
Public Utilities	837,621	33.12	
Economic Projects	Agriculture, Irrigation and Fisheries.	922,602	36.48
	Industry	111,799	4.42
	Rural Development	57,050	2.28
	Tourism	12,376	.49

The above distribution of expenditure reflects the priorities accorded to various fields of development. Nearly 77 percent of the total programme is devoted to projects of an economic nature designed to increase the productive capacity of the economy. About sixteen percent of the total has been allocated for social services like health, education housing etc. Civil Administration and Defence receive about 3.5 percent of the total investment. It is interesting to note that agricultural development receives the highest priority. Provisions have been made for an extensive programme of irrigation covering minor as well as major projects. These have been mainly incorporated into the plan with a view to extend the acreage of land under cultivation, particularly under such non-export food crops like rice. A number of major irrigation schemes under construction would be completed during this period. Others like Gal Oya would be carried to their final stages. Five new irrigation projects of major proportions will be commenced during this period. They are the Minipe Extension Scheme, the Walawe Ganga Scheme, the Henda Oya Scheme, the Kirindi Oya Scheme, and the Malwatu Oya Scheme. The Government also intends diversifying peasant agriculture by promoting such activities as cotton and tobacco cultivation, horticulture, pasture and

fodder culture and animal husbandry. The Government also intends taking measures to maintain and improve the production of the agricultural export sector. Financial provisions have been made for rehabilitation of the coconut industry, and rubber industry; Small holders of tea too will receive some assistance during this period. This in short gives a gist of the agricultural programme, during the six year period.

Another important aspect of the plan is the interest that the Government has shown in the expansion of Fisheries. Rs. 17 million is provided for the development of inland and offshore fisheries. Here is another instance of the attempt made by the Government to reach self sufficiency in fish products with a view to check the annual outflow of about Rs. 58 million on the fish imports. The plan also envisages an expenditure of Rs. 75 million over the expansion of ports and harbours, roads and railways, power supplies, civil aviation and telecommunications and so on. The Colombo Port development will reach its completion and Ports of Galle, Trincomalee and Kankasanturai will be developed. In the field of power supplies Hydro Electric Scheme Stage IIA, will be completed and Stage IIB, will be commenced during the period.

The development of industries receives special emphasis in the six year period. Provisions are made for the re-organisation and completion

of the vegetable factory, Cement Factory, Ply wood, paper and D. D. T. Factories. To encourage private enterprise to take to this field, the Government is offering a number of inducements and incentives in the form of tax reliefs, providing easy credit facilities, imposing protective tariffs and setting up Research Centres and institutes. These have been designed to act as stimulants to develop the private sector of the economy. The cottage industries also receive high priority in its own right. Substantial provision for the expansion of cottage industries have been made in the programme. The development of handloom industry and power loom production will receive some special attention during this period. If these schemes envisaged by the Government come to fruition, it is hoped that it would substantially reduce the annual outflow of Rs. 137 million spent on textile imports.

In the sphere of social services government over the six year period hopes to provide more and better social amenities to the people. The programme for social services cover such fields as Education, Health, water supplies, housing and such specialized social services as providing homes for the aged and the infirm and sheltered workshops for the deaf and blind etc. The development in these fields is expected to improve

the general environment for economic and social progress.

Viewed from an overall point of view the programme involves an expenditure of Rs. 2,500 million over the six year period. To finance its investments, the Government is largely depending on internal savings and also it is looking forward to foreign aid. It is hoped that the existence of sources like Colombo Plan which apart from its technical assistance has been giving Ceylon about Rs. 20 million annually and the I. B. R. D. may contribute towards the financing of the development.

The plan outlined above is the summation of our hopes and aspirations to make our island a happy land to live in. We are striving hard, to make our political independence a reality by ensuring our land such economic independence as could be attained within reasonable limits, although a complete economic independence is impossible in the present context of the international economic relationships. The period that lies ahead of us is of great significance for us in that we have to strive hard to bring to fruition the noble ideals in which our Second Six Year Plan abounds.

R. KAMALANATHAN,
H. S. C. II.

THE ATOM FOR PEACEFUL PURPOSES

No other thing so small has as much energy as the atom. The atom is so small that it is invisible even to the microscope. Its power to destroy when joined with other atoms is so fantastic that it transcends all human imaginations. Our age has been a period of fear because of the atomic discoveries that lead to the production of destructive bombs. The atom, if used in a saner way, can be developed into a great boon for the benefit of mankind. The atomic discoveries were regarded as a part of a nightmare that disrupts the peaceful dreams of man. It is really not so. Man's knowledge of the atom was intended by the creator for the service and not for the destruction of mankind. Now the atom has become a booming enterprise creating new industries and transforming others. The atom industry is a young octopus with tentacles that branch out all over the industrial maps of the Western countries.

The atom has graduated from the laboratory and moved into the production plant. The heart of the atomic industry is the Reactor operation. The reactors are capable of producing unlimited quantities of electricity to the power starved nations of the world. The heat generated during the reactor operation can be converted into electricity which will become the industry's

biggest product. At present the nuclear plants cannot compete with conventional plants because of the rarity of the fissionable materials like Uranium and Thorium; but in the long run when devices to break the atoms of other elements are invented, nuclear electricity will be the cheapest one. Moreover the resources of fossil fuels are limited and coal and oil may be needed for purposes which atomic energy cannot perform.

There is no doubt that the radioactive isotopes are the wonders of the atomic age. The production of isotopes has revolutionized certain areas of medical research. Radium which is a scarce and costly metal is made virtually obsolete for the treatment of cancer by cheaper radioactive cobalt and other elements which are effective sources of gamma-rays. These isotopes are also used for detecting the spread of diseases and medicine in the human body. In medicine the isotopes have saved more lives than were destroyed at Hiroshima and Nagasaki.

The use of radioactive isotopes in industry will mean greater production for a more abundant life. The isotopes are used to control processes, detect flaws and durability of all sorts of materials. The isotopes are also used to check uniformity of products like cigarettes and linoleum, to check the quality of rubber tyres

and tooth paste and to make x-ray like photographs of metal castings. The chemical properties of plastics can be changed with the help of radioactive isotopes. The plastics with different properties can be used for several purposes like building, furnishing etc.

The housewife can also be helped by atomic energy in her domestic duties like cooking, washing, lighting, heating and cooling. The atomic energy in the form of electricity may be used for keeping the houses cool in the tropics and warm in the temperate climates.

Nuclear power may also be used for the propulsion of ships and air crafts. Planes powered by atomic energy could travel faster and so annihilation of distance can be rendered easy. The ships propelled by atomic energy can travel faster and consequently transport of perishable commodities could be done quickly. The four corners of the world which are becoming more and more interdependent will be brought for closer contacts through nuclear energy.

Mechanisation of agriculture may be facilitated if atomic energy is suitably applied. The atomic particles can search out the innermost particles of nature and give man a greater control over his

environment. For example when small amounts of radioactive phosphorus are incorporated with fertilisers and the uptake of food from the soil, through the various parts of the plants, is traced using some instruments, the right amount of fertiliser to be used and the proper time of its usage can be determined. The radiation from isotopes is used to produce a new strain of rust-resistant oats, wilt-resistant tomato seedlings and groundnut plants with greater yield. The use of radioactive elements in agriculture can provide better and more plentiful crops. The higher life on this globe depends upon the basic food of starch and sugar. These are prepared by plants by a process called photosynthesis. The fundamental secret of this process was not understood for a long time. Using radioactive carbon as the tracer the secret of this process may be traced out. If this is successful the synthetic production of foodstuffs from simple chemicals will be enabled. This achievement will lead to the solution of one of the world's biggest problems, food. The potentialities of the atom are so great, and if man behaves like man, the world will have abundance of everything he requires.

S. NAVARATNAM
H. S. C. . I

FREEDOM OF THE PRESS

A vigorous and free press is an important steel frame work in the structure of a democratic state. This view is expressed over and over by politicians and reiterated in the press, club dinners, teas and annual functions. It is true that the press has done a lot towards the development of man; but these eulogies about the freedom of the press is regarded as myth by one section of advanced thinkers. Still others mean what they say. The answer is neither here nor there.

It is an admitted fact that a country which muzzles its press is a step nearer to dictatorship. A typical example is Hitler. He systematically enslaved the press and ultimately the public. That is one extreme. Then there is another extreme in the democratic world. England and Englishmen have great faith in the freedom of the press and the freedom of the individual, so much so, that the belief has become almost fanatical. It is the proud boast of England that Westminster leads the world in parliamentary democracy and Fleet Street sets examples and traditions which are eagerly sought after by other countries. Still, many people in Great Britain have pointed a reproving finger towards the conduct of the press in general, its low moral standards and its anxiety for mass circulation on

sensational lines. Newspapers, which are sober, balanced and conservative—in the good sense of the word—had to face financial crisis. The net profit of the London Times, it was pointed out for one year was just £2,000, whereas the profit of sensational mongers runs into six and seven figures. What applies to the press in Great Britain applies to the press in other countries as well.

The press is still a great force in the life of a nation. Critics have agreed that the influence of the press is still great and is not likely to diminish; but at the same time they have pointed out the defects and limitations to the freedom of the press. Freedom of the press, in the first place implies that anyone can start a press and run it. This is so in theory; but in practice it is highly limited. "Unless you are a press baron you can never run a press" is highly true. The running of a press in the face of cut-throat competition means a lot. It is as exacting as the job done by Ford, Austin or Rockefeller. The survival of the fittest is nowhere more true than here.

Freedom of the press has also meant the loss of the freedom of the individual. King Farouke's aide-de-camp once seized a pressman by the collar and dashed his camera. Further Farouke has complained that he was constantly baulked by the

press. Royalty is no exception even in Great Britain. The abdication crisis of Edward VIII and the recent Margaret - Townshend romance bear ample testimony to this fact. Another favourite past-time of the press is cooking up or colouring. They give partial truths or semi-naked lies. Sometimes facts are distorted in such a way as to ensure them a wide circulation among the masses. Sometimes important facts are glossed over and not

infrequently trifles are given a lot of prominence, mainly to suit the whim and caprice of the press magnates or the political parties they want to boost up. Many a newspaper has often fallen into such pitfalls. If only the press can guard itself against these pitfalls it would be doing yeoman service to humanity.

K. KAMALAVALLI,
H. S. C. I.

OUR UNCARED FOR FRIENDS

OUR life on this earth is made possible only because of the mutual help rendered by the living beings. Although man is the Lord of creation, his existence itself depends upon the activities of so many minute beings. The ordinary man never cares for these minute beings for they cannot be seen easily.

The toiling farmers are familiar with many plants. When he pulls out a bean plant, he notices the swellings on its roots. But he does not think about their significance. Only experience has taught him that these swellings supply good nourishment for other plants. But the scientists know the value of the beings that live on those swellings. They are merely one celled organisms called bacteria. These bacteria belong to a type called *pseudomonas radiculicola*. They absorb free

nitrogen from the air. From this nitrogen they are able to manufacture the valuable plant food the 'proteins'. The plants take off these proteins and the cells of bacteria are supplied with food by the plant. It is because of these bacteria that these plants are used by man.

There is another type of bacterium which lives in dead organic matter. Every day nature weeds out some beings which are unable to live on this earth. In addition to these are the old leaves of plants. All these unwanted dead plants and animal matter if left uncared by these bacteria will accumulate and the whole earth will be covered in no time. But these minute beings without anyone's help decompose all these. In some cases they are converted into rich

manure. This decomposition takes place spontaneously and continuously. The heat generated in the manure-heap shows the activity of these beings. The hot beds of manure which are decomposed by these one celled beings are used by gardeners.

There are other bacteria which are of special interest because of their ability to fix free nitrogen. These live in the soil. One group of these manufacture organic nitrates. When the bacteria die the organic matter liberated in the soil nourishes the growing plants.

The basis of manufacturing vinegar is the activity of another group of bacteria. They are termed azotobacter. They convert alcohol into acetic acid. From this process the bacteria derive energy and it is this energy which enables the bacteria to subsist. In addition to these bacteria there are the nitrifying bacteria which form nitrites and nitrates from ammonia which emits a pungent smell. The ammonia utilised in this way is derived from the break-down of plant and animal remains. This complex process of conversion of nitrogen compounds in many stages by the soil organisms is called nitrification. The energy from these processes is used to build up organic compounds. Autotrophic and heterotrophic organisms are concerned in the process

of circulating carbon. There is an appreciable amount of carbon in the organic compounds which build up plant and animal bodies, when the animals and the plants die, the dead tissues are putrified and carbon is produced again, and in this way, the element carbon is circulated through so many generations of plants and animals. Present day industries, like perfumery, tobacco industry, are all dependent on bacterial activity.

In spite of all these activities they are very minute organisms. They have no elaborate system of multiplication of their race. A single cell just divides into two. In some cases, they form a thick resistant cover to tide over high temperature or extremes of cold. Inside this cover is the centre of life-nucleus divides into many bits. These bits get surrounded by the living substance protoplasm and form new bacterial cells.

Even the lord of creation-man-with the master brain cannot imagine to carry on these activities. The existence of life on this earth is helped by these bacteria or in fact maintained by these single celled organisms. But do men care for them? Even if we were to care for them they seem not to be in need of our care.

PUNITHAVATHY.

SOCCER — FIRST ELEVEN — 1955

NET BALL TEAM — 1955

RADIO AS A MEANS OF EDUCATION

RADIO has come to be a serious rival to the press as a means of Education. Every day from the broadcasting stations, at certain hours the news of the world is announced and comments are made on the news. News come, from the farthest ends of the world and from various capitals.

Millions of people all over the world come to know what is happening not merely in our country but in every other country as well. They keep in touch with the various events and developments going on in the world. Their knowledge is increased and their mental outlook is broadened. They also listen to the views of great leaders and men of learning. Their comments and their interpretation of the news are profound. It is impossible for a man to listen to the radio day after day and year after year and not be influenced by what he means.

Broadcast talks are regularly given by great thinkers and experts on every subject, that is useful to the society and the individual. There are talks on politics, health, social welfare, science, literature, art and industry. There are special talks to children on subjects that concern their education. There are also oratorical contests and singing competitions to encourage music, speech and pronunciation. In India lessons in Hindi are regularly given to people who speak other languages and many of them are able to acquire a sound knowledge of Hindi in this way.

Radio is the most democratic of all inventions and the best means of civilizing humanity. A news paper can reach only a limited number of men but most people do not have the time or the interest and means to read a paper; besides the spoken word has a greater influence for the time being than the written word. The radio can reach millions of people all over the world where a man has a receiving set. In whatever part of the world he may live, he can listen to the radio and be benefited by it. The importance of the radio has been recognized by the government, politicians and political parties. Political propaganda is now carried on chiefly through the radio. Politicians have realised the importance of the Radio and a large mass of propaganda is sent out with a view to enlist the wholehearted support and loyalty of their people and to turn against their opponents. During the war and even in times of peace radio has played a very important part in convincing and winning over the people to the side of the government. There are radios provided by the state or local bodies like the municipality where anybody can listen to the radio. Even illiterate people flock there regularly.

It is no exaggeration to say that the radio is a *sine qua non* of any civilized society.

S. THARMATHASAN
S. S. C. Prep. B

AT THE ZOO

WHEN I go to the zoo, I imagine myself in a jungle, a jungle with the animals of many countries around me. I have noticed that the most ferocious animals and largest birds have been brought from Africa. There is the Lion which walks up and down restlessly in its cage growling at the people who tease him. Perhaps he is thinking of his home when he was the King of the forest. Not far away are the tigers, pumes and leopards. The black panthar with large paws and two ugly long teeth is like a huge cat with its shining black coat and padded feet. The vulture too has come from Africa. It stands in a corner of the cage and seems waiting to pounce on its prey. I pass by its cage very quickly.

I always pay a visit to the elephants. Though they are huge some are friendly and now I know some of them by name especially Lakshmi and Raja. What I enjoy most at the Zoo is an elephant ride. I also love to watch the elephants dancing the 'Samba.' The tallest animals are the giraffes. They are so tall that unless they bend their long legs and look right down, they cannot see me.

It seems very strange to see polar bears whose home is in the cold regions, living close to the animals which live in hot countries like Africa and India. But there,

they are in a cave with icicles hanging from its roof. Often they tumble about in the tank and it is very amusing to watch them leaping up to catch nuts or small pebbles which we throw at them, when the keepers are too busy to keep an eye on my friends and me.

The aviary is full of beautiful birds of brilliant colours. One of the parrots is a talker. When any one says 'Hullo Petty' it replies 'Hullo' How do you do? in a comical way. Some of the cockatoos also talks but the owls just stair and look very wise. They remind me of some of my clever friends. The peacocks strutting about with their tails spread out like fans are beautiful, but I think that the gorgeous birds of Paradise can rival the proud peacock. I find the cage where the monkey is housed, the most amusing place. It reminds me of the song :

"I went to the animal fair
The birds and the beasts were there
The gay baboon
By the light of the moon
Was combing his auburn hair."

What a pity we are not allowed to climb the trees and chase the monkeys. Seeing so many strange and wonderful animals, makes me wonder if all those birds and beasts could have been found in Noah's Ark.

E. GOPINATH S. MENON
J. S. C. (C)

AUTOBIOGRAPHY OF A CHAIR

I was born in a forest where I enjoyed a pleasant free and untroubled life. My companions were jolly little monkeys and the beautiful birds of the jungle. But I was not able to enjoy that carefree life for long. As you all know, everything and every one in the world must die some day.

One day men came with ropes, axes and saws and began to chop off my limbs. Limb after limb fell under their deadly axes. Then my precious limbs were cut into small pieces. Not satisfied with this treatment, they put me into the fire and reduced these limbs to ashes.

Then they tied the rope round my neck and I was choked. I was already feeling very weak through the loss of my limbs and I fell down. These cruel people cut me into logs with their axes. Then they dragged me here and there

and at last they put me under the teeth of a huge saw driven by a motor which changed me into thin planks of various sizes.

Then these cruel men with their saws and chisels, shaped me into a chair. Next they rubbed me with sand paper and it pained me terribly. After this, they gently rubbed some oil into me to soothe my skin.

At last they carried me into a showroom where many people looked at me. One day a kind hearted customer bought me and put me in a room where only certain people could see me. Though I enjoyed the comforts of a home, yet, when people of all sizes sat on me, I groaned in pain under their weight. Do you envy me or pity me? If any of you envy me, I wish you would come and take my place.

S. PALAMBIKAI
II. Form B.

TRAVELLING BY TRAIN

THERE is a type of traveller who rouses one's hatred. He is the one who occupies at least four seats, two for lying down and the other two for stretching his weary legs. If the boy or any one tries to occupy any of the seats he shouts at them. Although he reads newspapers, he can see what is going on in the train with his

inward eye. Of course he is the worst type of traveller anyone can meet

People who bring with them, fowls and chickens are also a nuisance. These birds dirty the place and makes raucous sounds with the wonderful music made by the engine and this annoys everyone.

Children too are a nuisance on a journey, because they cry and dirty their faces with food. Some ill-mannered persons also do not make good companions. They drop bits of bread or grains of rice and dirty the carriage as well as the seats. When any one sits on these seats his clothes will be spoilt. They also peel plantains and drop the skin on the floor thus causing a passer-by to slip.

Then comes the money-lender talking of nothing except money. They are not interested in anything else that happens in the train. With them can be included the pilgrims who boast of their wonderful adventures. They too have no interest in other matters.

To the taste of the boy are the innocents who always find themselves in the wrong train. They do not know where the train is going and do not even care to inquire about it. When the train is on its way towards the East they would want to find out if it is going towards the South. On hearing the

reply they become excited and get down at the next station. Of course everyone wonders whether such people reach their destinations.

There are also the 'mighty sleepers' in a train. They sleep during the whole journey, enjoying their dreams while others will have to think of other matters. Five or ten minutes before the time to get down from the train, they get up from their sleep and prepare to leave. It is a wonder how these people get up just before time.

Soldiers are good companions especially to the young. They tell all kinds of wonderful stories holding the listeners spellbound. They boast of having fought great battles although they might not have even seen one. Yet their story is thrilling and everyone is inclined to hear it; but the boy should beware of the thief who sits in the corner of a carriage ready to get away with other people's goods. These people should be watched. Indeed it thrills a boy to watch all these people.

M. SATHIABAMA,
Prep. S. S. C.

DEEPAVALI

THE Deepavali is a Godsend to us small children. It is celebrated both in India and in Ceylon. It is mostly celebrated by the Hindus. It is a day of great joy and pleasure. It is also a day of service. Poor people get presents, chiefly new clothes from the rich.

We children get up from bed early in the morning. We take a ceremonial bath. We put on new clothes. We visit the temple. We attend special poojahs. We eat cakes and other delicacies. Our relations and neighbours visit us. They bring packets of chocolates or

tins of biscuits. From morning till evening there is feasting and jollity.

The Deepavali festival this year was a unique one. It fell on a Sunday. As such the previous day was a holiday for us students. Monday was a holiday, it being the government holiday; but to the

students of our college even Tuesday was a holiday as we were Second Eleven Soccer Champions in the J. S. S. A. tournament. So one can imagine what a happy festival the Deepavali was for us this year.

K. SUNDARALINGAM,
II. (A)

THE PALMYRAH PALM

We see the palmyrah palm everywhere in Jaffna. It is a princely palm. It stands erect like a giant. It is very useful to the common man. The leaves are used for feeding cattle. They are used for thatching houses. They are buried in fields and gardens for manure. The juice of the fruit

is used for making tasty chocolates. The first root of the seed is a healthy food. The stem gives valuable timber. People from other parts of Jaffna call the Jaffna man 'Panankoddai.' I am proud they do so.

R. KULOTHUNGAM ELLANGO
I Form A

MY FAVOURITE PET

My pet is a pretty little pussy cat. Its name is 'Brownie'. Its colour is brown. It has black spots all over the body. I give her bread, fish, milk, in short everything I eat. She loves me very much. My grandfather gave me a ball. My cat and I play with it. I roll the ball down the verandah. The cat runs after it.

It stops the ball with its paws. It gently brings it to me. I sit on a chair. She comes and sits by me. It jumps on to my lap. It purrs. I stroke her soft fur. My mother does not like my stroking my pet. So I play with it when my mother is away.

V. RANJAN,
Std. V.

"The child should be treated as a child not as a miniature adult."

*

*

*

"Whatever is realized is right."

வெய்யோன்

வானத்தைப் பொன்னாக்கி விடுவோமென்று

வானவர்கள் செய்தஒளி மருந்தோ? அன்றி

வானத்தின் திலகமதோ? மரங்கள் தந்த

மலர்கட்கு வர்ணமிடும் கலைஞன்தானோ?

நானிலத்தின் ஏழைகட்கும் செல்வந்தர்க்கும்

நடுநிலைமை வகுக்கவைத்த பொன்விளக்கோ?

வானத்தே நின்றுபொன் அம்பினிலே

வையத்தின் இருள்கடியும் வீரன்தானோ?

காலையிலே எழுகின்றாய் ஒளிபரப்பிக்

கருங்கடலைப் பலவர்ணம் ஆக்குகின்றாய்

சோலையிலே மலர்களினைப் பொன்கரத்தால்

தொட்டவைதம் மொட்டவிழ்த்து மகிழுகின்றாய்

நீலநிற வானையுமுன் சேட்டையாற்பல்

நிறமாக்கி அதுகோபங் கொள்ளும்போதில்

வேலையுள்ளே விழுந்திடுவேன் என்றுசொல்லி

வேகமாய்ச் சென்றிடுவாய் ஆனாற்சாகாய்.

பாணைவைத்துப் பொங்கலன்று பொங்கும்போது

பால்கரிய பாணைவிட்டுப் பொங்கக்கண்டு

பானுதான் கருங்கடல்விட் டெழுந்தானென்று

பாய்ந்துதொட்டேன் பால்கடத்தான் உணர்வுபெற்றேன்

‘ஏனென்னைப் பாலாலே சுட்டா’யென்றேன்

‘என்பாலைக் குடிக்கநீ முயன்றாய்’ என்று

வான்மேலே நின்றென்னைக் கேலிசெய்தாய்

மனம்நொந்தேன் உனைநோக்க முடியாநின்றேன்.

ம. பார்வதிநாதசிவம்,

P. S. S. C. — D.

LAWTON HOUSE — ATHLETIC CHAMPIONS — 1955

ADIGAR HOUSE — VOLLEY - BALL CHAMPIONS — 1955

இராமாயணம் — ஒரு சொல்லோவியம்

ஓவியக்கலை என்றால் நாம் எல்லோரும் சுவரிலோ அல்லது கடதாசியிலோ ஒரு ஓவியனால் வரையப்படும் சித்திரம் என்றுதான் எண்ணுகிறோம். ஏன்? உலகில் உள்ளவர்கள் எல்லோருமே இப்படித்தான் எண்ணுகிறார்கள் என்று ஓரளவுக்குக் கூறலாம். ஆனால் ஓவியக் கலையில் சொல்லோவியக் கலையையும் ஒன்றாகச் சேர்க்கலாம். தமிழ் மொழியில் நெடுங்காலமாகச் சொல்லோவியமே தலைசிறந்து விளங்கிவந்திருக்கிறது என்று கூறலாம். பழங்காலத் தமிழ் இலக்கியங்கள் அத்தனையும் செய்யுள் வடிவிலேயே ஆக்கப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட செய்யுள்களை ஒருவன் ஆழ்ந்து அனுபவிப்பானாயின், கவிபுனையும் கலைத் திறத்தைச் சொற்களிலும், சொல்லடுக்கிலும்தான் காண்பான். இப்படிப்பட்ட செய்யுள்களால் நாம் உணர்ச்சி ஊட்டப் பெறுவதே ஒருவன் இலக்கியத்தால் அடையும் இன்பம். இப்படி உணர்ச்சி ஊட்டப் பெறுவதே ஒருவன் இலக்கியத்தால் பெறும் இன்பமும், நன்மையும். ஆயினும், ஒரு புலவன் இவற்றை எவ்விதம் சிருஷ்டிக்கிறான் என்று பார்ப்போம். சில புலவர்கள் பொருளுக்கேற்ற சொற்களையும், அத்துடன் அச் சொற்களின் ஓசை அப் பொருளுடனே அமைந்திருக்கும்படி செய்வதனாலும் நமக்கு இன்பத்தை ஊட்டுகிறார்கள். ஓசை நயமும், சொல் நயமும், பொருள் நயமும், சிறந்தோங்க அமைந்த ஒரு கவியைச்

சொல்லோவியம் என்று கூறினால் மிகையாகாது. சொல்லின் செல்வன் கம்பன் இயற்றிய இராமாயணத்தையும் ஒரு சொல்லோவியம் என்று கூறலாம். கம்பன் கவிதையை எத்தனைதரம் திருப்பித் திருப்பிக் கற்றாலும் அத்தனை தரமும் புதிய கருத்துக்கள் தோன்றிக் கொண்டிருப்பதை அறியலாம். இராமாயணத்தில் ஒவ்வொரு செய்யுளும் பல்வேறு உணர்ச்சிகளை மிக ஆழமான கருத்துடன் எடுத்துக் காட்டுகிறது. இத்தகைய கவிதைகளையே சொற் சித்திர மெனலாம். சொற் சித்திரமே அறிஞர்களாலும், கலைஞானமுள்ளவர்களாலும் சுவர்ச்சித்திரத்தின் மேலாக மதிக்கப்படுகிறது. ஆகையால் கம்பராமாயணத்தைச் சிலர் சித்திர இராமாயணம் என்று கூறுவதை மிகையான கூற்றெனக் கூறல் முடியாது.

கம்பன் காட்டும் சித்திரமாகிய இராமாயணத்தில் மருதநில வனப்பை எடுத்துக்காட்டும் ஒரு செய்யுளைப் பார்ப்போம்.

சேலுண்ட உண்க ணூரிற்
திரிகின்ற செங்கா லன்னம்
மாலுண்ட நளினப் பள்ளி
வளர்த்திய மழலைப் பிள்ளை
காலுண்ட சேற்று மேதிக்
கன்றுள்ளிக் களைப்பச் சேர்ந்த
பாலுண்டு துயிலப் பச்சைத்
தேரைதா லாட்டும் பண்ணை.

வயலும் வயல் சூழ்ந்த இடமும் மருதம் எனப்படும். இந் நிலத்தை வர்ணிக்கப்போந்த கம்பர், மருத நிலத்தில் நடைபெறும் சில காட்சிகளையும், ஓசைகளையும் கூறிப் படிப்

போர்க்கு மகிழ்ச்சியையும், இன்பத்தையும் ஊட்டுகிறார். முதன்முறையாக வாசிக்கும் பொழுது வயற் காட்சியைப்பற்றிக் கம்பர் வர்ணிப்பதைப்பார்ப்போம். ஆனால் அதைப் பலமுறை திரும்பத் திரும்ப வாசிக்கும்பொழுது புதிய கருத்துக்களை அறிவதன்மூலம், ஓர் இன்பக்கிளர்ச்சியும் உண்டாவதை உணர்வோம். ஒரு புலவனின் திறன் ஒரு செய்யுளைச் சித்திரம்போல் மனதிற்பதியவைப்பதிலேயே தங்கியிருக்கின்றது. இதற்கு அவசியமானது சொற்களைத் தொடுக்குந் திறன். இதைத்தான் சொல்லோவியம் என்பார்கள். இப்பாடலில் ஒரு வயற் காட்சியைப்பற்றிக் கம்பர் வர்ணிக்கிறார் என்பதை இறுதியில் அமைந்துள்ள “பண்ணை” என்ற சொல்லின்மூலம் உணர்கிறோம். அம்மொழி பாடலின்கண் இடம் பெற்றிலதேல், நீர்வாழ் பிராணிகளைப் பற்றிக்கூறும் இச் செய்யுள் ஓர் நீர்நிலையத்தின் காட்சியைச் சொல்லுகின்றதென்றே எண்ணுவோம். அன்னப் பார்ப்புகள் பசிய தேரையின் தாலாட்டைக்கேட்டு எருமைகளின் பாடையுண்டு துயிலும் பண்ணை என்றதினாலே புலவர் பார்த்த மருதநிலம், ஒரு பெரும் நீர்நிலையாகவே அமைந்திருந்தது எனலாம். நீர்நிறைந்திருப்பதே மருத நிலத்தின் பெருமைக்குக் காரணமாகும். இப்பாடலில் கம்பர் தான் பார்த்த வயல் நீர்வளம் மிக்கதென்பதையே சித்திரம்போலக் காட்டுகிறார். நீர் என்ற பொருளைத்தரும் சொற்கள் யாதொன்றையும் பாட்டில் புலவர் புகுத்தாமல் நீர்வாழ் பிராணிகள் சிலவற்றைத் தேர்ந்தெடுத்து, அவற்றின் இனிய செயல்கள் சில

வற்றைக் கூறுவதன்மூலம் வயலில் நீர்நிரம்பியிருந்ததென்பதைக் கூறி நம்மை இன்பமடையச் சொல்லியிருக்கிறார் கம்பர் பெருமான்.

நீர்வாழ் பிராணிகளின் செயல்களைக் கொண்டு பாடலின்கண் அமைக்கப்பட்ட காட்சியும் எம் கற்பனைக் கெட்டாததாய் வியப்புத் தருகின்றது. அன்னப் பேடுகள் தாம் பெற்ற மழலைப் பிள்ளைகளை மலரிற் கிடத்திவிட்டுத் திரிகின்றன என்ற கற்பனையினால், அவை தம் குஞ்சுகளைக் கருத்தோடு பாதுகாக்கவில்லை என்று நாம் எண்ணுகிறோம். அங்ஙனம் எண்ணுதீர்கள் என்று குறிப்பிடுவதுபோல அமைந்திருக்கின்றன பாட்டின் மற்றைய வரிகள். எருமைகளின் பாலை அவை பருகும் என்பதையும், தேரைகளாற் தாலாட்டப்பெற்று அவை துயிலும் என்பதையும் தெரிந்து கொண்டுதான் அன்னங்கள் சென்றிருக்கின்றன. பெண் எருமைகள் கன்றை நினைத்துக்கதறும்போது அவைகளின் முலைகளில் இருந்து பால் சொரிவதாக இருந்தால் அவை நல்ல உணவு உண்டிருக்க வேண்டும். இதன்மூலம் நிலவளத்தைக் கூறுகிறார். இத்துடன் அல்லாது “கன்று துள்ளிக்களைப்பச் சேர்ந்தபால்” என்பதன்மூலம் தாயன்பையும் எடுத்துக் காட்டுகிறார் கம்பர். தேரைகள் அதிகமாக இருந்து சத்தம் செய்வதாக இருந்தால், நமது யாழ்ப்பாணத்து வயல்களைப்போலன்றித் தண்ணீரும் வயல்களில் அதிகம் தேங்கியிருக்கவேண்டும். இப்படித் தண்ணீர் நின்றால் நெல் விளைச்சலும் கூடும். இதனால் நாடு செழிப்

படையும். நன் மழையே இதன் காரணம். அரசன் தீநெறிச் செல்வாரை யொறுத்துத் தருமமேசெல்லுமாறு செங்கோல் செலுத்துவது பற்றித் தவறாது மழை பொழிவதென்றார். கோசல நாட்டிலும், ஏன்! கம்பன்தீட்டிய வயலிலும் இப்படித்தான் காட்சியளித்தது. இப்போதும் இஃது உண்மையாக இருக்கிறது. இனி வருங்காலத்தில் இஃது உண்மையாகவே விளங்கும். மருதநில வனப்பை வர்ணிக்கும் சொல்லோவியம் இப் பாட்டு.

இனி அயோத்தியா காண்டத்திலுள்ள ‘குகப் படலத்தி’ லிருந்து ஒரு பாட்டை எடுத்து ஆராய்வோம். அதிலும் நாம் கம்பனின் சொல்லோவியத் திறன் மிளிர்வதைக் காணலாம்,

“அல்லையாண் டமைந்த மேனி
அழகனும் அவளும் துஞ்ச
வில்லையுன் றியகை யோடும்
வெய்துயிர்ப் போடும் வீரன்
கல்லையாண் டுயர்ந்த தோளாய்
கண்கணீர் சொரியக் கங்குல்
எல்லைகாண் பளவும் நின்றான்
இமைப்பிலன் நயனம் என்றான்.”

இராமனும் சீதையும் குகனின் வேண்டுகோளின்படி காட்டில் வேடனாகிய குகனுடைய இடத்தில் தங்கியிருக்கும்போது இலட்சுமணன் என்ன செய்தானென்று இராமனைத் தேடிவந்த பரதன் குகனைக் கேட்கிறான். அதற்குக் குகன் ‘அல்லையாண் டமைந்தமேனி’ என்னும் கூற்றொன்றையும் தனதுமறுமொழியில் கூறுகிறான். இக் கூற்று இராமாயணத்தில் குகனுடைய தாக இருந்தாலும் இது கம்பன் குகன் வாயிலாகக் கூறிய கூற்றேயாகும்.

இராமனின் நிறத்தைக் கூறப் போந்த புலவர், இராமனின் நிறம் உலகில் உள்ள எல்லாப் பொருட்களிலும் கரியதும் அழகானதும் என்பதைக் காட்ட ‘அல்லையாண் டமைந்தமேனி’ என்று கூறினார். ‘அவளும்’ என்பதின்மூலம் சீதை தான் இராமனின் பக்கத்தில் உலர்ந்த புல்மேல் சயனித்திருந்தாள் என்று நினைக்கிறோம். ஆனால் இப் பாட்டை ஆழ்ந்து கவனிக்கும் பொழுது குகனின் குணதீசயங்களையும் கம்பர் காட்டுகிறார் என்பதை அறிகிறோம். குகன் மாற்றான் மனைவியைத் தலைநிமிர்ந்து நோக்காதவன் என்பது தெரிகிறது. இராமனின் நிறத்தையும் அழகையும் கூறிய குகன் சீதையை ‘அவள்’ என்பதன்மூலம் அவன் அவளை அதிகம் உற்றுநோக்கவில்லை யென்று தெரிகிறது. அவளைக் குகன் உற்றுப் பார்த்திருந்தால் அவளின் பொன்னிற மேனியைப்பற்றியும் அவளுடைய உடல் வனப்பைப்பற்றியும் கூறியிருப்பான். இப்படி இராமனின் அழகைக் கூறுவதுடன் குகனின் குணதீசயத்தையும் கூறிக் கம்பர் நம்மைத் தனது கருத்துக்கேற்ற சொற்களால் இன்பத்தில் ஆழ்த்துகிறார்.

மற்றைய வரிகள் இலட்சுமணன் எப்படி வில்லும் கையுமாக நின்று இராமனும், சீதையும் துயில் செய்ய அவர்களை ஒரு தீங்கும் அணுகாவண்ணம் காவல்புரிந்தான் என்பதைக் கூறுகின்றன. இனைய பெருமாள் “கையில் வில்லுடனும் வெய்துயிர்ப்போடும்” நின்றான் என்ற கூற்றின்மூலம், அவன் இராமனுக்கும், சீதைக்கும் தீங்குநேரா

வண்ணம் பாதுகாத்துக்கொண்டும், மாடமாளிகையிற் பஞ்சணை மெத்தையிற் படுத்துறங்கவேண்டியவர்கள், புல்லாற் செய்யப்பட்ட படுக்கையிற்றாங்கிருர்களே என்று பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டும் நின்றான் என்றும் கவிஞர் எடுத்துக்காட்டுகிறார். இத்துடன் அவன் கவலையைக் காட்டக் கண்ணீர் என்ற கூற்றை எடுத்தாண்டார். கவலை அதிகமானால்தான் கண்ணீர் சொரியும். ஆகவே தம்பியின் கவலையை எடுத்துக் காட்டக் கண்ணீர் என்ற சொல்லை உபயோகித்தார். இலட்சுமணன் இரவின் எல்லை மட்டும் துயில்செய்யாது காவல் புரிந்தான் என்பதைக் கூறிய குகன், தானும் நித்திரை செய்யா திருந்தாலன்றி இளைய பெருமாள் துயில்செய்யா திருந்ததை அறிந்திருக்க முடியாது. ஆகவே குகனும் நித்திரைசெய்யா திருந்தான் என்பதைக் கம்பர் கூற விட்டாலும் அக் கருத்தை இப்பாட்டில் அமைத்துத்தான் பாடியிருக்கிறார்.

இதை நாம் பலமுறை படிக்கும்போதுதான் அறிவோம். இப்படி அறிந்ததும் நமக்கு எல்லை யற்ற இன்பம் உண்டாகிறது. ஆகவே கம்பர் பாடிய இராமகதையிலுள்ள ஒவ்வொரு பாட்டும் பன்முறை படிக்கப்படிக்கப் புதுப்புதுக் கருத்துக்களை அள்ளிச் சொரிந்து நம்மை இன்பசாகரத்தில் ஆழ்த்துகின்றது. இப்படிப்பட்டதிறன்கம்பரிடமும் வேறு சில புலவர்களிடமும் தான் அமைந்திருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட திறன் கம்பரிடத்தில் அமைந்திருந்தமையினால் தானே என்னவோ கம்பரைக் கவிச்சக்கரவர்த்தி என்று பெரியோர் வர்ணிக்கிறார்கள். தெரியவில்லை. கம்பனின் பாக்கள் ஒவ்வொன்றையும் ஆறாமர ஆராய்ந்து பார்த்தால் கம்பராமாயணம் ஒரு சொல்லோவியம் என்று சொல்ல வேண்டித்தான் வரும்.

K. தர்மதேவன்
H. S. C. II

இல்வாழ்வின் இணையற்ற செல்வம்

இணையற்ற வாழ்வு இல்வாழ்வு. ஓர் அணங்கும் ஓர் ஆடவனும் கூடி வாழும் வாழ்வு இல்வாழ்வு. அங்கே பலரும் பலமாதிரியாகத் தம் இல்வாழ்வைக் கழிக்கின்றனர். சிலர் வளம் பெறும் செல்வமும், வளமிஞ்சும் வயலும் படைக்கப் பெற்றும், இன்னும் சிலர் செல்வச் சீமான் சீமாட்டியாகவும், வேறுசிலர் வேலையைச் செய்து, அதனால் வரும் ஊதியத்தைக் கூலியென்னும் பெயரிலே வாங்கும் பிச்சையைக் கொண்டு வயிறு வளர்ப்பவர்களாகவும் வாழ்கின்றார்கள். இத்தகையோர் வாழ்விலே ஏழையென்றும், அடிமையென்றும், உயர்ந்தவன்

என்றும், தாழ்ந்தவன் என்றும், பணக்காரன் என்றும், பிச்சைக்காரன் என்றும், குருடன் என்றும், செவிடன் என்றும் முடம் என்றும், சொத்தி என்றும் பாகுபாடு பார்க்காமல் எல்லோர்க்கும் ஒரே செல்வத்தை — திறமையும், சிறப்பும், போற்றவுங்கூடிய செல்வத்தை — கடவுள் இல்வாழ்வோருக்கு அளித்துள்ளான். அந்தச் செல்வம் யாதாக இருக்கலாம்? வாக்குரிமையா, அல்லது குடிக்கும் நீரா? இவை யாவும் இல்லை. இவற்றிற்கு அப்பாற்பட்டவை. அந்தச் செம்மை வாய்ந்த செல்வந்தான் குழந்தை. இதைச் செல்வமென்று கூற

முடியாது. வற்றாத அமுதக்கடல். தெவிட்டாத தீஞ்சுவைக் கனி. பாலில் பழரசம். இன்னும் இவைஅனைத்துள்ளும் இனிமை வாய்ந்தது குழந்தை யின்பம். அதனை—அந்தக் குழந்தைச் செல்வத்தை—புலவர்ஒருவர்முறநானூற்றிலே புகழ்ந்திருப்பதை உற்றுநோக்குங்கள். அதனைப் பார்ப்போமானால், அந்த ஒரு குழந்தைக்காக, ஆடிவரும் அலைகடலிலே முத்து எடுக்கவும் சுரங்கம் வெட்டிப் பொன் எடுக்கவும், தயாராக இருப்போமென்று எத்தனையோ பேர் ஆவேசமுறுவர்.

படையல் பல படைத்து அறுசுவை உண்டி அளித்து, பல மக்கள் புடைசூழ ஒன்றுகூடி உண்ணும் செல்வச் சீமான்கள் சீமாட்டிகள் உடையவராயிருந்தாலும், தாயானவள் வட்டிலிற் சோற்றை இட்டு அதனோடு நெய்கலந்து கொடுக்க அச் சோற்றை உண்டும், உண்ணுமலும் தன்னுடைய வண்ணத் தளிர்க் கரத்தால் பிசைந்து விளையாடியும், அதிலே ஒரு பகுதியைத் தன் சிறு கையால் எடுத்து அமுதமென்னும் குமுதவாயிலே இடும் போது, வாயிலே கொஞ்சமும் வட்டிலிலே கொஞ்சமுமாக விழும் காட்சியும், கையினால் சோற்றை வாரி, அள்ளியுண்ணத் தெரியாமல், வாயினால் வட்டிற் சோற்றைக் கவ்வியும் எச்சில் படுத்திக் காட்டியும், அரைகுறையிலே வட்டிற் சோற்றை வீசிவிட்டு விளையாடுவதற்காக கை, சொக்கை, மேல் எங்கும் சோற்றில் இருந்த நெய்யைப் பூசி தத்து நடையுடன் தள்ளாடித் தள்ளாடி அடிமேல் அடி வைத்து நடந்து, நடைக்கு நாலுதரம் விழுந்து புரண்டு, விழுந்தாலும் தாய் “இங்கே வாடா கண்ணை தூக்கிவிடுகிறேன்” என்று சொல்லக் கேட்டு துள்ளி எழுந்து சிறு கையை அகல விரித்து அசைந்து வரும் காட்சியுமுடைய மக்களை இல்லாத இல்வாழ்வுடையவர் வாழும் நாள் முழுவதும் பயனற்றதுதான் என்கிறார். கற்பனை என்னும் வாழ்விலே தான் கண்ட குழந்தையையும் அதன் இல்வாழ்ந்தோரையும் பற்றி,

“படைப்புப் பலபடைத்துப்
பலரோ டுண்ணும்
உடைப்பெருஞ் செல்வ
ராயினும் இடைப்படக்
குறுகுறு நடந்து
சிறுகை நீட்டி
இட்டுந் தொட்டுங்
கவ்வியுந் துழந்தும்
நெய்யுடை அடிசில்
மெய்பட விதித்தும்
மயக்குறு மக்களை
இல்லோர்க்குப்
பயக்குறு இல்லைத்
தாம்வாழும் நாளே.”

குழந்தைகள் தாய்மாரின் கவலை தீர்க்கும் மருந்துகள். தாயான ஒருத்தி கவலை மிகுதியால் வாடி இருக்கிறாள். அதைக் காண்கிறது அவள் குழந்தை. அதனைக் கண்டு காரணங் கேட்கிறது. அவள் அதனைக் கூற, குழந்தை தான் வளர்ந்து வேண்டிய தெல்லாம் செய்வதாக வாக்களிக்கிறது. அதனைக் கேட்ட தாய் கவலை மறந்து, உள்ளம் உருகி, உச்சிமோந்து குழந்தையை முத்தமிடுகிறாள். தந்தையையும் தாயையும் ஒன்றாக இணைக்கும் கருவிகள் குழந்தைகள். இதற்கும் ஒரு எடுத்துக்காட்டு. ஒரு நாள் ஒரு தலைவனுக்கும் தலைவிக்கும் சிறு தகராறு உண்டாகின்றது. இச் சிறு பூசல் பேச்சு வார்த்தையாக முற்றுகிறது. முற்றிய பேச்சுமுடிவிலே இருவரையும் பேசாமல் ஆக்கிவிடுகிறது. இப்படி நாட்கள் கழிகின்றன. ஒருவருடன் ஒருவர் பேசாமலிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கோர் மகவும் உண்டு. அக் குழந்தை வளர்ந்து பேசுதிரியும் பருவம் அடைந்துள்ளது. அக் குழந்தைக்கோ இது விளையாட்டுப்போல் காணப்படலாம். ஒருநாள் குழந்தை வெளியில் விளையாடச் செல்கிறது. அங்கே வேறு ஒரு சிறுவன் பொம்மை வைத்து விளையாடுவதைக் காண்கிறது. அதைக்கண்ட குழந்தை அதேபோல் தனக்கும் வாங்கித் தரும்படி தாயிடம் அடம்பிடிக்கிறது. தாயார் என்செய்வாள். தந்திரமாக அழைத்துச் சென்று தகப்பனரிடம் கேட்கும்படி இரகசியமாகக் கூறுகிறாள். ஆனால் குழந்தை அதற்கு

மறுத்துக்கொண்டு மேலும் அடம்பிடிக்கிறது. அப்பா அடிப்பார் என்றும், தாயாரைத் தகப்பனரிடம் கூறும்படியும் கூறி அழுகிறது. ஆனால் தாயார் ஆத்திரங்கொண்டு குழந்தையை அடிக்க முயல்கிறாள். தந்தை இவற்றை யெல்லாம் கேட்டும் கேளாதவர்போல் இருக்கவே, தாயார் நன்றாக அடித்து விடுகிறாள். இதனைக் கண்ட தந்தை பொறுமையை இழந்து, அடிக்கவிடாமல் தடுத்து கனிவுப் பார்வையுடன் காரணத்தைக் கேட்கிறான். தாய் நடந்தவற்றைக் கூறுகிறாள். தந்தை வாக்களித்துக் குழந்தையைப் பொம்மைக் கடைக்கு அழைத்துச் செல்கிறார். குழந்தை சந்தோஷமடைகிறது. அத்துடன் முறிவுபட்ட இருவரையும் ஒருவருடன் ஒருவரை இணைத்துப் பாசம் உண்டாகச் செய்கிறது. இங்கே குழந்தை தாய் தந்தையரை இணைக்கும் கருவியல்லவா?

இன்றும் இல்வாழ்விலே தலைவன் ஒருநாள் நண்பனின் விவாக விழாவிற்குச் செல்வதற்காகத் தன் ஒரே சிறந்ததும், புதியதுமான ஆடையை அணிந்து கொண்டு, கண்ணாடியைப் பார்த்துத் தலை வாரிக்கொண்டு நிற்கிறான். அப்

பொழுது அவனின் அருமைக் குழந்தை சேற்றுமண்ணிலே பிசைந்து விளையாடிய கையுடன் வந்து தந்தையின் புதிய ஆடையைக்கண்ட ஆனந்தத்தால், அதில் தொட்டும், பிடித்தும், இழுத்தும் விளையாடிச் சேற்றை ஆடையில் பூசிவிடுகிறது. தந்தை ஆத்திரங்கொண்டு அக் குழந்தையை அடிக்கக் கையை ஒங்குகிறான். ஆனால் ஏதுக்கும் அஞ்சா நெஞ்சன்போல் பால்வடியும் முகத்துடன் புன்னகை பூத்தவண்ணம் தான் ஆடைக்கு அலங்காரஞ் செய்துவிட்டவன் போல் நிற்கிறான். இதைக்கண்டு ஓங்கிய கைகள் அவன் உடலை, உரசிப் பார்த்தனவா? இல்லை. அறைவதற்குப் பதிலாக அக் குழந்தையை அணைத்து முத்தமிடச் செய்தன. குழந்தைகள் குடும்பத்தின் குல விளக்குகள். அதனைப் பேசுதல் அளவிடத்தக்கது. குழந்தை இல்வாழ்வின் இணையற்ற செல்வந்தான். இதனை இயம்புதல் கடல் நீரிலே ஒரு துளி போன்றது. ஆதலினாலே புறநானூற்றிலே கண்ட குழந்தையை இல்லா இல்வாழ்வு பயனற்றதுதான். அதனைக் கவிஞர் கூறியது உண்மையேதான்.

எஸ். சந்திரபாலன்,
S. S. C. B.

புயலுக்குப் பின்

எங்கும் கார் இருள் பரந்திருந்தது. இருளின் கொடுமையால் மதி, மறைந்து இருந்தான். எல்லாவிட்டு நாய்களும் கடமை தவறாமற் குரைத்தன. கள்வர் என எண்ணியபடி மக்கள் சாளரங்களையும் கதவுகளையும் அடித்துப் பூட்டிவிட்டு அறிவு சோர்ந்து உறங்கினர். இப்படி அன்று வெள்ளிக்கிழமை இரவு எட்டு மணியளவில் கும்பகோணத்தில் உள்ள குரும்பமாநகர் என்னும் சிற்றூரில் நிகழ்ந்தன.

குரும்பமாநகர் குன்றுகளைப்போல உயர்ந்த மாளிகைகளையும் — மண்மேல் ஆறு அடி உயரம் உள்ள மண் குடிசைகளையும் கொண்ட ஊர்.

இவ்ஹூரின் சந்தியில் பெரிய இரண்டு அடுக்கு மாடி மாளிகைகள் இருந்தன. அந்த மாளிகையின் வாசலில் 'அமிர்த முதலியார்' எனப் பலகை தொங்கியது.

மேற்படி அவ் விருளில் அமிர்த முதலியாரின் மாளிகையில் நிசப்தம் நிலவிற்று. கறுத்த வாலிப உருவம் — காவி உடையுடன் — உணவற்ற வயிற்றுடன் — கையிற் பையுடன் — மீசையும் தாடியும் நீளமானதாக ஒரு உருவம்—மெல்ல அடிமேல் அடி வைத்து முதலியாரின் முன் திண்ணையில் “ஆ ஆண்டவனே!” எனக் கூறிக்கொண்டு அமர்ந்தது. உடனே நாய்கள் குரைத்தன. முதலியார் ஒரு முறை இருமினார்.

‘சிவா’ என எதிராக ஒலித்தது. “ஏ செல்லப்பன் டேய்?” என “கள்வன், திருடன்” என்னும் மற்ற ஓசையுடன் முதலியாரும் மனைவி அன்னமும் வேலையாள் செல்லப்பனும் சத்தம் கேட்டு அயல் மக்களும் கையில் தடிகளுடன் முன் திண்ணைக்கு ஓடிவந்தனர்.

செல்லப்பன் — இருளில் தன் முன் நின்ற உருவத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு “எஜமான் கள்வன் அகப்பட்டான்.” என்றான். விளக்கு ஒன்று தூண்டப்பட்டது. அந்த மனிதன் சாமியார் உருவில் காட்சி அளித்தான். வரவேற்பு உபசாரமாக அடிகளும் உதைகளும் கொடுக்கப்பட்டன. “தம்பி ஏ! தம்பி! நிறுத்து பாவம்! போதும்” என முதலியார் கூறினார். “அண்ணா! பத்திரிகையில் பட்டதுடன் பயங்கரக் கள்வன் எனப் போட்டார்களே! அவன் தான் இவன்,” என்றார், குலசேகர முதலியார். “டேய்! செல்லப்பன் இவனை அந்தத் தூணுடன் கட்டு,” என முதலியார் முழங்கப் பலர் அந்தச் சாமியாரைத் தூணில் கட்டினர். அச் சாமியார் பட்டபாடு கூறமுடியாது. குற்றமற்றவன்! பாவம்! நகரகாவலருக்குப் புகார் அனுப்பினர்.

* * *

‘போன்—போன்’ — நகர காவலாளரின் வண்டி வேகமாக வந்து அமிர்த முதலியாரின் மாளிகையின் முன் நின்றது. முதலியார் முதலில் ஏதோ நகர காவலாளரின் காதில் ஓதினார். மறுகணம் ‘சடார்—புடார்’ எனச் சாமியாரின் மேல் அடி உதை பொழிந்தனர். “அப்பாவி! ஆ! ஐயா சிவா! ஆண்டவா! அடிக்காதீர்கள்! அடிக்காதீர்கள்!” எனக் கதறிப் படாத பாடுபட்டு விழுந்தார். “சரி! அடிக்காதீர்கள்! டேய் நீ யார்?” என்றார் நகர காவலர் தலைவன். “ஐயா! என்னை மன்னியுங்கள். நான் வீம்புரியில் வளர்ந்தவன். என் வளர்ப்புத் தந்தை முத்தன் என்னும் பறைத் தொழில் புரிபவன். நானும் அவனுக்குத் தொண்டு புரிபவன். என்னை அவன் அன்பாய் வளர்த்தான்; ஏனென்றால் அவனுக்கு வேறு பிள்ளைகள் இல்லை. ஐயா! 1952 ஆம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதத்தில் ஒரு பெரிய புயல் வீசியது. உலகை அழித்த யுக நாள்தான் அது.

ஆம்! பல மரங்கள் முறிந்து சரிந்தன. வளர்த்தெங்குகள் எங்கள் எஜமான் உயிரையும் அவரின் மனைவி வள்ளியின் உயிரையும் எடுத்துக்கொண்டன.

“சார்! நான் அனாதை ஆகி விட்டேன். பசி, பிணி வாட்டியது. வீதி வீதியாகப் பிச்சை எடுத்தேன். கடைசியில் சிதம்பரம் கோயில் மடாதிபதியைக் கேட்டு அம்மடத்தில் சேர்ந்தேன். இன்று மடத்திற்குப் பணம் சேர்க்க இங்கு வந்தேன்.....?” என அந்த வாலிபன் கூறிக்கொண்டு இருக்க “டேய் இது என்ன?” என நகர காவலர்ளரின் தலைவன் அவனின் பையைப் பறித்தான். அதனுள் இருந்த புத்தகங்களையும் எடுத்து எறிந்தார். ஒரு புகைப்படம் எல்லாவற்றிலும் மேல் மினுங்கிய வண்ணம் இருந்தது. அதை அன்னமும் முதலியாரும் கண்டு ஆனந்தக் கண்ணீர் விட்டனர்.

இதைக் கண்ட நகர காவலாளரின் தலைவனும் குலசேகர முதலியாரும் “ஏன் அழுகின்றீர்கள்—இல்லை? சிரிக்கின்றீர்கள்?” என்றனர். “என் நண்பர்களே! இவன்தான் என் மகன் மோகன்! நான் இவனைச் சிதம்பரம் கடைசித் திருவிழாவில் அன்று கைதவற விட்டுவிட்டேன்” என்றனர். பின் “மகனே! நீர் என் மகன்தான். என் மனம் திருப்தி கொள்ள இப் படம் உனக்கு எப்படிக்கிடைத்தது சொல்” என்றார். ஆம்! இப் புகைப்படத்தை, என் வளர்ப்புத் தந்தை என்னைச் சிதம்பரத்தில் ஒரு திருவிழாவின்போது எடுத்தபோது கண்டெடுத்தாராம். என மோகன் கூற அன்னம் மோகனின் பழைய குழந்தைப்படத்தைக் கொண்டு ஓடி வந்தாள். அதுவும் மோகனின் படமும் ஒத்து இருந்தன.

* * *

மறுநாள் அமிர்த முதலியாரின் மாளிகையில் அனேக மக்கள் காணப்பட்டனர். இக் காட்சி விருந்து என்பதைக் காட்டிற்று. மோகன் முதலியாரின் பக்கத்தில் இருந்தான். பல நடனங்கள் நிகழ்ந்தன. அந்த மாளிகையில் இருந்து ‘கல—கல’ என்ற ஆனந்த ஒலி வாளைப் பிளந்தது.

வே. அமிர்தலிங்கம்
Prep. S. S. C.

நூல் நிலையம்

கல்வியாற் பெறும் பயனையே விழுமிய பயனாகக் கண்டவர் தமிழர். தமிழ்நாடு இறைமணங் கமழும் இன்பத் திருநாடு; பண்ணிறைந்த தமிழர் பரமனைப் பாடித் துதித்த நாடு. நெஞ்சுதொட்டு நிமலனை நினைப்பித்து பக்தி வளர்க்கும் கனிவு நிறைந்த கடவுளைக் கண்டவர் தமிழர்கள். அறிவே தமிழர் வாழ்க்கையின் ஒப்பற்ற இலட்சியம். கல் எல்லாம் கலையாக கலையெல்லாம் கடவுளாகக் கண்டவர் தமிழர்.

‘ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று’ என்ற ஒலி எழுந்த நாட்டில் வானுற வோங்கிய அழகுப் பிழம்பாய்த் திகழும் ஆலயங்களும் ஆயிரக் கணக்கில் உள்ளன. தமிழ்நாடு ஆலயமாய்த் திகழ்கின்றது. தெய்வம் போற்றும் தமிழ்நாடு தெய்வத்திற்கு அடுத்தபடியாகக் கல்வியைப் போற்றி வந்திருக்கிறது என்பதை உள்ளங்கை நெல்விக் கனிபோல நமக்குச் சங்கநூல்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

‘கற்கை நன்றே! கற்கை நன்றே!

பிச்சை புகினும் கற்கை நன்றே.’

என்பது தமிழர் நோக்கம். தெய்வத்திற்கு ஆலயம் அமைப்பதுபோல் கல்விக்கும் ஆலயம் அமைக்கவேண்டும். வித்தியாலயங்கள், மடாலயங்கள் முதலியன கல்வித் தெய்வத்திற்கென அமைக்கப்பட்டன. இந்த இடங்களில், பூசை நிகழ்வது ஏடுகளுக்கும் புத்தகங்களுக்கும். ஏடுகளும் புத்தகங்களும் தெய்வமே. தெய்வத்தின் அருள் வெளிப்பாடே அறிவின் உறைவிடம் என்பது எங்கள் நாட்டின் சீரிய பாவனை. உரிய தினங்களில் பழைய ஏட்டுச் சுவடிகளையானேமேலேற்றி ஊர்வலம் வந்து விழாக் கொண்டாடும் வழக்கம் இன்றும் தமிழர் நாட்டில் உண்டு. நாட்டின் கலைச்செல்வம் நூல்களையே நிலைக்களமாகக் கொண்டுள்ளது. அறிவின் விருத்தியும் நூல்களையே கருவியாகக் கொண்டு நிகழ்வது. ஆகையால் மனிதனுடைய அறிவு வாழ்வில், நாகரீக வாழ்வில் முக்கிய இடம்

பெற்றிருப்பன நூல்களே என்பதை மறந்து விடலாகாது. உலகத்தில் அறிவு முன்னேற்றம் பெற்ற ஏனைய நாடுகளிலும் நூல்களுக்கு மிகப் பெரிய மதிப்பு உண்டு. இங்கிலாந்து, பிரான்சு, அமெரிக்கா முதலிய தேசங்களில் எல்லாம் நூல்களைத் தம் உயிர் போலப் பேணி வருகிறார்கள். கல்வியை வளர்க்கும் சாதனங்களாகிய பாடசாலை, கலாசாலை, பல்கலைக் கழகம் முதலிய ஸ்தாபனங்கள் அளிக்கும் நன்மையை விடப் பன்மடங்கு பயனை நூல்நிலையம் அளிக்க வல்லது என்ற உண்மையை மேல்நாட்டார் அனுபவத்திற் கண்டுள்ளனர்.

மேற்றிசை நாடுகளில் மேதாவிகள் பலரை உருவாக்கியன நூல் நிலையங்கள் என்பது அவர்களின் சரித்திரங்கள் மூலம் நாம் அறியக்கிடக்கின்றது. சீரிய சிந்தனையாளர்களும், கூரிய ஆராய்ச்சியாளரும் தத்தம் சிந்தனைகளையும் ஆராய்ச்சிகளையும் நூல் நிலையங்களின் உதவிகொண்டே வளப்படுத்த முடியும். நூல்நிலையம் உண்டேல் பரம ஏழையும் பெரிய கல்விமானாக வரலாம் என்ற உண்மையை உணர்ந்த தேசங்களில் எல்லாம் நூல்நிலையங்கள் செழித்துப் பழம் தரு மரமாக விளங்குகின்றன. ஒருவனைச் சிறந்த அழகுடையவனாக் குவது கல்வி.

“குஞ்சி அழகும் கொடுத்தானேச்

தோட்டழகும்

மஞ்சள் அழகும் அழகல்ல—நெஞ்சத்து

நல்லமயா மென்னும் நடுவு நிலையால்

கல்வி அழகே அழகு”

என்பதை இப்பாட்டில் மிகவுந் தெளிவாகப் புலவர் எடுத்துக் காட்டுகின்றார். நிலையங்கள் பல இருக்கின்றன. புகையிரத நிலையம், பஸ்வண்டி நிலையம் என்ற பெயர்களுடன் பல நிலையங்களை அடுக்கிக் கொண்டு போகலாம். ஆனால் எங்கள் ஒப்பற்ற நூல்கள் உள்ள இடத்தை அவற்றுக்கு ஒப்பிடுவது தகுதியா? வீரத் தாய்மார்களின் மணிவயிற்றில் உதித்த மாணிக்கங்களே! தகுதியா!.

சி. பத்மநாதன்
Prep Senior D

வாழ்க்கை வழியில் பாரதியார்

சென்றதையே நினைத்துக்கொண்டு வருத்தப்படுவது சிலரது இயற்கை. அதனால் பலன் ஏதாவது ஏற்படுமா? அது தான் இல்லை. வருத்தமும், வருத்தத்தினால் மனச்சோர்வும், மனச்சோர்வினால் உடம்பு பலவீனம் அடைவதும் தான் மிஞ்சும். “மனிதனைக் கெடுப்பது சோர்வு” என்று புதிய ஆத்திசூடி கூறுகிறது. கவலைதான் நரகம் என்று பாரதியார் கூறுகின்றார்.

எர்னஸ்ட் ஹெமிங்ஸ்வே என்ற பிரசித்தி பெற்ற அமெரிக்க எழுத்தாளர் அமெரிக்க மக்களுக்குத் தாம் புதிதாக எழுதிய புத்தக மொன்றின் முற்சூறிப்பில் “கவலைப்படுவதனால் ஒரு நன்மையும் உண்டாகாது. எதற்கு மனிதர் கவலைப்பட வேண்டும். இவ்வுலகத்தில் இதுவரை நடக்காதது இனி ஒன்றும் நடக்கப் போவதில்லை. இதுவரையில் கஷ்டத்தைச் சகித்து வந்தவர்கள் மனிதர்கள். இனியும் மனிதர்கள் கஷ்டம் வரின் சகிக்கவும் கூடும்” என்று மிக உறுதியுடன் கூறுகிறார்.

தமிழர்களை இப்பொழுது பயம், சோம்பல், சோர்வு முதலியன அடிமை கொண்டுவிட்டன. இவை அவர்களை முன்னேற வெட்டாடாமல் தடுக்கின்றன. அவர்கள் முன்னேறுவதற்கு ஒரே வழி நம்பிக்கை கொள்ளுதலே. தன்நம்பிக்கை இல்லாதவன் ஒரு காரியத்தையும் சரிவரச் செய்யமுடியாது. “பகீரதன் கங்கையை வரவழைத்த கதையை நாம் இந்தக்காலத்தில் பொய்க்கதை யாக்கி விட்டோம். முன்னாளில் வெற்றியடைந்தோர் யாவரும் அக் கதையின் உட்பொருளைக்கொண்டனர். எத்தனைபெரிய ஆபத்துக்கள் வந்தபோதிலும் அவைகளை நம்பிக்கையினால் வென்றுவிடலாம். நம்பிக்கையே காமதேனு என்கிறார் பாரதி.

ஒரு பொழுதும் “நான் ஏழை, நீ திண்டாதவன், பாபி, பலவீனன், அடிமை” என்று எண்ணக் கூடாது. உலகத்தில் உள்ள எல்லாப் பெரிய செயல்களையும் செய்தவர்கள் ஏழைகளே. இயேசுநாதரும் “நீ தாழ்ந்த

வன் என்று எண்ணாதே, நீயே உனக்குப் பகையாகாதே” என்று சொல்கிறார். தன்நம்பிக்கை உண்டானால் வீரம், தீரம், செல்வம், வெற்றி யாவும் வலியு வந்து சேரும்.

“வைரமுடைய நெஞ்சு வேணும்—இது வாழும் முறைமையடி பாப்பா”

என்றார் பாரத நாட்டுப் பர்வலன் பாரதியார். மேலும் துணிவுள்ளவனே அறிவுள்ளவன் என்று மற்றொரு இடத்திற் கூறுகிறார். துணிவினாலும் நம்பிக்கையினாலும் வெற்றியடைந்தவர்கள் பலர். அவர்களுக்கு உதாரணமாக தெர்மோபைலே என்ற இடத்தில் இரண்டு லக்ஷம் பாரசீக சைன்யத்தைச் சிதற அடித்து வெற்றிகண்ட நாலாயிரம் ஸ்பார்டா (Sparta) தேசத்து வீரர்களைக் காட்டலாம். எதிரிகளுடைய கணக்கைத் தெரிவிப்பதற்காக ஒருவன், அவர்களுடைய ஈட்டிகள் சூரியனை மறைத்து விட்டன என்று கூறும் பொழுது ஒரு ஸ்பார்ட்டா வீரன் ‘மிகவும் நல்லதாய்ப் போய்விட்டது. அவர்கள் வெயிலில் நின்று சண்டை செங்குதால் சுலபமாக அவர்களுடைய நிழலில் நின்று போர் செய்யலாம்’ என்றானும்.

அத்தகைய துணிவுபெற பாரதியாரின் வழிகளிலே சில இவைகள்.

“வலிமை வலிமை என்று பாடுவோம் —என்றும்

வாழும் சுடர்குலத்தை நாடுவோம்
கலியைப் பிளந்திடக்கே யோங்கினோம்
—நெஞ்சிற்
கவலை யிருளனைத்து நீங்கினோம்”
என்பதும்;

“அச்சமில்லை அச்சமில்லை
அச்சமென்ப தில்லையே
இச்சகத்து னோரெலாம்
எதிர்த்துநின்ற போதிலும்
அச்சமில்லை அச்சமில்லை
அச்சமென்ப தில்லையே
உச்சிமீது வானிடிந்து
வீழுகின்ற போதிலும்
அச்சமில்லை அச்சமில்லை
அச்சமென்ப தில்லையே”

நம்பிக்கையும் துணிவும் ஏற்பட்ட பின் வெற்றி கொள்ளவேண்டியது முயற்சி. “முயற்சி யுடையார் இகழ்ச்சி யுடையார்” என்பதற்குப் புகழ்பெற்ற விஞ்ஞானிகளின் வாழ்க்கைகளே சான்றாகும்.

“வருத்தமழிய வறுமை யொழிய” வேண்டுவது உழைப்பாகும். உழைப்பே உயர்வு. உழைப்பினாலும் முயற்சியினாலும் தான் ஒருவன் சக்தியும் வல்லமையும் பெறமுடியும். மேல் நாடுகள் ஏன் வல்லரசுகள் என்று பேர் பெற்றன? அம்மக்களின் ஊக்கத்தினாலும் உழைப்பினாலும் என்று கூறவும் வேண்டுமா? நமது இன்றைய சீர்கேடான நிலைமைக்கும் ஏழைமைக்கும் காரணம் நமது உழைப்பின்மையே. மேல் நாடுகளில் பணக்காரர்களும் உழைக்கின்றார்கள், இங்கோ ஏழையே தூங்குகிறான். இரவு முழுவதும் சினிமா, கூத்து, ஆட்டம், திருவிழா இவற்றில் வீண்பொழுது போக்கிவிட்டுப் பகல் முழுவதும் தூங்கும் சோம்பேறிக் கூட்டங்களை நாம் தினந்தோறும் பார்க்கிறோம். உழைக்க வில்லையானால் உணவும் இல்லையென்பதை ஒரு சட்டமாகச் செய்தல் வேண்டும்.

“தொழிலுக்கு மேன்மை தாழ்வுகிடையாது. எல்லாத் தொழில்களும் சிறந்தனவே. உலகத் தொழிலனைத்தும் உவந்து செய்வோம்” என்று தொழில் வித்தியாச மின்மையைத் தெரிவிக்கின்றார் பாரதியார்.

“பயிற்சி உழுதுண்டு வாழ்வீர்-பிறர் பங்கைத் திருடுதல் வேண்டா”

என்று அபாயச் சங்கு ஊதுகிறார். உழைப்பின் மூலமாகத் தங்களுக்கும் நாட்டிற்கும் நன்மை தேடியவர்களுக்குச் சண்டையில் தோல்வி பெற்ற ஜப்பானியர்களே சாட்சி. “இடி விழுந்தாலும் இடர்ப்படோம்” என்றார் அமரகவி. ஜப்பானியர்களோ அணுக்குண்டு விழுந்த காலத்திலும் அஞ்சவில்லை. அதனால் ஏற்பட்ட சேதங்களை யெல்லாம் ஐந்து ஆண்டுகளில் சீர்திருத்தி விட்டார்கள். இவையாவும் எவ்வாறு முடிந்தன? தன் நம்பிக்கை, ஊக்கம், உழைப்பு இவைகளினால்தான்.

இதுவேதான் பாரதி காட்டிய வழியுமாகும்.

வாழ்க பைத்தமிழ்!
வாழ்க பாரதி!!

செ. கனகரத்தினம்
Prep S. S. C.

ஓவியக் கலை

இப் பூவுலகின் கண்ணே வாழும் மக்களுட் பயிலப்படும் கலைகளிலே ஓவியக்கலையும் ஒன்றாகும். அது ஒன்றாகவும் அல்லாமல் நன்றாகவும் விளங்குகின்றது. இந்த ஓவியக்கலை பூர்வீக காலந்தொட்டே வளருகின்றது. இக்கலை இல்லையாகில் சரித்திரங்க ளில்லையென்றே கூறலாம். அநாதிகாலத்திலே உள்ளவர்கள் தங்கள் எண்ணங்களை, சித்திரங்கள் மூலமாகவே ஒருவருக்கொருவர் தெரியப்படுத்தினர். அக்காலத்திலே அவர்களுக்கு எழுதத் தெரியாது. சரித்திரங்கள் அநேகமாக ஓவியக் கலையைக் கொண்டே எழுதப்பட்டுள்ளன. மக்க ளிடையே எழுத்துமுறை தொடங்குவ

தற்கு முன்னாடியே ஓவியக்கலை விளங்கிற்று. இது அனைவராலும் புகழப்பட்டு வருகின்றது. ஆதலால் இது ஒரு சிறந்த கலையாகும்.

இந்தக் கலையே எழுத்துக்கு முதல் ஆதாரமாயிற்று. இக்கலை முதல் முதலாகப் பூர்வீக எகிப்தியராலே கையாளப்பட்டது. இக் கலையை ‘கியாரோகினி பிக்ஸ்’ என்பர். அநேகமாக இக்கலை குருமாராலேயே எழுதப்பட்டு வந்தது. ஆதலால் இதைப் புண்ணிய எழுத்து என்றும் சொல்வர். அவர்கள் எதையாவது மற்றவர்களுக்குச் சொல்லி விளங்கவைக்க வேண்டுமாயின் சித்திரத்தைக் கொண்டே செய்தனர். பெரிய

குகைகள், அரண்மனைகள், மண்டபங்கள் முதலியவற்றிலும் முற்காலத்தில் உள்ளவர்கள் ஓவியத்தை வரைந்தனர். அவ் ஓவியத்தைக் கொண்டே இப்பொழுது சரித்திர ஆராய்ச்சிகளைச் செய்துள்ளனர்.

ஒரு குழந்தை எழுத்தை அறிவதற்கு முன்னமே ஒரு சித்திரத்தைக் கொண்டே அது என்னவென்று அறிந்துகொள்ளுகின்றது. ஒரு கவிஞனோ அல்லது எழுத்தாளனோ தனது பாட்டையும் கதைகளையும் செஞ்சொற்களால் தீஞ்சுவையுடன் வர்ணிக்கிறான். ஆனால் ஓர் ஓவியக் காரனோ அதைத் தனது சித்திரத்தால் அழகிய முறையில் கண்ணையும் கருத்தையும் கவரும்படி வருணிக்கிறான். அதைப் பார்த்து உயிர் ஓவியம் எனச் சிலர் மயங்கி யுள்ளனர். 'சித்திரமும் கைப் பழக்கம் செந்தமிழும் நாப்பழக்கம்' என்பதினாலே ஒருவன் பலமுறை திரும்பப் பத்திரும்ப வரைந்தபின்தான் அழகிய

சித்திரம் வரைய முடிகிறது எனத் தெரிய வருகின்றது.

இலங்கையிலே 'சீயகிரி' ஒரு ஓவியச் சாலையாய் விளங்குகின்றது. பிற தேசங்களிலே இருந்து இலங்கைக்கு வருகிறவர்கள் அவ்விடத்திற்குப் போகாமல் இருக்கமாட்டார்கள். அங்கே அழகிய கவர்ச்சியுள்ள பல ஓவியங்களைக் காணலாம். இலங்கையின் பழைய தலை நகரமாகிய அநுராதபுரத்திலேயும் நாம் பல ஓவியங்களைக் காணலாம். இதனாலே நாம் முற்காலத்திலுள்ள அரசர்களின் வரலாறுகளையும் சரித்திரங்களையும் அறிய முடிகின்றது.

பண்டைக் காலம் தொட்டே எங்களாற் போற்றப்பட்டும் பயிலப்பட்டும் வரும் ஓவியக்கலையை நாம் அனைவரும் கற்க முயல்வோமாக.

சு. கலாதேவி,
J. S. C. B.

மனை விளக்கு

வாழ்க்கை என்னும் வண்டி செவ்விய பாதைவழியே செல்லவேண்டுமானால், அவ் வண்டியை இழுத்துச் செல்பவராகிய கணவனும் மனைவியும் ஒரு மனப்பட்டு இருக்கவேண்டும். இருவரும் மனமொருமித்து வாழாராகில் இடர்ப்படவேண்டி நேரிடும்.

கடவுளாலே படைக்கப்பட்ட ஆண், பெண் என்ற இருபாலாரும் சம உரிமைகளுடனேயே படைக்கப்பட்டுள்ளனர். ஆண் பெண் பகுப்பில் உயர்வு தாழ்வு கூற இயலாது. ஒவ்வோரினத்திலும் வெவ்வேறான குணங்களிருப்பதை நாம் காணலாம். உதாரணமாக ஆடவருடைய மனம், வீரம், புகழ், கல்வி, செல்வம் முதலியவற்றை நாடச் செய்யும். ஆனால் மகளிர் மனமோ, பெரும்பாலும் அன்பையே நாடுகின்றது. மாதர் கொள்ளும் மாசற்ற அன்பே ஆட

வரை அவர்பால் அன்புகொள்ளச் செய்வதாகும். பெண்டிரின் பெரிய அன்புதான் இல்லறத்தைத் தூய்மைப் படுத்துவது.

நல்வழி தவறிடும் ஆடவனை நல்வழியிற் சேர்ப்பதும் மகளிரின் மாசற்ற அன்பேயாகும். தம்மொடு பொருந்தி வாழும் கணவரைத் திருந்திய மனத்தோடு தொழுவது மகளிரின் கடமையே, அஃதே தர்ம நெறி. சங்ககாலத்து நூல்களிலே, தமிழ்ப் பெண்களின் குண நலங்களைப் படித்து அறிந்து மகிழலாம். சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை போன்ற நூல்களிலும் பெண்களின் மாண்பு விளங்கித் திகழ்கின்றது. 'குலமகட்கழகுதன் கொழுநனைப் பேணுதல்' என்றபடி தான் கொண்ட கொழுநனை மேன்மையாகப் பாவித்து அவன் சொல்லைத் தட்டாமல் அவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து பக்தியுடனே பொய்ப்பேசாமல்

கறந்தபால் கறந்தபடி அவன் விஷயத்தில் உண்மையாய் ஊசியுஞ் சரடும் போல மனைவி அவன் கருத்தறிந்து அதன்படி ஒழுகுதல் வேண்டும். அன்றியும் தன் குடியை மாண்புறப் பேணி, உறவினர்களைப் பேணி நடத்தலுமே பெண்மைக் கேற்ற பெருங்குணமாகும்.

இல்லறத்தை ஏற்று நடத்தும் பெண்கள் பொறுமையே உருவமாகவும், அன்பு சொரியும் முகத்தினராயும் எப்பொழுதுமிருத்தல் வேண்டும். தம் நாயகர்களைப்பற்றி வரும்போது கடுகடுத்த முகத்தோடு வரவேற்றுக் கோள்களை மூட்டிவையாது, கனிந்த முகத்தோடு வரவேற்று இன்சொல் கூறி, அன்பை யூட்டி, அன்பைப் பெருக்கி அவர்களை மகிழ்ச்சியுறச் செய்வதும் அவர் பொறுப்பே.

‘தெய்வந் தொழாஅன் கொழுநந்
ரோமுதெழுவான்
பெய்யெனப் பெய்யும் மழை.’

எனத் தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவ நாயனார் கூறியபடி உண்மையாகக் கணவன் கீழ்ப்பட்டிருந்து கற்புடையவளாகத் தெய்வமென்று வாழும் பெண்ணே உண்மையான ஒரு மனைவிக்காவாள்.

“வேத மோதிய வேதியர்க் கோர்மழை
நீதி மன்னர் நெறியினுக் கோர்மழை
மாதர் கற்புடை மங்கையர்க் கோர்மழை
மாத மூன்று மழையெனப் பெய்யுமே.”

வேதமோதுகின்ற அந்தணர்க்கு ஒரு மழையும், செங்கோல் செலுத்தும் அரசர்களுக்கு ஒரு மழையும், கற்புடைய மங்கையர்களுக்கு ஒரு மழையுமாக மாதம் மும்மாரி பொழிகின்றது.

கணவனுக்கு ஏற்ற துணையாக இருந்து எவ்விடத்து எவ்வித இன்னல் வரினும் அவருடன் வரழ்க்கையை நடத்தும் பேறு பெறவே பெண்கள் கல்வி கற்க வேண்டும். எவ் விடயத்தைப் பற்றியும் அதன் நன்மை தீமைகளை ஆராயவும் கல்வி வேண்டும். தன் குழந்தைகளைத் தக்க முறையில் வளர்க்கும் நிலையடைவதற்கும், தன் மனைக்குவரும் விருந்தினனை நல்லுரை கூறி உபசரித்து வேண்டுவன செய்தற்கும் கல்வி அவசியமே.

தன் கணவன் குறிப்பறிந்து குற்றேவல் செய்வதே பெண்ணின் முக்கிய கடனாகும். தன் கணவன் மகிழ்ந்தால் தானும் மகிழ்ந்து, அவன் வருந்துங்கால் தானும் வருந்தி வாழத்தெரிதலே பெண் கல்வியாற் பெறும் பயனாகும். இப்படியாக எல்லாவற்றையும் நல்லவை நாடிச் செய்து முறைப்படி கணவனின் கீழ் இருந்து இல்லறத்தை நல்லறமாக நடத்தி வாழ்பவளே உண்மையாக வாழ்க்கையை விளங்கச் செய்யும் விளக்காக விளங்குவாள்.

ந. கமலாம்பிகை,
III Form B.

இசை இன்பம்

நாம் இவ்வுலகில் பலவகையான இன்பங்களை அனுபவிக்கின்றோம். அவ்வின்பங்களுள் இசையின்பமும் ஒன்றாகும். இலக்கிய இன்பமே இன்பம் எனப் பல சிரோமணிகள் கூறுநிற்பர். இசை இன்பமே மேலான இன்பம் என்ன ஒரு சாரார் கூறுநிற்பர். எந்தெந்த இடங்களில் கல்விமான்கள் திகழ்கின்றனரோ அவ்வவ்விடங்களில் கல்லாதோர் நடமாடுவது சகசமே. உண்மை

யைக் கூர்ந்து ஆராயுமிடத்து இசை இன்பமும் ஒருபடி முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளது. அவற்றைச் சிறிது ஆராய் வோம்.

பலவித இன்பங்களைத் துய்த்தற் பொருட்டு மாந்தர் இப் பூவுலகில் தோன்றியுள்ளனர். கற்றோர், கல்லாதோர், செல்வர், வறியவர் யாவரும் பிரத்தியட்ச முறையிற் சுவைப்பது இசைச் சுவையே.

பால் மணம் மாறாப் பச்சிளங் குழந்தை யொன்று இசைச் சுவையா லன்றி இலக்கியச் சுவையால் கண் மூடித் துயில் கொள்ளாது என்பது வெள் ளிடை மலை. பாலர்முதல் ஊன்று கோலுடன் தள்ளாடித் தள்ளாடி நரம் புடன் நடமாடும் விருத்தாப்பியர் ஈராக இசை இன்பத்தைக் கேட்ட வுடனே தம் சோர்வு, பசி, தாகம், துன்பம், நித்திரை முதலியன நீங்கப் பெற்று இன்பசாகரத்துள் மூழ்கிக் கிடப்பதை நாம் கண்ணாகக் காண்கி றோம். பகுத்தறிவும் பண்பாட்டுள்ளமும் படைத்த மானிட வர்க்கந்தான் இசைச்சுவைக்கு அடிமையாகின்றனவோ எனின் இல்லை யென்று கூறுதல் மிகை யாகாது. எல்லோரையும் பயந்தோடச் செய்வதும், கொடிய விஷத்தைக் கக்கு வதும், கட்செவியுடையதுமான அரவும் குழலோசை கேட்டு மெய்மறந்து புற்றி லிருந்தும் புதரிலிருந்தும் புறப்பட்டுப் படம் விரித்தாடுமெனின் இசை இன்பத் தின் மகிமையைக் கூறவும் வேண்டுமா.

நமது பரமாத்மாவாம் கிருஷ்ணன் இனிய புல்லாங்குழலை வாசித்த பொழுது வயிரூர உண்ண வேண்டு மென்று மேய்ந்துகொண்டு நின்ற ஆநிரைகளும், நாவரட்சி நீக்கவேண்டு மென்ற ஆசை யால் பாலாட்டி நின்ற இளங்கன்றுகளும் தம்மைத் தாம் மறந்தவையாய் இனிய கீதம் வரும் திக்கை நோக்கியன என முற்புராணங்கள் கூறியதை நாம் படித் திருக்கின்றோம். ஆதலால் எல்லா உயிர் களையும் மயக்கவல்ல இன்பம் இசை இன்பம் ஒன்றுதான் என்பதை நாம் கண்கூடாகக் காணலாம்.

யாழிலிருந்து எழுந்த இன்பம் மனிதரையும் மிருகங்களையும் அன்றிக் கருங்கல்லையுமே உருக வைத்ததாம். இசையில் வல்ல இலங்கை வேந்த னான இராவணன் தமிழ் முனிவ ரான அகத்தியரை இசையில் வெல்ல விரும்பினான். அவனது ஆசையின்படி இருவருக்கும் இசைப் போட்டி நிகழ்ந்

தது. தமிழ் முனிவர் பாடியபோது அருகே இருந்த கருங்கல் கரைந்துருகி யது. அப்போது முனிவர் தமது யாழைக் கல்லின் மேல் வைத்தார். கருங்கல் மறு படியும் இறுகி யாழைப் பற்றிக்கொண் டது. மறுபடியும் கரைய வைத்து யாழை எடுப்பதற்காக இராவணன் தன்னால் இயன்றவரை பாடினான். ஆனால் பாறை இழகவில்லை. மறுபடியும் முனி வர் பாடியபோது பாறை நெகிழ்ந்து யாழை விட்டது.

இசையானது மக்களின் துயரைத் துடைக்க வல்லது. கடும் கோபத்தையே இருந்த இடம் தெரியாது போகச் செய்யும். இசையின் இனிமையில் மூழ்கியிருப்போன் தனக்கு ஏற்பட்டிருக் கும் துயரத்தையும் துன்பத்தையும் மறந்து இன்பம் அனுபவிப்பான்.

“துன்பம் நேர்ந்தபோது யாழெடுத்து நீ இன்பம் சேர்க்க மாட்டாயா?”

என்று ஒரு அன்பன் கேட்டதாக அறிகின்றோம். இதில் இருந்து துன் பத்தைப் போக்க வல்லது இசை என்பது தெற்றெனத் தெரிகின்றது. இராவணன் கோபங் கொண்டால் எத்தனையோ கொலைகளின் முடிவைக் காணும் என்பதை அறிந்த தேவ மங்கையர்கள் அவன் கோபங் கொள் ளும் சமயம் பார்த்து இனிய இசை வெள்ளத்தை எழுப்புவார்கள். இசை யில் பற்றுடைய இராவணன் தன் கோபத்தை உடனே மறந்து விடுவா னென்று இராமாயணம் கூறுகின்றது. அன்றியும் இவன் மாமேரு மலையைப் பெயர்த்த காலத்தில் அதை நசுக்கிய பரமசிவன் பரவசமடைந்தது எதனால்? அவன் வாசித்த யாழினால்ன்றோ! இம் மட்டுமா, இந்த இசை இன்ப மோகத் தினால் மனம் பூரித்து எவரையும் மாய்க்கவல்ல வான் ஒன்றையும் ஈந் தார் என்றால் இசை இன்பக் கவர்ச்சி நம் போன்றவர்களால் ஓதவும் முடியுமா?

வே. தவமணி
IIIrd Form B

சினிமாவால் வரும் நன்மை தீமைகள்

இன்று சினிமா மனித வாழ்விலே ஒரு முக்கிய ஸ்தானம் பெற்றிருக்கின்றது. இற்றைக்கு ஆயிரம் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் மனிதன் சினிமாவைக் கண்டானா? ரசித்தானா? இல்லை. அன்றைய மனிதன் இன்றிருந்தால் அவன் தற்கால உலகத்தைத் தேவ உலகம் என்றே சொல்லுவான். ஆம், இன்றைய மனிதன் எவ்வளவு களைப்படைந்தால்கூட என்ன, துன்பம் அடைந்தால் என்ன. சினிமா என்றால் துள்ளி எழுகின்றான்; எவ்விதமும் அதைப் பார்க்க முயற்சி செய்கின்றான். ஆனால் நன்மை தீமைகளை ஆராய்ந்து பார்க்கின்றானா? அதுவும் இல்லை. ஏதோ அவன் மனத்தைக் கவருவதால் பணத்தை அள்ளி அள்ளிச் சினிமாவுக்குக் கொடுக்கின்றான்.

இன்றைய உலகில் சினிமா அவ்வளவு நன்மையை அளிப்பதில்லை. என்றாலும் நன்மையை நோக்குமிடத்து ஒருசில நன்மையைக் காண்கின்றோம். பல இடங்களின் இயற்கைக் காட்சிகளை இலகுவில் சொற்ப பணத்துடனே கண்டுகளிக்கின்றோம். ஒவ்வொரு நாட்டின் வாழ்க்கையையும், நடை, உடை, பாவனை, அலங்காரம் முதலியவற்றையும் அறிகிறோம். நாமும் நடனம், நடித்தல் முதலியன செய்ய படங்களிலிருந்து கற்றுக் கொள்ளலாம்.

ஆனால் தீமைகளை நோக்குமிடத்து இவையெல்லாம் சூரியன் முன்வரும் பனித்துளி போலாகும். தீமைகளோ எண்ணற்றவையாகும். இன்றைய படங்கள் எல்லாம் ஒரு காதலன், காதலி, சண்டை, குடும்ப சச்சரவுகள் இவைகளை அடக்கியதாகவும் இறுதியில் அக்காதலன் மணம் புரிவதாகவும் முடிவடைகின்றது. இடையிலே நடனம், பாட்டு, வாட்சண்டை முதலியன இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட படங்களைப் பார்க்கக் கூடியவர்கள் பெரும்பாலும் மனக் கட்டுப்பாடு சிறிது உள்ள, வயதிற்கு கூடியவர்களாய் இருக்க

வேண்டும். பெரும்பாலும் இருபது இருபத்தைந்து வயதிற்கு மேற்பட்டவர் என்றால் அவர்கள் சினிமாக்களிலிருந்து எடுக்க வேண்டிய நன்மைகளையே தெரிந்து எடுப்பர். ஆனால் சினிமாவை உள்ளம் நெகிழ ரசிப்பவர்தான்? ஆம் ஐந்து வயது தொடக்கம் இருபது வயதுவரை உடைய ஆண்பெண் இருபாலோரும் சினிமாவை ஒரு தேவை எனக் கருதி உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொடுக்கின்றனர். குழந்தைகளை யெல்லாம் கருத்தறியாப் பாடல்களை மனனம் பண்ணச் செய்கின்றனர். இதனால் அவர்களுக்கு என்ன பலன்? சிறு பெண்மணிகள் எல்லாம் எந்நேரமும் தாமும் அப்பாடல்களைப் படிப்பதால் தம் பாடப்படிப்பு புத்தகங்களைக் கையில் எடுப்பது கூட இல்லை. வருங்காலநிலை இப்பாவைகள் கையில் தங்கியிருக்கின்றது. இப்பாலகர் எல்லாம் சினிமாவைப் பின்பற்றினால் வருங்கால நிலைதான் என்ன? அவர்கள் எப்படி முன்னேற முடியும். எனவே சினிமாக்களைக் குழந்தை, வாலிபர், பெரியோர் முதலியோர் பார்த்துப் பயனடையும்படி அமைக்க வேண்டும். முக்கியமாகக் குழந்தைகள் பார்த்து நன்மை அடையக் கூடியதாக இருத்தல் வேண்டும். உதாரணமாக 'ஒளவையார்' படத்தை எடுப்போம். அதில் ஒரு குழந்தை எவ்வளவு கற்கின்றது. முதலாவதாகக் கடவுள் பற்றை உண்டாக்குகின்றது. பிள்ளையாரை வணங்கும் பால ஒளவையாரைப் பார்த்து சிறுவரும் கடவுளை வணங்க முற்படுவர். எனவே சினிமாக்களைத் தக்க முறையிலே படிப்பனவுகள் நிரம்பியனவாகவும், தெய்வ பக்தி, குருபக்தி, தாய் தந்தை பக்தி, மற்றைய நற்குணங்கள் பொருந்தியனவாகவும் அமைத்தால் நமது வருங்கால உலகம் எந்நிலையில் இருக்கும் என்று இப்போது எம்மனோரால் சொல்வதற்கு எளிதோ?

மு. சிவசுப்பிரமணியம்
VIIIth Std. B

EXAMINATION RESULTS

H. S. C. Dec., 1954

First Division

G. Santhiran

Distinctions in Pure Mathematics,
Applied Mathematics and Physics.

Second Division

S. Subramaniam
A. Paramanathan
S. Moothathamby

Referred

S. Kathirgamathaiya	(Physics)
R. Kamalanathan	(European History)
A. Ratnam	(Ceylon History)

University Entrance Examination Dec., 1954

A. Paramanathan	G. Santhiran
S. Subramaniam	S. Kathirgamathaiya
A. Ratnam	

G. C. E. Ordinary Level Dec., 1954

First Division

S. Navaratnam	S. Satkunam
---------------	-------------

Second Division

N. Poopalasingam	V. Ratnam
S. Thiagarajah	A. Vamathevan

Referred

S. Balachandran	S. Chandrapalan
K. Kandiah	S. Kanthasamy
K. Kathirgamathamby	V. Palasuntharam
S. Sivarajah	K. Kamalavathy
S. Balayoginy	S. Sayadevi

G. C. E. Ordinary Level July, 1955

First Division

K. Kathirgamathamby

Second Division

K. Jeevaratnam	C. Thuraisingam
S. Balasanthiran	K. Thuraisingam
K. Kandiah	K. Kamalavathy
S. Kanthasamy	S. Balayoginy
V. Palasundaram	S. Indrathevy
V. Thangaratnam	S. Sayadevi
N. Poopalasingam	V. Punithavathy

Referred

S. Chandrapalan
P. Gnanasivam
P. Jeevaratnam
P. Kulasingam
K. Muthulingam
S. Parameswaran

S. Sanmuganathan
K. Selvachanmuganathan
S. Sivarasa
T. Tharmaratnam
S. Vettivelautham
A. Vimalachandran

J. S. C. N. P. T. A. Examination Dec., 1954

First Division

T. Balasubramaniam
M. Mahendiran
A. Sivagnanam

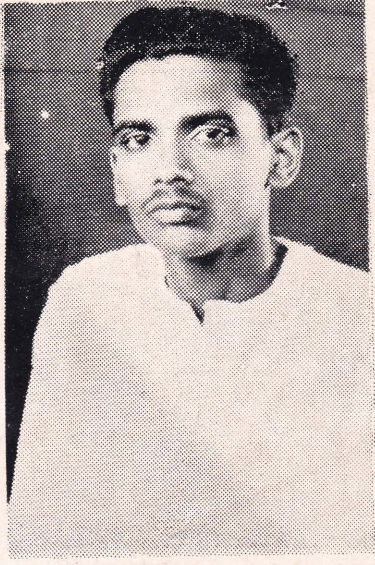
S. Kamalanethira
V. Thamotharampillai
P. Nadarajah

Second Division

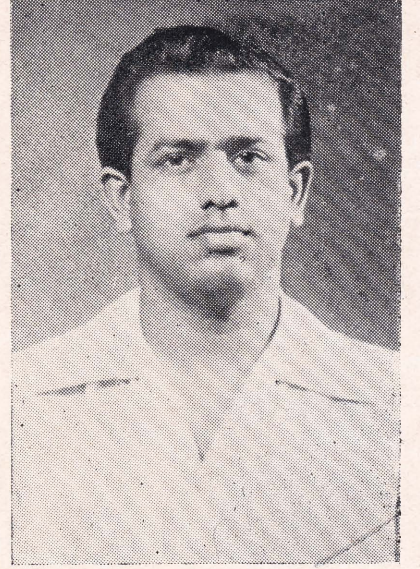
S. Gugathan
A. Mahendiran
M. Ganeshamani
V. Sellathurai
A. Sivathan
S. Maheswari
S. Nesharatnam
T. Arjunan
S. Ganeshalingam
K. Rajalakshmy
M. Mahesan
S. Nadarajah
K. Pathmanathan
K. Selvagunachandran
K. Shanmuganathan
S. Balasundary
S. Indrani
S. Thevathan
K. Yokaratnam
A. Kanthasamy
K. Sinnapillai
T. Kathirgamanathan
S. Pathmamanoharan
S. Subramaniam

N. Kangeyapooshani
C. Sabanadesan
S. Kanageswari
S. Sivagnanam
G. Sivaganeshanandan
S. Rajeswari
V. Subramaniam
T. Arumugam
K. Thilagavathy
K. Mahalingam
R. Maheswaran
A. Nadarajah
P. Thavamani
A. Selvarajah
V. Shanmugaratnam
M. Sivanathan
K. Thanasekaram
V. Muththamma
S. Jayadasan
K. Anpitkarasi
K. Thangaratnam
N. Nagarajah
T. Sreetharan
K. Thiagarajah

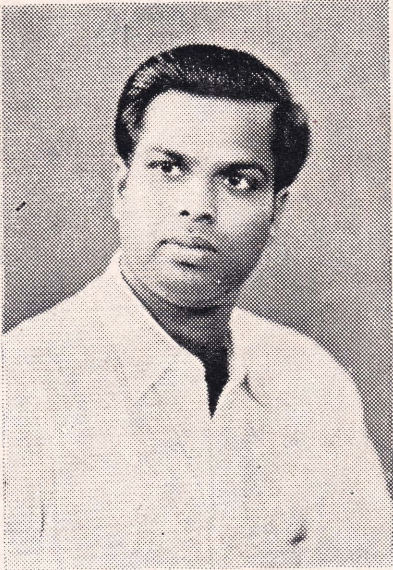
M. Thiruchittampalam

அ. செ. முருகானந்தன்

அ. ந. கந்தசாமி

து. உருத்திரமூர்த்தி

மகாஜனா தந்த எழுத்துலக மும்மணிகள்

பேராசிரியர்களாகவும், பொறியியற் கலைஞர்களாகவும், அரசாங்கத்தில் உயர்பதவி வகிப்போராகவும் விளங்கும் மாண்புடைய பலரைப் பயிற்றி ஈழநாட்டுக் களித்த எங்கள் மகாஜனா, எழுத்துலக மேதைகளாக இன்று திகழும் இளைஞர் மூவரைத் தந்திருக்கின்றனர். அவர் தாம், அ. செ. முருகானந்தன், அ. ந. கந்தசாமி, து. உருத்திரமூர்த்தி என்போராவர்.

“ ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகனைச்
சான்றோன் எனக்கேட்ட தாய் ”

என்பதற் கிணங்க, அம்முவரின் திறமையையும், எழுத்துப்பணியையும் பாராட்டி, ‘ ஈழத்துப் பேரனுமன்னர்கள் ’ என்ற தலைப்பில், ‘ கரவைக் கவி கந்தப்பனார் ’ ஈழகேசரியில் எழுதிய புகழ்ப் பரவலைப் பார்த்து மகாஜனா அன்னை மகிழ்கின்றாள். அவ்வுரையிற் திரட்டிய சில குறிப்புக் களை நாம் ஈண்டு மகிழ்ச்சியுடன் வெளியிடுகின்றோம்.

— ஆசிரியர்

அ. செ. முருகானந்தன்

ஈழகேசரி தமிழ்ப் பத்திரிகை உலகிலே முதன்முதலாக இளைஞர் சங்கம் ஒன்றை நடாத்தி வருட மகாநாடு ஒன்றையும் கல்வி விசேட மலர் ஒன்றையும் வெளியிட்டது. இந்த இளைஞர் சங்கத்தில் பல பாடசாலைகளிற் படித்த மாணவர்கள் உற்சாகத்தோடு சேர்ந்தார்கள். (இந்த மாணவர்களில்) 125-ம் எண்ணில் முனைவிட்டுக் கொண்டிருந்த தெல்லிப்பழை மகாஜனக் கல்லூரி மாணவன்தான் இன்று புகழ்வீசி நிழல் பரப்பிக் குளிர்மை தரும் கதைமன்னகைத் திகழும் அ. செ. முருகானந்தன் அவர்கள்.

ஈழத்து எழுத்தாளர்களிற் பலர்..... கல்லூரிக் காதற் கதைகளையும், அசம்பாவித நிகழ்ச்சிகளையும் வரைந்து தள்ளுகிறார்கள். சரியான நாட்டுப்புற வாழ்க்கையோ அவர்கள் இன்ப—துன்ப நிகழ்ச்சிகளோ கதைகளிற் பிரதிபலிக்கக் காணோம். ஆனால், அளவெட்டி வாசியான முருகானந்தன் யாழ்ப்பாண நாட்டுப்புற வாழ்க்கையைச் சரியான படி சித்திரித்துத் தன் கதைகளை அமைத்

துள்ளார். இதில் அவர் கண்ட வெற்றி மகத்தானது..... அவர் எழுதிய கதைகளில் பெறற்கரிய மனிதப் பிறவி எடுத்தும் மனிதமலைகளை மாடுபோலிழுக்கும் எழுபத்தைந்து வயகடைய ஏழை ‘ நிக்ஷோ ’க்காரனைப் பற்றிய ‘ மனிதமாடு ’ என்ற கதை, கதைக் கோவையில் இடம் பெற்றுள்ளது.....

அன்பரவர்கள் சுதந்திரனில் எழுதிய ‘ புகையில் தெரிந்த முகம் ’ என்ற யாழ்ப்பாணச் சூழ்நிலை கொண்ட நெடுங்கதை அருமையான முகவுரையோடு நூல் வடிவில் வெளிவந்திருக்கிறது.....

ஈழகேசரி, மறுமலர்ச்சி, சுதந்திரன், எரிமலை முதலிய பத்திரிகைகளிற் பணியாற்றிய இவர் இப்போது வீரகேசரிப் பத்திரிகையிற் கடமையாற்றுகின்றார் பத்திரிகை ஆசிரியரைப்பற்றி இத்தொடரில் எழுதுவதில்லை என்ற எண்ணம் எனக்கிருந்தாலும் இவ் வெழுத்தாளர் ஈழநாட்டுச் சிறுகதை வளத்துக்குச் செய்த சேவையும் அவர்மேலுள்ள ஆசையும் என்னை விடவில்லை

அ. ந. கந்தசாமி

ஈழ நாட்டு எழுத்தாளர்களிற் பலர் கவிதை, கட்டுரை, நாவல், சிறுகதை, விமர்சனம், நாடகம் ஆகிய துறைகளிலே தமக்குக் கைவரக்கூடிய ஒரு துறையைத் தேர்ந்தெடுத்து அதிலே நிலையூன்றிப் புகழ் பரப்பிக்கொண்டிருக்கும்போது விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய ஒருசிலர் மாத்திரம் எல்லாத் துறையிலும் தம் ஆற்றலை வெளிக்காட்டியிருக்கின்றனர். அப்படி விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய சிறு குழுவிலே தாம் கைவைத்த எந்தத் துறையிலும் வாசகர்களைக் கவர்ந்தவரே அ. ந. கந்தசாமி.

ஈழகேசரி இளைஞர் சங்கம் நடாத்திய மூன்று கதைப் போட்டிகளிலே இரண்டு முதற்பரிசைத் தட்டிக்கொண்டு, வருடாந்த மகாநாட்டிலே எழுத்தாளர் பரிசையும் பெற்ற இவர் கவித்திரன், பண்டிதர், திருமலைராயர், சிப்பி முதலிய பல புனைபெயர்களில் இன்று வரையும் மனஞ் சோராது எழுத்துலகில் மங்காது ஒளிபரப்பிக்கொண்டிருக்கிறார்.

‘பரிசு’, ‘குருட்டுவாழ்க்கை’, ‘உலகப் பிரவேசம்’, ‘இரத்த உறவு’ என்பன அவர் எழுதிய நல்ல கதைகளிற் சில. இக் கதைகளெல்லாவற்றினுள்ளும்

கதை அமைப்பிலே சிறந்து விளங்கும் ‘இரத்த உறவு’ தான் எனக்குப் பிடித்தது.

கதைகளுக்கடுத்து அன்பரவர்களின் கவிதை முயற்சியைக் குறிப்பிடலாம். ‘சிந்தனையும் மின்னொளியும்’, ‘கனல்’, ‘துறவியும் குஷ்டரோகியும்’, ‘கதிர்கா மப்பத்து’ என்பன சிறந்தவையாகக் காட்சியளிக்கின்றன.

காளிதாசனையும் குமாரதாசனையும் வைத்து எழுதிய ‘அமரநட்டும்’, தாஜ் மஹால் உதயம் பற்றிய ‘கடைசி ஆசை’ யும் அவர் எழுதிய நல்ல நாடகங்களாம்.

வீரகேசரி, தேசாபிமானி, சுதந்திரன் ஆகிய பத்திரிகைகளிலே உதவி ஆசிரியராக இருந்து அனுபவம் பெற்ற இவர் இப்போது இலங்கை அரசாங்கத் துச் சமாச்சாரப் பகுதியில் உத்தியோகம் பார்த்து வருகிறார். ‘மனமாற்றம்’ என்ற நாடகத்தையும், ‘களனி வெள்ளம்’ என்ற நீண்ட நாவலையும் எழுதும் முயற்சியில் அவர் இப்போது ஈடுபட்டிருக்கிறார் என்பதை அறியும்போது எமதுள்ளம் துள்ளிக் குதிக்கிறது.

அவரது பலதுறைத் தமிழ்த் தொண்டுவாழ்க.

து. உருத்திரமூர்த்தி

..... கவிக்குரிய காம்ப்ரியத் தோடு கவிதையின் சிகரத்தை எட்டிப் பிடிக்க எக்காளமிடும் கவிஞர் தான் உருத்திரமூர்த்தி என்ற பெயர் கொண்ட ‘மஹாகவி’. கிராம ஊழியன் பண்ணையில் முளைகொண்டு ஈழகேசரியில் வளர்ச்சி பெற்று ஈழத்தில் தனக்கென ஓர் இடத்தைத் தன் முயற்சியினாலே ஆக்கிக்கொண்ட இவர், கிராமத்தைச் சூழ்நிலையாகக் கொண்ட—சாதாரண மனிதனின் இன்ப துன்பங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட—கவிதைகளை ஆக்கி அழியாப் புகழ்பெற்றவராகிவிட்டார்.

நூற்றைம்பது பாடல்களுக்கு மேலே எழுதியுள்ள இவரது கவிதைகளில்

‘வள்ளி’, ‘பாதசரம் எங்கே’ ‘அழகிலா போட்டி’ (என்பன) அழகாக அமைந்திருக்கின்றன.

..... ‘பாதசரம் எங்கே?’ என்ற அவரது கவிதை நல்ல சந்த இன்பத் தோடு நம் காதுகளில் ஒலிக்கிறது. இந்தக் கவிதைகளிலுள்ள சந்த இன்பத்தையும், கவிவின் ஏக்கத்தையும் எப்படித் தான் வியக்காமல் இருக்க முடியும். ஈழநாட்டின் மறுமலர்ச்சியைச் சிலர் மறு—மலர்ச்சி என்று எள்ளி நகையாடுகிறார்கள்; பந்திபந்தியாய் எழுதிக் கேலி செய்கிறார்கள். அவர்களைத் தயவுசெய்து கூர்ந்து ‘மஹாகவி’யின் சந்தக் கவிகளைப் பார்த்துவிட்டுப் பேசுங்கள் என்று சொல்லத் தோன்றுகிறது.

கவிதை பாடும் முயற்சியோடு இவர் கிறுகதைத் துறையிலும் சிறிது கவனம் செலுத்தியுள்ளார்.

..... தெல்லிப்பழை மகாஜனாக் கல்லூரி, துரையப்பாபிள்ளை என்ற கவிதா சிரேஷ்டரால் தொடங்கப் பெற்று, சின்னப்பாபிள்ளை என்ற கவி அதிபராக இருந்து நடத்திப் புகழ்பெற்ற அக் கல்லூரி அளித்த மும் மணிகளில் (அ. செ. முருகானந்தன், அ. ந. கந்த சாமி, உருத்திரமூர்த்தி) ஒருவர்தான் 'மஹாகவி.' இப்போது யந்திரம்போல் மனிதனை ஆக்கிவிடும் அரசாங்கக்

குமாஸ்தா உத்தியோகம் பார்க்கிறார். எனினும் அவரது கவிதைகள் இப்போது தான் புடமிட்ட தங்கம்போல் ஒளிவிடுகின்றன. நண்பர்கள் அவரது நல்ல கவிதைகளில் இருபத்தைந்தையாவது 'வள்ளி' என்ற பெயரில் வெளியிட உத்தேசித்திருக்கிறார்கள் (இந்தூல் சமீபத்தில் வெளியாகியுள்ளது) என்பதை எண்ணி மகிழ்கின்றேன். அட்சர லட்சம் கொடுக்க அவரது அன்பர்களால் முடியா விட்டாலும் அன்பார்ந்த உள்ளமாவது இருக்கிறதே. அவர் கவிதா முயற்சி வெல்க.

NOTES FROM THE EDITOR'S PEN

REUNION

THE Alumni Day at College this year came off on the 18th of April. We had a full-day programme. Our old students came in large numbers. Our Cricket Eleven played a match with old students. In the meanwhile others had indoor games. An off season drizzling did not in any way dampen the enthusiasm of our cricketers. The match over, we had a lunch. In the evening we had a tennis tournament and a volley-ball match. Later the election of office-bearers took place. It was followed by the Principal's tea.

*

*

*

IN THE REALMS OF ANTIQUITY

At the World Industrial Fair organised by the Inspectress of Home Science, Northern Province, Mahajana represented Egypt. This peep into antiquity was a godsend to our budding artists and historians. The several mural paintings, the fascinating portrait of Cleopatra, the model of the Pyramid and the Sphinx, a concrete relief of Egypt and a few wood carvings were the cynosure of all eyes at the exhibition. Our school won four certificates of merit and a cup. Well done Mahajana!!

*

*

*

We thank all schools and colleges that sent us their magazines in the course of the year.

"To have a lion's share of life, one must have a fox's skin"

*

*

*

"Men have a touchstone whereby to try gold; but gold is the touchstone whereby to try men"

THE STAFF

- MR. T. T. JAYARATNAM B. A., (London) M. R. S. T., *First Class Trained*—Principal.
 „ K. KRISHNAPILLAI B. A., (London) *Post Graduate Trained*—Vice-Principal.
 „ C. SINNATHAMBY B. A., (London) *Dip. Ed.* (Ceylon).
 „ S. B. G. WARRIAR B. SC., *L. T.* (Travancore).
 „ E. T. SAMUEL B. SC., (Travancore).
 „ C. SINNATHURAI B. A., (Cal.)
 „ V. CHELVADURAI B. A., (Cal.).
 „ A. RAMASAMY B. A., (London). *Dip. Ed.* (Ceylon).
 „ T. M. DANIEL B. SC., (Madras).
 „ M. MAHADEVAN B. A., (Ceylon), B. A., *Hons.* (London). *Dip. Ed.* (Ceylon).
 „ G. S. RATNESWARA IYER B. A., (Madras).
 „ T. SHANMUGASUNDRAM B. A., (Ceylon)
 „ M. KARTHIGESU B. A., (Ceylon).
 MISS T. MURUGESAPILLAI B. SC., (Madras).
 MR. E. C. MENON B. A., (Madras). M. SC., (Benares)
 „ A. J. CHANDY B. SC., *Hons.* (Travancore).
 „ K. NAGESPARAN B. A., (Ceylon).
 „ N. SHIVAPADASUNDARAM *Pulavar*, (Annamalai).
 „ S. KARTHIGESU IYER *First Class Teachers' Certificate*.
 „ A. V. CHITTAMPALAM „ „ „ „
 „ K. SUNDARAMPILLAI „ „ „ „
 „ S. RATNASABAPATHY „ „ „ „
 „ N. RAMANATHAN *English Secondary Trained*
 „ T. AIYATHURAI „ „ „ & *First Class Tamil Trained*.
 MRS. S. RAJARATNAM *Vocational Trained*.
 „ K. SINNATHAMBY „ „
 MR. V. THIAGARAJAH *London Matric & Tamil Trained*.
 MRS. P. NAVARATNAM *London Matric & Tamil Trained*.
 MR. S. NAGALINGAM *First Class Tamil Trained*.
 „ S. CATHIRESARPILLAI „ „ „ „
 „ A. T. SUBRAMANIAM „ „ „ „
 MISS J. CHELAPPAH *S. S. C. English & Tamil Trained*.
 MR. K. NAGALINGAM *Teachers' Certificate* (English & Tamil).
 „ S. SIVAPIRAKASAM *H. S. C.*
 „ T. SUNDARAMOORTHY *Teachers' Certificate* (Tamil).
 „ A. THAMBITHURAI *English Teachers' Drawing Certificate*.
 „ P. EHAMPARAM *Y. M. C. A. Physical Trained*.
 MISS M. SELLATHURAI *Y. M. C. A.* „ „ „ „
 MRS. R. SINGARAJAH *Teachers' Certificate in Music*.
 MR. C. THAMBU *Cambridge Junior*.
 „ S. ARUMUGAM *Provisional Certificate*.
 „ K. ARUMUGAM *First Class Certificate* (Tamil).
 MRS. R. KANDIAH *S. S. C.* (English).
 „ K. SIVAPIRAGASAM *S. S. C.* (English)
 MISS R. THAMBU *S. S. C.* (English)
 MRS. P. RAJAH *Uncertificated*.
 MR. R. MURUGESU *Administrative Secretary*.
 „ A. KANDIAH *Bursar*.
 „ P. SELVARATNAM *Librarian*.

CALENDAR FOR 1955

I	Term	January 19th	—	April 10th
II	Term	May 16th	--	August 24th
III	Term	Sept. 17th	—	Dec. 14th

SPECIAL HOLIDAYS

July	13	Kodietham of Maviddapuram Kandasamy Temple.
Aug.	1	Karthigai Festival of „ „ „
Aug.	6	Adi Amavasai.
Nov.	9	Last Friday of Aippasi.

COLLEGE EVENTS

Jan.	30	Gandhi Remembrance Day.
March	10	Mahasivarathiri.
May	5	Gurupooja of Saint Thirunavukkarasar.
May	24	Thiruvalluvar Day.
June	24	Founder's Day and Prize-Giving.
June	27	Gurupooja of Saint Thirugnanasambanthar
July	11	„ „ „ Maniccavasagar.
Aug.	12	„ „ „ Sundaramoorthy.
Sept.	11	Bharathi Day.
Oct.	12	Saraswathi Poojah.
Oct.	13	Vijayathasami.
Nov.	25	Navalar Day.

INTER-HOUSE COMPETITIONS

Jan.	24	Art.
Jan. 31—Feb.	7	Cricket.
Feb.	17	Music.
Feb.	22—24	Volley-Ball, Net-Ball
March	7	Tamil Essay.
„	16	Spelling and Handwriting.
„	23	English Drama.
May	22	General Knowledge.
May	25	Tamil Elocution
June	8	English Elocution.
June	13—14	Athletics (Heats)
June	16	Athletic Meet.
July 17, 18, 20		Foot-Ball competition.
July 24, 25, 26		Tenekoit.
Oct.	24	English Essay.
Nov. 21, 22, 23		Thatchi.

SRI LANKA BOOK DEPOT & PRINTING WORKS

SRI LANKA BOOK DEPOT:

AS One of the Leading Book - Depots of Ceylon You will be pleased to know that we are always having in stock almost all the Tamil Books published in Ceylon and India.

We have English Books for General Readers, Public and School Libraries

Sinhalese, Pali and Sanskrit Books prescribed as Text-books for school and University are always available with us.

SCHOOL TEXT-BOOKS, ATTENDANCE REGISTERS, REFERENCE BOOKS, TEACHER'S HAND-BOOKS, DIARIES, CALENDARS, FOUNTAIN-PENS, STATIONERY AND ALLIED SUNDRIES CAN BE SUPPLIED IN BULK AND RETAIL AT THE LOWEST MARKET RATES.

Remember : Sri Lanka Book Depot for Artist's requirements, Children's Picture Stories PENGUIN, PELICAN, SIGNET, PERMA, MENTOR AND OTHER AMERICAN POCKET SERIES.

SRI LANKA PRINTING WORKS:

We undertake every kind of Printing. Our Customers patronise our Printing Works for the accuracy, neatness and novelty we give to all orders placed with us. We also bind books to match with any original binding jobs. *We are publishers of books. We deal in printing paper and inks.*

Kindly Remember : SRI LANKA BOOK DEPOT & PRINTING WORKS ARE ONE ESTABLISHMENT.

234, K. K. S. Road, JAFFNA.

OUR TELEPHONE NO. IS 269

REMEMBER

WE Take Photographs of, Weddings, Functions, Puplic Occasions, Tours Picnic Parties, School Items etc.

WE do, amateur Film Developing, Printing, Block-Making, Cinema Slide, Day and Night Service, Enlargements etc.

WE sell, albums, Corners, Cameras, Photo-Stands, Roll Films of all Variety and Other Photographic Meterials etc.

WE give Special Concessions to Schools, For Your Every Photographic NEED.

Call or Visit,

BHARAT STUDIO

PHOTOGRAPHERS

82/1, Kasturiar Road, JAFFNA

பாலபோதினி

சிறந்த வாசிப்புப் பாட புத்தகங்கள்:

கீழ்ப்பிரிவு தொடக்கம் 7ஆம் வகுப்புவரை

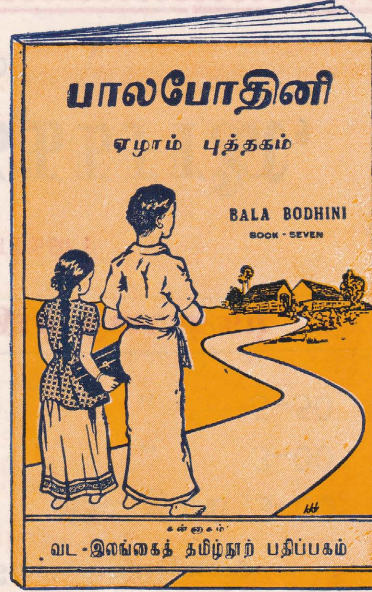
வித்தியா பிரசுர சபையினரால் அங்கீகரிக்கப்பெற்றவை

பாலர் அறிவுக்கு விருந்தான இனிய கதைகள், பாடங்கள், அழகிய சித்திரங்கள் அமைந்த இந் நூற்றொகுதி, ஆசிரியரின் உதவி அதிக மின்றி மாணவர் தாமே வாசித்துக் கிரகிக்கக் கூடிய முறையில் எழுதப்பட்டது.

உயரிய சிறந்த விஷயங்களை விளக்குபவை

அநுபவம் நிறைந்த ஆசிரியர்களால் ஆக்கப்பட்டவை.

பிறமொழியாளரும் இலகுவிற் தமிழ் கற்கக்கூடிய முறையிற் படிமுறையாக அமைக்கப்பட்டவை.

இலக்கிய மஞ்சரி

சிறந்த இலக்கிய பாட புத்தகங்கள்:

3ஆம் வகுப்புத் தொடக்கம் 7ஆம் வகுப்புவரை

வித்தியா பிரசுர சபையினரால் அங்கீகரிக்கப்பெற்றவை

மாணவர், ஆசிரியர் ஆகிய இருபா லார்க்கும், அவர்கள் வேலையை இலகு வாக்க, உதவும் இலக்கிய நூற்றொகுதி.

இளஞ் சிறுரும் தாமே சுவைத்துக் கற்க உதவும் இந் நூற்றொகுதிகள், உயரிய இலக்கிய அறிவை யும் சுவைப்புச் சக்தியையும் தர வல்லன.

★ ★ ★

விற்பனை உரிமையாளர்கள் :

தனலக்குமி புத்தகசாலை,

சு ன் னு க ம்.

கணித புத்தகங்கள்

★ ★ ★ ★ ★

பரமேஸ்வரக் கல்லூரி ஆசிரியர்

திரு. ச. சிதம்பரப்பிள்ளை, B.A., B.Sc. (Lond.) அவர்களால்

எழுதப்பட்டவை.

வித்தியா பிரசுர சபையினரால் அங்கீகரிக்கப்பெற்றவை

எண் கணிதம்

6ஆம், 7ஆம், 8ஆம் வகுப்புகளுக்கு உரியது

விலை ரூபாய் 2-75.

கேத்திர கணிதம்

6ஆம் வகுப்புத் தொடக்கம் — மேல் வகுப்புவரை

முதலாம் புத்தகம்	விலை ரூபாய்	3-00
இரண்டாம் புத்தகம்	„	2-50
முதலாம் இரண்டாம் புத்தகங்கள்			„	5-00

அகூர கணிதம்

6ஆம் வகுப்புத் தொடக்கம் — மேல் வகுப்புவரை

முதலாம் புத்தகம்	விலை ரூபாய்	3-00
இரண்டாம் புத்தகம்	„	3-00
முதலாம் இரண்டாம் புத்தகங்கள்			„	5-50

★ எல்லாப் புத்தகசாலைகளிலும் கிடைக்கும் ★

விற்பனை உரிமையாளர்கள் :

தனலக்கும் புத்தகசாலை,

சுன்னாகம்

For All Sports Goods

REMEMBER

DIANA & Co.

**Chatham Street, COLOMBO
&
KANDY**

ESMALJEE AMIJEE

★ ★ ★

Since 1904

WE HAVE BEEN FAMOUS FOR
FIXED AND MODERATE RATES

**OUR WHOLESALE AND RETAIL DEPARTMENT
CAN OFFER AT VERY COMPETITIVE PRICES**

THE FOLLOWING: PROVISIONS AND GROCERIES, CONFEC-
TIONERY, PATENT MEDICINES, PERFUMERY, TOILET REQUISITES

★ ★ ★

Specialist in:

EXERCISE BOOKS & STATIONERY

MORE THAN YOUR MONEY AT MUNEER'S

FOR

LATEST SAREES, BLOUSES, DRESS MATERIALS
GENTS' & CHILDREN'S WEAR FROM THE FASHION
HOUSES OF THE WORLD AT MODERATE RATES

VISIT

MUNEER'S

Phone: 204

Grams: INSAF

36/1 Grand Bazaar,

JAFFNA.

Thirumakal Press, Chunnakam

